

PLAYBOY

БРОЈ 79 СЕПТЕМБАР 2010.
ИЗДАЊЕ ЗА СРБИЈУ

ЦЕНА: 199 дин
3,1 евра
7 км
200 ден

SERBIA OPEN

КАРОЛИНА ЈОВАНОВИЋ,
ТАЛЕНТОВАНА ТЕНИСЕРКА,
СРЦЕ ОСТАВЉА НА ТЕРЕНУ

ВАЊА УДОВИЧИЋ

ЖИВИМО У ВРЕМЕНУ
ЗАВИСТИ И ПРЕВАРЕ

ТЕОФИЛ ПАНЧИЋ

УПОРЕДНА АНАЛИЗА
КРЕТЕНИЗМА

PAGANI ZONDA

КАКО СЕ ПРАВИ
СУПЕРАУТО ОД
МИЛИОН И ПО ЕВРА

ТАНТРИЧКИ СЕКС

ПРИРУЧНИК ЗА
НАЈЛУЂЕ ОРГАЗМЕ

9771451695015

Rodrigo Hilbert
para Democrata Calçados

DEMOCRATA

DENIM

NEW COLLECTION

ГЛАВНИ И ОДГОВОРНИ УРЕДНИК:

Перика Гуњић (Агенција "Magla Media")

АРТ ДИРЕКТОР: Александар Милошевић

ИЗВРШНИ УРЕДНИК: Марко Видојковић (Агенција BGMC)

УРЕДНИК ФОТОГРАФИЈЕ: Радован Јанушевић

ТЕХНИЧКИ УРЕДНИК: Желimir Жарковић

ПРОДУКЦИЈСКИ ТИМ: Зорана Милић

Никола Ђорђевић

ФОТОГРАФИ: Александар Јујачев, Бранка Надеждин, Тамара Радовановић, Стефан Луписко, Миловак Кљевакић, Александар Плавевски, Предраг Вучковић, Марко Цветковић, Ненад Марјановић
ФОТО-АГЕНЦИЈЕ: Getty Images, TopFoto, Rex, Retna, AFP, Keystone, Red Dot, Reuters, Iprak, AP

ИЛУСТРАЦИЈЕ: Предраг Кораксић Сотраж, Боб Жижковић, Марко Илић, Штефан Бартолић (стриј)

САРАДНИЦИ: Светислава Васара, Бранко Чечелић, Тамара Димитријевић, Сергеј Трајмуновић, Сузана Михаиловић, Мирослава Микумалаш, Игор Станојевић, Михајло Ћибилић, Александар Стојановић, Ваља Ђулић, Александар Јанчић, Јасмина Ђорђевић, Јелена Грујић, Михајло Спасојевић, Пенда Поповић, Ивана Изважковић, Милан Јовановић Странтим, Џозеф Фрекелић, Иван Ангеловски, Драгана Њинковић, Предраг Јеротијевић

ЛЕКТОРКЕ: Војана Кукул-Гез, Ивана Мирковић-Илић
СЕКРЕТАРИЈАТ РЕДАКЦИЈЕ: Снежана Љукадиковић
ИТ МЕНАЏЕР: Боривоје Момчиловић

ИЗДАЈА: ATTICA MEDIA SRB

Којаџић 2, Београд

Тел: (011) 2648 436, 2648 432, факс (011) 2648 487

E-mail: playboy@atticamedia.rs

ДИРЕКТОР: Масимо Молти

АСИСТЕНТ ДИРЕКТОРА:
Ивана Љубојевић

АДВЕРТАЈИНГ:

Тел: (011) 2648 436

АДВЕРТАЈИНГ ДИРЕКТОР: Милош Милошевић
(Агенција "BG Advertising")
miloš.milosević@atticamedia.rs

АДВЕРТАЈИНГ АСИСТЕНТ: Ивана Љукић
ДИРЕКТОР МАРКЕТИНГА: Јелена П. Мартић

МАРКЕТИНГ АСИСТЕНТ: Јона Јеремић

PR МЕНАЏЕР: Љубиша Петрасовић

МЕНАЏЕР ДИСТРИБУЦИЈЕ: Срђан Кулеш
РАЧУНОВОДСТВО: Џанијела Окић,
Пеносава Радовановић, Саша Јањевић

ШТАМПА: Ротографика, Суботица
ГЕНЕРАЛНИ ДИСТРИБУТЕР:
Polydor d.o.o. Кумодрашка 287, Београд
Зоран Милошевић
(011) 2481 138

PLAYBOY ENTERPRISES

Hugh M. Hefner - Editor-in-Chief

Alex Vaikas - President

Jimmy Jellinek - Chief Content Officer
Markus Grindel - Managing Director,
International Print/Digital

INTERNATIONAL PUBLISHING

David Walker - Publishing & Editorial Director
Mary Nastos - Manager/Publishing Services
Gabriela Cifuentes - International
Publishing Administrator

William Ansell - Editorial Coordinator
Sarah Erdelyan - Editorial Administrator

CIP - Каталогизација у публикацији

Народна библиотека Србије, Београд 79

PLAYBOY / гламур и одговорни уредник

Перика Гуњић - Изд. за Србију и Црну

Гору - 2004, бро. 1 (јануар) - .

Београд (Кисачка 2), Атика Медија

SRB, 2004. (Суботица, Ротографика). - 28 прв. масично

ISSN 1451-8950 = Playboy (Београд)

COBISS.SR-ID 111416844

PLAYBOY, PLAYMATE, PLAYMATE МЕСЕЦА, PLAYMATE
ГОДИЧЕ, ГЛАВА ЗЕЦА и ФЕМПИН су робне марке и могу
бити коришћене само уз лиценцу добијену од Playboy
Enterprises International, Inc.

НАВИГАТОР

Подељена су мишљења о женском тенису. Јанко Типсаревић је један од оних који мисле како је у односу на мушки поши и досадан, и један од ретких који се усудио да јавно каже нешто тако политички некоректно. У овом магазину, пре две године, ис- причао је како је његов шеснаестогодишњи ортак, тренутарни с Мартином Хигис, за месец дана изгубио два гема, мада је она у то време била предатorkа женског тениса која је узимала све турнире... „А зарадјујем исто“, бунио се Јанко. Развеја се о томе жива дискусија на форумима, али је медији нису прихватили те се све браз заборавило.

Како нисмо сви тенисери професионалци, има мушкираца којима је омогућено задовољство да о женском тенису размишљају растерености. Који не мере да ли је девојка сервира близином од 160 на сат и колико је то спорије од мушкираца који знају да распале 220; те цифре су пре распон притиска у проклуцалим венама мушки посматрача који се јавља у овим најопштијим тренуцима када одаламе

лоптицу и њихове несташице сукњице посочче.

Зашто је њихов излазак на мрежу мање узбудљив од Федереровог, па колико би спорији, када коса после смећа уме онако дрско да им падне преко ознојених усана? Има и фетишиста који изразито уживају у оним посебним тренуцима када ломе ракет и волеји би да тенисеркама дозволе да носе кожне сукњице и знојнице. А има и оних који мисле да је ово поглед мушких сексисте, очигледно несвесних колико има жена које на исти начин гледају мушки тенис и колико је то природан поглед на супротни пол. У времену у коме је та врста стерилне коректности постала од стране држава спонзорисан облик друштвеног понашања, Playboy игра на другој, забавнијој страни терена, на којој се мушкираци и жене, и обри уто, неће одмеравати искључиво по квалитету игре.

Уживајте у Каролини Јовановић, једној од наших најлепших тенисерки.

А има и неколико текстова...

П. Г.

ВЛАДО УДОВИЧИЋ

Деведесет процената оних који се сматрају ћет-сетом не само да не заступљују да се о њима прича већ ни не спадају у ту групу! Кад један скромни, лепо власитани момак, какав је Удовичић, одлучи да тако отворено као у овом интервјуу проговори о нашој елити, значи да смо га стварно застранили.

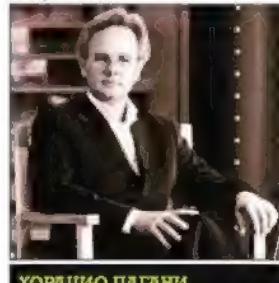
ТЕОФИЛ ПАНЧИЋ

Један од најпопуларнијих новинара у Србији, који је недавно тренутке нежељене славе доживео и уз помоћ оних који не знају сва слова, или знају да млате металним штанглама, с Марком Видојковићем анализира кретенлизам данас и онай из деведесетих, а нису му побегли ни Тадић, Ђачић и остали јунаци његових колумни.

АКСЛ РОУЗ

Јадранка Јанковић, једна од свега неколико срећница којој су Gunsli morali да забране да напише све оно што зна о њима, која је била сведок догађања око билијардског стола и на њему у њиховом приватном конкорду, представља једног од највећих егоманијака музичке сцене, у коме чује и лудило и невероватна харизма.

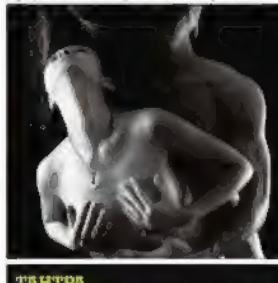
ХОРАЦИО ПАГАНИ

Playboy је посетио једну од најчувенијих фабрика суперавтомобила и разговарао с њеним оснивачем. Није тешко закључити да Pagani Zonda није само аутомобил. То је дете више од 500 година stare Да Винчијеве замисли о успешној повезаности уметности и науке.

ЏОНATHАН ФРЕНКЛИН

Наш сарадник је отишао у Гватемалу и уверио се да је, после толико година током којих је куповала тужиоце, судије и полицијац, мексичка мафија на крају купила целу државу, с комплетном инфраструктуром пре-које било којег дела тела. Треба само сексуалност схватити као извор радости и креативности и бити сам доволно креативан.

ТАНТРА

Према мишљењу многих, врхунац сексуалног уживања. Како и не би уколико је заиста могуће доживети оргазам пре-које било којег дела тела. Треба само сексуалност схватити као извор радости и креативности и бити сам доволно креативан.

mazda

zoom-zoom

NIJE ZA ONE KOJI MISLE DA JE XENON FARAOON

Unapreden model već sjajnog automobila namenjen je samo onima koji od svega u životu traže najbolje. Zato je Mazda6 CD129 TE i dalje nepričekana po vrhunskom ugodaju dinamične vožnje, dizajnu u kom se individualci prepoznaju, ali sa dodacima koji Mazda iskustvo podižu na još viši nivo uzbudjenja: silovit Euro 5 dizel motor neverovatno niske potrošnje, fantastičnih 340Nm obrtnog momenta, 17" aluminijumske felne, automatski dvozonski klima uredaj, grejana sedišta za vozača i suvozača, pomoći pri kretanju užbrdo, preciznije upravljanje, manje buke i još mnogo toga u standardnoj opremi. Proverite zašto nije za svakoga!

NOVA MAZDA 6. NIJE ZA SVAKOGA

WWW.MAZDA-RS.COM

BEOGRAD: General Auto, Stevana Prvovenčanog 50, Tel: (011) 397 05 44; Profil International, Karadorđeva 13, Tel: (011) 328 37 22

NOVI SAD: Grand M, Bulevar Vojvode Stepe 50, Tel: (021) 654 28 00 • NIŠ: Auto MG Commerce, Bulevar 12.Februar 81, Tel: (018) 581 336

ČAČAK: Dipem, Dorda Tomaševića 178, Tel: (032) 459 559 • KRAGUJEVAC: Nikom, Industrijska 20, Tel: (034) 371 591

SUBOTICA: Alfa, Jovana Mikića 18, Tel: (024) 555 500.

САДРЖАЈ

септембар 2010.

026 КОЛИКО ЈЕТЕ ПЛАТИТИ Кратак водич кроз све чиме производјачи покушавају да намагарче купце

038 WELCOME TO THE JUNGLE У сусрет београдском концерту Gunsa, кроз лик и дело непоновљивог Аксла Роуза

044 ГВАТЕМАЛА, ДРЖАВА МЕКСИЧКЕ МАФИЈЕ Playboy истражује како нарко-картели набављају себи државу

050 ИНТЕРВЈУ Теофил Панчић

074 20 ПИТАЊА Вања Удовичић

078 У ЗОНДИННОМ ГНЕЗДУ Врхунац аутомобилске егзотике, мит на точковима и неразблажени вулкан испод хаубе

084 SIN CITY Познат и под именом Амстердам

098 ТАНТРИЧКИ СЕКС Доста је било секса на бразака. Препустите се тантри

103 DICK LONG Купање

ДЕВОЈКЕ

028 КАРИН ШКУФЦА Поздраз с Балија

060 КАРОЛИНА ЈОВАНОВИЋ Венерин волеј

088 ИЗА САЛА Салчићи

Audi
Vorsprung durch Technik

Novi Audi A1. Sledeći veliki Audi.

Za hrabru ideju ponekad nije potrebno mnogo prostora, ali je potrebno mnogo umeća. Novi Audi A1 je naizgled mali automobil koji donosi velike promene.

U manje od četiri metra primetićete sve Audi vrline: snagu izraza, hrabar dizajn i beskompromisani kvalitet u svakom detalju. Sa njegovom sportskom linijom bokova, kontrastno kolorisanim krovom i posebno izražajnim farovima, učinite svaki izlazak na gradske ulice jedinstvenim. Močna celina koja odiše pokretom, čak i kada stoji, stvorena je za izazove. Izvezite svoj ego na put.

Upoznajte novi Audi A1.

Autokomerč Centar
Aerodrom
Ulica Prva 84/c
11 271 Beograd
Tel: 011/35 30 300

Asta Group
Partizanska 27b
21 000 Novi Sad
Tel: 021/48 02 327

Bros Auto
Dimitrija Tucovića bb
18 000 Niš
Tel: 018/45 67 222
018/45 66 800

Autocentar
Manik Čačak
Preljina bb
32 212 Čačak
Tel: 032/380 190

Porsche Beograd Ada
Radnička 4
11 000 Beograd
Tel: 011/35 30 415

Rokšped Autocentar
Tuzi bb
81 206 Podgorica
Tel/Fax: +382 20/875 001
+382 20/875 002

Да ли жене уживају у фелацију?

Драган

Већина ужива у реакцији коју изазову.

Шта је бразилка? Зашто се момци толико пале на то?

Цеца, Подгорица

Пале се зато што отварају жене. А има и репутацију да подстиче орални секс и односе откривајући велику површину врло осетљиве коже (Гвинет Палтроу се захвљивала неким женама које су јој урадиле бразилку што су јој промениле живот). Бразилка поразумева употребу топлог воска за уклањања сваке длачице, укључујући и оне у задњици, из међуножја, осим малог дела изнад вагине. Процес је непријатан и мора да се понавља месечно. Позната је и као Playboy, због своје популарности међу нашим фотомоделима. Истраживања су показала да бразилка одговара многим женама, али не свим, јер се неке осећају нелагодно без својих маљица, док друге уживају у излагању свих добара својим партнерима. Мушкарци у великој већини јако цене бразилку.

Изгледа да ја мастурбирајам другачије од већине мушкараца. Легнем на стомак у гађама и песницом трљам пенис. Може да звучи чудно, али то је једино што обави посао. Пробао сам да мастурбирајам нормално, али не могу да свршим. То има утицаја на мене и када сам са женом. Пушење ми не значи много и треба ми много времена да свршим. Непријатна ми је та ситуација.

Тоша

Многи лекари верују да, ако годинама мастурбиш на необичан начин, себе успориш да одговараш само на такву стимулацију. Ти си, изгледа, школски пример. Један терапеут је у медицинском магазину описао четири своја пацијента са сличним проблемом. Он је то приписао њиховој технички мастурбације, која је била да леже на стомацима и трљају пенисе о душек, јастук или чаршаф, а један је користио твоју технику, само обема рукама. Постоје чак и сајтови о овоме, и они препоручују да дечаци мастурбирају само на леђима. Веб-сајт www.ackineworld.com нуди више техника него што смо мислили да је могуће да постоји. Погледај, можда ти помогне. Наша омиљена техника је употреба женске руке.

Кад радим фелацију дечку и турнем му прст у анус кад свршава, он се смеје као хијена и не може да престане још неколико минута. Мени је мало непријатно. О чему се ради?

Милица

Не смеје се теби, ако то питаши. То је звук

радости. Прст у анусу је кључна ствар. То је моментални нестанак напетости, који чини да неки други људи плачу, зевају или вриште када замисла снажно сврше.

Срећно сам удата у раним тридесетима, са двоје мале деце и добром каријером. Али... У средњој школи сам била с тим момком с којим сам делила страховите страсти у кревету. То је трајало све док нисам упознала свог садашњег мужа. Проблем је у томе што

се тај човек поново појавио у мом животу, а ја сам једна од оних девојака која има много неваљалих фантазија у глави, а тај мој бивши је човек с којим сам их имала и у стварности. Муж ми је диван љубавник, али он просто не може да узбурка исте страсти у мени. Верујте, била сам близу да напустим све у животу за те страсти. Једном смо чак дошли близу, али сам стала на предигри. Пријатељица ми је сугерисала да би секс с мојим бившим помогао да наставим да живим нормално. Шта бисте ви саветовали?

Маја, Београд

Неваљала девојка у твојој глави зна да би секс с бившим био фантастичан, страстан, забрањен... Свако машта о томе. Али немој ни за секунду да помислиш да би могла да спаваш са својим бившим и да би се ствари ту и завршиле. Вратила би се по још, правдала то тиме да мораш да схватиш да ли

је почетни сусрет био само инцидент или "нешто посебно". То би те одвело до трећег, па четвртог и на крају би се упецала. Престани да мислиш клиторисом. Постоји добар разлог што си оставила тог човека и одлучила се за свог мужа. Мањак страсти у браку је уобичајен проблем који нећеш решити тако што се крешеш с другима. Да ли твој муж зна како доживљаваш ваш сексуални живот, или се повериаваш само другарицама и бившим фрајерима?

Можда сте за овакву ствар већ чули од читалаца, али за мене је свакако откриће. После неколико месеци излажења, моја нова девојка ми је показала шта је пали. Направи неки скандал, ухвати ме за руку, побегнемо, а онда ме сдвуче у кревет и навали на мене као гладан на пљескавицу. Прво је једном досадном комији у три ујутро из све снаге штунула врата па смо бежали по степеништу до нашег стана (лудачки секс), онда је просула, као случајно, пиво по риби свог брата коју не подноси, па смо опет бежали до кола (лудачки секс у колима), а трећи пут је било најлуђе – тако је напушила неког јадног полицијца да сам мислио да ће да нас бије. Интервенисао сам, одвукao је, човек није био на дужности, па смо се провукли, али она је тотално полудела, целу ноћ је скакала по мени. Зашто је ово толико пали и да ли мислите да ћемо на крају страдати овако?

Б. Милановић

Па, изгледа да ни теби није лоше, чим још ниси прекинуо с њом и интересујеш се за психолошки механизам... Ти си екстреман пример изреке *No such thing as a free sex* (Бесплатан секс не постоји). Али, ниси усамљен, много људи имају партнёрке које се пале на опасност. Питање за тебе је: да ли постоји још нека врста предигре која је пали? Ако је одговор негативан, онда би то могао бити проблем и требало би да се посаветујете с неким пре него што гадно награбусите. Ако је то само повремени експеримент, ево неколико предлога да умањиш могуће правне последице: 1) одведи је на неки опасан спорт, најбоље крвав борилачки, као ултимат фајт или слично и побрини се да у близини буде неки добар простор за секс, 2) нађи игрице у којима се долази у озбиљну опасност (избор је замисла неограничен, нађи шта је највише пали) па играјте код кује, 3) сваку прилику за опасне вожње у луна парку мораш да искористиш, 4) екстремни спортови, као падобранство, банди или аматерске ауто-трке нису само за професионалце. Уживавте. ■

WEST COAST
NEW COLLECTION

МАЛИ ПЕНИС

Илустрација: Tina Berning

Волим секс и досад нисам имала проблема. Међутим, мој садашњи партнери има веома мали пенис. Током секса, скоро да не осећам ништа. Као да тек треба да уђе. Не знам шта да радим. Помоћ?

Фрустрирана

Немој да си очајна, има томе помоћи. Пре свега, било би стварно одлично да се и момак укључи у решавање проблема. То је (ово је врло важно) за већину мушкараца веома, веома осетљиво питање, али ако си те среће да ти је дечко у стању да разговара о проблему, уместо да само побегнеш главом без обзира и потражи девојку која неће да покреће не-пријатне теме, све ће бити лакше. Штавише, у том случају ћете развити много дубљи и интимнији однос. Истраживање објављено у америчком стручном уропошком магазину показује да веза жена с мушкирцима с малим пенисима не само да не трају краће већ су шанса за дугу везу или брак већ него код боље обдарених мушкараца.

Разговор уопште не мора бити о његовом пенису, него о сексу уопште. Зашто?

Зато што оргазам код већине жена има мало везе с пенетрацијом. Ствар је у предигри и -клиторису. Уместо што се опседају величином свог мотора, мушкирци би требало више да се баве тражењем места где се мотор покреће. Предигра узбуђује, а после је све много лакше и "луђе". Што се тиче клиториса, чак и у мисионарској пози, постизање оргазма за већину жена зависи од тренча које мушкирчево тело изазива на клиторису. Дакле:

1. Унапредите предигри. Прећупну или у договору. Радите оно што те олушта и пали пре било какве пенетрације, дуго и са ужињем, без оптерећења. То значи да се мазите, грицкате, голицате, штипкате и све друго, не мислећи ни на чије свршавање или "изврбду".

2. Орални секс и мануелна стимулација пениса и клиториса. Ту обоје можете страшно вито много да добијете, без икакве помисли на пенетрацију, или уз пенетрацију прстима. Развијте ту вештину. За већину жена и мушкараца, идеалан редослед је да мушкарац прво доведе жену до оргазма, па онда она њега. Што се тебе тиче, обрати пажњу на трајање и постепено подизање ритма стимулације,

осетљивост главе пениса, нарочито на област границе главе и тела пениса, као и врхунску осетљивост отвора на њему. Требало би да твој партнери пристане на твоја упутства.

3. Постоје помагала у секс-шоповима, али она просто вриште: "Имаш мали пенис!" Но, ако се с партнериом да разговарати, можеш да предложиш да носи силиконске прстенове на пенисцу за време односа, или комплетан додатни пенис преко свог – већина таквих играчака и вибрира, што је супер за обое.

4. У Србији се изводе операције увећања пениса. Наравно, то је решење за људе све-сне проблема и слободоумне, каквих није баш много. Такве операције одавно нису опа-сније од операције крајника, а осетљивост пениса се не смањује готово уопште.

5. Позе за људе с малим пенисом:

a) "Висока гуз", уз мало значаја, чак и најма-њи пенис може да се осети као велики. Ова-ко: удобно смести главу и рамена на јастук, а задњицу дигни што више можеш тако што колена примишћеш ближе грудима – веома је важно да ти леђа буду извијена, а ноге једна уз другу. Додатни савет: ако се твој партнери нагне напред и наслони на тебе целим телом, све је много интимније и нежчије.

б) "Змија": слично претходној пози, у овој жена лежи пружена на стомаку са скупљеним ногама. Партнер треба да пенетрира практично вертикално одозго, уз твоју помоћ. Додатни савет: када је пенис унутра, можеш да пробаш да стежеш мишиће бутина и ваги-налне мишиће, ако умеши.

в) "Зечје уши": Лези на леђа, рашири бутине и дигни ноге док ти колена не буду близу уши-ју. Стави опет јастук под задњицу, пошто ће то поставити вагину у боли положај за мали пенис. На овај начин, пенис улази у вагину која је извијена и снажно се трља о зидове, а пут до вулве је краћи.

г) "Родео": Ако партнери легне на леђа, а ти га зајашеш, можеш, уместо да се крећеш горе-доле, да вртиш куковима у круг и напред-назад и тако постигнеш углове под којима ужишаш (а и шанса да његов пенис исклизне су мање). Додатни савет: јасно је да су вам руке слободне за шврљање по грудима, лицима, клиторисима...

д) "Бик који седи": Седи на ивицу кревета, а он нека клекне пред тебе. Тако ће он ући под углом у тебе и пенис ће стићи право на пред-њи вид вагине, који је осетљив и код многих жена крије тачно ону тачку која их излуђује. Додатни савет: његова уста су тачно испред твојих груди.

Можда је најважније да покушате да дођете до односа у којем можете да разговарате о свему. Ако покушате да решите проблем заједно, шанса за успех су немерљиво веће.

NEK SE NEOBIČNI SVET OTVORI PRED VAMA

Otkrijte svu reobicnost u inovatorijumu s novim kreativnim i inovativnim aplikacijama. Otkrijte svoj LG Optimus i sve isto je otkriva vam. Čak i najskrivniji mogući i ukoceni moguće rešenje važnih dokumenata i odgovori na vaše mailove, a takođe možete i da radite projekti sa svim sačuvanim datotekama. Ispitujte sve nove funkcije Google, Google+ i Google Play. I sve ove i još mnoge drustvene mreže i vratite se u svakodnevnu životinju.

LG optimus

www.lge.rs

 LG
Life's Good

ДРАГИ PLAYBOY

Поштовани/мили тиму Playboy-a

Најлепше хвала на успешном увесељавању мого супруга, и моја лична велика захвалност јер нам читавих шест година и осам месеци чините читаве љубавте држом седамнаестогодишњу везу, која би без вас била, ако ништа друго, досаднија и мање маштovита. Супрут и ја смо вати велики обожаваоци, ош од првог српског броја У прилог томе говори и гест увесељавања којим сам за вашу последњу годишњицу обрадовала своју ачу положину купови ном Playboy полице на који ће стати само „његови“ часописи. Само наставите с радом полица е велика и има места за још... рецимо четири године. Колекција је веома лепа, уредно сложена по месецима. Од првог до последњег брсја и предмет је дивљења готово сваког посетиоца нашег скромног стручнића. Оно па чему вам по себно завидим је могућност да бирате најбоље писце, фотографе, новинаре... па те прелепе девојке промађаје немогућ. Мени се посебно допада, у колумне Драгољуба Рајића Марка Видојевића и Сергеја Трифуновића као и текстови-интервјуји које нико није обрадио ни објавио а тичу се неког „обичног“ света Данило Киш, Чарлс Буковски, Марлон Брандо, Светислав Басара, Вуди Ален... ма да вам не трошим време. Знате ви шта сте писали Него, морала сам да вам кажем. Унапред вам се захвалију јем на поклону уколико мислите да га моја породица заслужује, уколико не, нема везе и даље ћемо вас волети и читати. Грлим вас све.

Слађана

Драга Слађана, хвала на веома слатком писму засладили сте нам ваздух напорне дане када број, иде у штампу. Благо вашем мужу због полице, и ми имамо послице у редакцији, на којима има много Playboy-а и баш су лепе. Благо и вама с нама и нама с вама, оваква писма нас опомињу да будемо још истрајнији у својој борби да вам измамимо осмехе на лице.

Прво - добро јутро :) Затим да би вам било јасно оно што ће добији на крају писма - ево увода. Ја сам, по сопственој дефиницији помало (ок, ок, да се не пажемо - попри лично) саможива особа (читај себи највише волим, хедониста сам и слаба сам с компромисима по питању задовољавања себе и својих потреба). Иначе све смо ми жене такве - зли само неке од нас то и признају, јер, забога, ми смо

дивна створења, нежне, кркке, без мане и грешке, то што нас мушкарци карактеришу као подла створења, то је, јер нас не схватају, не разумеју наше потребе, жељу да се мазимо, држимо за руке, шетамо поред реке, гледамо залазак сунца (ево, већ се јежим на све ово...) Ја сам од оних практичних, ако ме разумете. Прескочимо ми то шетање, рукице, bla, bla и будимо конкретни - а после конкретности ако је добра била конкретност, може све то па сплет конкретност). Друга дефиниција мене - ко мене познаје, ни пакао му неће тешко пасти. И, како би мој другар Ци рекао: „Брате, ти да си мушки, па ти би онај ребрасти Dulek окренула наспаће само да би ти више уживала!“ Хммм... да, и ја сам покушавала да визуализујем ту сплику у глави - али, нека остане на томе да он јесте у праву. А сада, оно главно - сат! Сат је био поклонила никоме - ни брату, ни дечку (наводници су ту, јер ми он није дечко и нисмо у вези - ми смо другови с повластицама), ни ортаку ни никоме. Ја бих га носила јер ми се свиђа! Брат би сваки дан лудео због тога, дечко би звоцао да му није јасно зашто, забога носим мушки сат - а ја, ја бих била срећна, са све оним evi osmeхом и сатом на сао, десној руци од јутра до мрака, а на комоди поред кревета током ноћи. Знам, зла сам, али таква сам каква сам, себи најбоља

П.С. Знам, нисам била шарманта - али је сам била искрена. Могла сам да вам напишајем како сам дивна, bla, bla, да се трудим да вас шармирам и све то - али, што да вакажем, а драги сте ми

Поздрав,
Нада

Добро јутро, Надо. Ето, видиш, на крају се испоставило да уопште ниси зла, али пошто си женско, логично је и да се фемкаш, а начин који си одабрала за фемкање је потпуно у складу с модерним временема - Кочијашки и силицијски. Сигурни смо да се у теби крије нежан цветак, те нам је стога драго што си добила Swatch, који ћеш носити на десној руци и који ће изазвати зависност твог ортака с повластицама. Честитамо ти, али ако чујемо да на љубавне састанке будеш каснила више од десет минута, сат ћемо ти одузети

Драги Playboy, зовем се Срђан и ваш сам верни читалац још од првог броја, као и мој отац и старији брат, који су ме и упознали с вашим единственим часописом

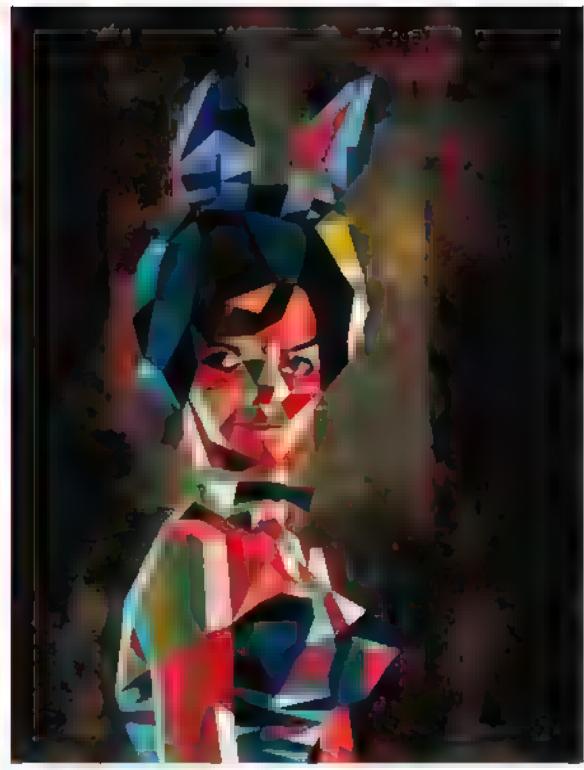
Желим на почетку да вам се захвалим на многим корисним саветима који су ми помогли да решим све своје љубавне недодумице и да вам пожелим да и даље будете успешни и занимљиви као досад! Мом оцу, је ових дана рођендан па би тај поклон од вас и мече уз нови број, њему значио више од свега :)

**Ваши верни читаоци
из Врбаса :-)**

Драги Срђане, замало да ти отац добије ручни сат као рођендански поклон, али срећа је ипак била на страни нервозне dame из претходног писма. А изгледа и да је њој потребнији. Што се твог тате тиче, жељимо му овом приликом срећан рођендан и још много уживања уз наш часопис. Што се тебе и твог старијег брата тиче риспект и хвала на читању ☺

**ВЕРОВАЛИ ИЛИ НЕ
ПОКЛАЊАМО ВАМ САТ**
Већ и врапци на гранима че

PLAYBOY REDUX

Contemporary Artists Interpret the Iconic Playboy Bunny

Featuring Josh Shag Agle, Jennybird Alcantara, Scott Anderson, Glenn Barr, Gary Baseman, Tim Biskup, R Black, Ain Cocke, Brian Ewing, Brendan Fernandes, Rod Filbrandt, Jeremy Fish, Mike Giant, Ludovica Gioscia, Ken Keems, Jeremiah Ketner, Jeremy Kost, Frank Kozik, Travis Lampe, Bob Masse, Tara McPherson, Hiroki Otsuka, Lisa Petrucci, Mark Atomas Pilon, Bonni Reid, Isabel Samaras, Seth Scriven, Andrew Schoultz, Steve Seeley, Jeremy Tinder, Michelle Valigura, Saya Woolfalk and O Zhang

This project is part of Playboy's year-long 50th Anniversary celebration of the Playboy Club and Playboy Bunny. The exhibit is curated by Aaron Baker, Ned West and Rotofugi Gallery.

August 27 - September 12 2010 - Rotofugi Gallery - Chicago
For more information please visit <http://rotofugi.com/playboy/>

Left
Tara McPherson - Playboy Bunny
Oil on canvas 48 in x 48 in
© 2010 Tara McPherson

Right
Tim Biskup - The Gorgon
Oil, Vinyl, Acrylic on Paper 24 in x 18 in
© 2010 Tim Biskup

© 2010 Playboy. PLAYBOY, PLAYBOY CLUB, PLAYBOY BUNNY, Rabbit Head Design, Bunny Costume and 50th Anniversary Bunny Design are marks of Playboy.

rotofugi

ГОЛА ИКОНА

Уместо да траже лапарацо снимака на XXX сајтовима, фанови највеће звезде модних листа данашњице Кејт Мос мочиће најновијим тренутке са гламурозном лепотком да поделе листајући фантастичне фотографије Марија Тестина у књизи *Kejt Mos*. У питању је издање *Taschen* у ограниченом тиражу од 1.500 примерака, нумерисаном и потписаном. Тестино је вероватно најпознатији модни фотограф своје генерације. На ради за *Vanity Fair* и *Vogue*, Кејт је пратио под почетка њене каријере, у боксетеџу и у тренуцима када нису око ње камере. Фотоце представљају најинтимнији поглед унутрашње контроверзне звезде, и резултат су дугогодишњег пријатељства. Кејт каже да је Марија први у њој приметио гламурозни сексепил - да је пре њега била рокерка, франц девојка, и да је он променио начин на који је људи виде.

DJ SNEŽANA ПОКОРИЛА PLASTIC

Симболичног петка тринаестог (августа), тренер београдских *Вукова* и освајач NFL Superbowla са NY Giantsima, Reuben Douglass био је домаћин велике летне *White party*, у клубу *Plastic Light*. Звезде вечери биле су DJ Snežana, спорчки новинари и би рекли наше горе лист, а ми бисмо рекли резидент славних клубова *Nikki* и *Pearl* на плажама Мајамија. DJ Snežana је славу стекла својим углавном house сетовима, а примила о њој као о једном од најзначајнијих женских DJ-ева објављена је у америчком *Playboyu* (на фотографији). Живела је у Токију, наступала на журкама Памеле Андерсон, а тренутно борави у Дубају, где је почела да се бави и продукцијом. Саским случајно, њен најновији сингл носи име *Plastic*, а пуштен је премијерно управо у истоименом клубу 18. августа. DJ Snežana је наступала са Shihadisom, BlackEyedPeas, али и са Дејвидом Боујем. Њен наредни велики ангажман биће турнеја са Usherom. Риспект за Снежу, желимо јој још милион лудих журки.

10.000.000...

америчких долара наводно износи сума коју је некада најбољи светски голфера Тајлер Вудс морао да уплати на харачун своје бивше шалерке Речел Ххител (можда јој је дар и у коферчуру, не знамо), у замену за њено уздржавање од препричавања детаља њиковог интимног односа.

ГЛАВНЕ СТИХЕ У ВНОГРАДУ

Са усвојењем најављујемо да ће од 2. септембра до 15. новембра, у Музеју 25. мај у Београду, бити постављена изложба оригиналних графика једног од највећих уметничких генија свог времена Салвadora Далија - *Божанствени светови*. Реч је о 200 графичких листова (на слици) из два најобимнија Далијева опуса: *Biblia Sacra* и *Божанствена комедија*. Немојте пропустити да се суочите са оригиналним делима једног од најпровокативнијих људи у историји.

INTERAKTIVNI FILM DRAFT

OKTOBAR
2010.
SAMO NA
DVD-U

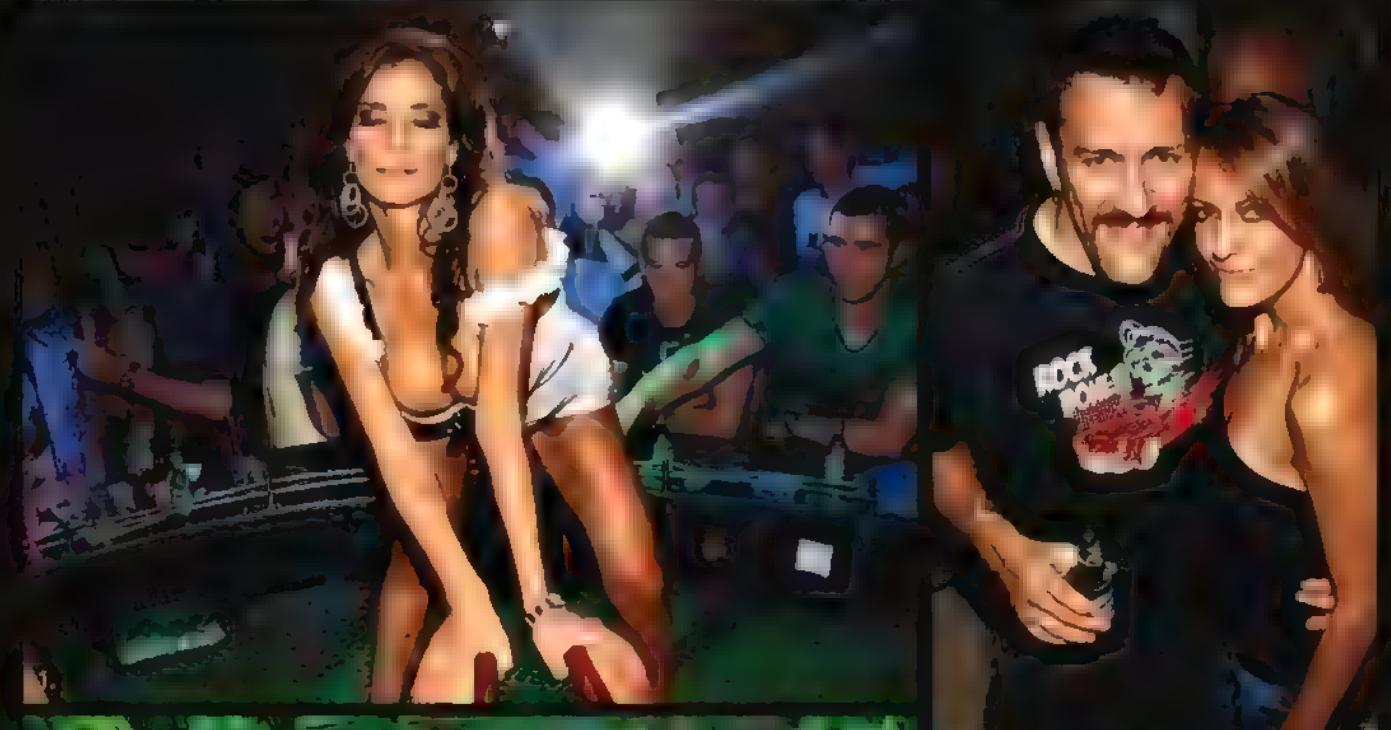

MAXIMUS ПЛЕБОЈЕВСКИ

На сцени *Maximus*, најпознатијег клуба у Котору, атмосферу до усијања су довеле девојке с дуплерица, које су подигле публику у сваком смислу, изазвале су буре емоција у препуној дискотеци пошто су извеле програм у неколико атрактивнијих тачака. Гушти мора, измешане заводљивим зчином прелепих *Playboy* девојака, уз чаше пенушавог Moeta, којим су

девојке и наш специјални гост Niggot наздрављали публици, атмосфера су тако загрејали да смо се забринули и замоћне расхладне уређаје, који одржавају температуру на нивоу који је пријатан за бускање чак и по највећим врућинама. Врхунац вечери стиже моделциком Анастасијом Буђић и еротском дивом Уном Грујић, које су у фотосесну натерали цео

клуб да их гледа широм отворених очију, уста и мобилних телефона. У тренутку када су Уна Грујић, Анастасија Буђић, Јасмина Трифунова, Каролина Јовановић и Гордана Радић са сцене у публику бацале *Playboy* качкете и магазине, испред улаза у дискотеку остало је стотинак људи, чекајући на ред.

МАКСИМАЛНО У MAXIMUS: 1. Уче Грујић показује распаметњеним гостима њиховог бога 2. Niggor са својом лепшом половином 3. На највишим журкама гости се осећају као на другој планети 4. Сваки мушкарац који седи поред Анастасије истог тренутка се дезинтегрише 5. Уважени гости у друштву наших лепотица 6. Наше лепотице у друштву нашег главног уредника, маскираног у витеза 7. Врхунак задовољства за музикаце било је фоткање са Анастасијом 8. Опште је познато да све гошиће код нас подиљавају, па тако и младе Црногорке 9. Неке од девојака су хтели нешто добро за читаве у паузама између коктела, па смо им нашли најбоље штиција за које знамо

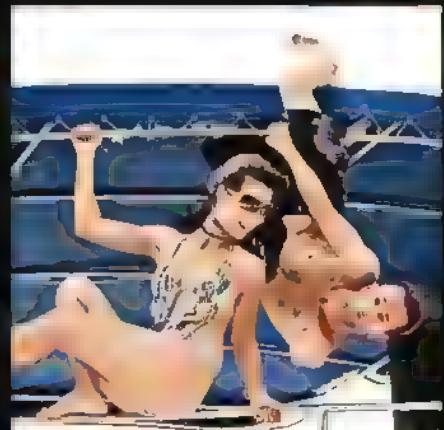

CASA У ИГАЛУ

После луде ноћи проведене у крстарењу катамараном Вељка Гагића, власника елитног игалског клуба *Casa*, дугачка бела лимузина са натписом *Playboy* крстарила је скоро сат и по улицама Херцег Новог и Игала. Девојке су махале обожаваоцима који су им слали полупце и снимали их. Препуни клуб *Casa Night* у Игалу је прокључао када су стигле девојке, а феноменални домаћини су припремили фантастичан програм, одличну музiku коју је пуштала заносна DJ Miss Millie. Чак и каду коју је дизајнирао најпрестижнији светски дизајнер Филип Старк. Јасмина и Уна су у кади биле фонтане жеља свих гостију, посебно оних који су били у близини каде пошто су оне с њима поделиле добар део пene којом је била напуњена.

Фото: Светлана Димитријевић

један од занимљивијих покушаја
шармирања Јасмине током
after party а на катамарану Casa

H2O RIVER PARTY

Гости популарног београдског клуба H2O мотили су да се увере како су наше девојке добиле леп тен на мору. Наша репрезентација наступила је у појачаном саставу. Коктелима и шампањцу се већ по традицији придружио популарни светски Шетач, а у ритму музике Анастасија, Јасмина, Каролина, Гоџа, две Ђојане, Душица послале су мушки део публике на небо. У Playboy каду донели смо морску воду, да мало засолимо, а специјални гости Пеђа Д. Бој је уз наше девојке премијерно отпевао нови хит Гузе-блуз: Playboy караван наставља путовање кроз Србију, Македонију, Црну Гору и Босну и Херцеговину. Видимо се ускоро у вашем граду!

Следи највећи
H2O из перспективе
врата који није
хтео на спавање

Виа где је у граду
проверено добро
зевне: Пеђа Д. бој

Био је ритмија
Душан
Душан

Мастер мокре
мајице Пеја Д. Бој
њуши Душичких
шампона

Драго јестински је њихов
леводи од којих стаје памет

Гаџа, Анастасија и Каролина
могу да издрже три курке без
спавања и јена. Алергији сме!

Наша провинција је
помно прати гостије које
би волела да угости

Своје показују женцима
којко добро проводи

PLAYBOY
PARTY

Нема толико флашака
колико најви гости и мы
можемо да попијемо

ХЕДОНИЗАМ

AERION

Први суперсонични путнички авион после
конкорда. Само ако вам је потребно да од Париза
до Њујорка стигнете за мање од четири и по сата.
Цена: 60 милиона евра
www.aerioncorp.com

K2

Најлакша и најнапреднија даска
за сноуборд никада направљена.

Цена: 530 евра

www.k2snowboarding.com

AUDI A7

Конечно.
Цена: од 51.650 евра
www.audi.com

ELLIPTIGO 8S

Елиптични велосипед, за љубитеље
сајнинга који би да продуже
живот својим коленима.
Цена: 1.700 евра
www.elliptigo.com

CASIO G-SHOCK GX650

Повратак коренима за G-Shock,
најбољију линију Casio сатова
која је у последње време опасно
почела да скреће на дизајнерску
страну.

Цена: 112 евра
www.gshock.com

MAC PRO 7,1 CORE

Apple је упрамо додao још четири језгра
на свој Mac Pro, који сада има два шесто-
језгара 2,66 GHz процесора, 6 GB мемо-
рије, ATI Radeon HD 5770 са 1 GB GDDR5
VRAM и још доста тога.

Цена: од 3,800 евра
www.apple.com

ХЕДОНИЗАМ

LOGITECH G930

Бежичне слушалице из нове Logitechове серије за љубитеље игара у које су успели да сместе читав 7.1 dolby surround звук.

Цена: 130 евра
www.logitech.com

PANASONIC HDC-SDT750

Одсад ћете пријатеље моћи да обрадујете кућним снимцима у три-димензије. Благо њима.

Цена: 1.100 евра
www.panasonic.eu

FORERUNNER 110

Помоћу GPS пријемника и HotFix технологије осигурава врхунску тачност положаја. Знаћете и колико сте претрчали број откуцаја срца, колико сте калорија потрошили... Користе га првунски спортисти.

www.garmin.rs
Цена: 230 евра

Први мобилни телефон који користи Phantom Browser, компатибилан са HTML 5 стандардом. Има 3.2-инчни тачскрин, камеру од 5 мегапиксела, а подржава и све Google апликације од имејла до магазина.

Цена: 429 евра
www.lge.com

ADAM
SANDLER

KEVIN
JAMES

CHRIS
ROCK

DAVID
SPADE

ROB
SCHNEIDER

SALMA
HAYEK

MATORANI

NEKI MUŠKARCI SAZREVAJU MALO KASNIJE

U BIOSKOPIMA OD 9. SEPTembra

КОЛИКО ЂЕТЕ ПЛАТИТИ

Психолошким триковама произвођачи обмањују купце тако што им понуде цену која им се чини сувише добром да би је пропустили

Пише William Poundstone Илустрација: David Plunkert Превод: Тијана Исаиловић

Раних седамдесетих, психологи Дајниел Кахнеман и Амос Тверски провели су један од најутицајнијих експеримената с подручја формирања одлука потрошача. Својим испитаницима завртели су точак среће. Означен бројевима од 1 до 100, точак је био на мештени тако да се заустави или на броју 10 или 65. Психологи су тада поставили једноставно питање, у два дела:

- a)** Да ли је проценат афричких најности, у Једињеним народима, мањи или већи од броја на којем се зауставило коло?

- b)** Који је стварни проценат афричких чланова у УМУ?

Мало се причало о томе, у то доба, али ова, експеримент је снажно повезан са ценама које плаћамо за готово све. Психологи су претпоставили да су људи подложни снази сугестије при процени непознате когичине, и заиста, тако је и било. Када би се зауставио на 10, просечни одговор на питање б) био је 25% али када би се зауставио на 65, просечни одговор био је 45%. Нагађања су била под снажним утицајем случајног броја, иако су сви мислили да то не може имати икаквог значаја.

Кахнеман и Тверски су ова, феномен крстили у „сидрење“ (енг. anchoring, прим. прев.). Њихова студија је делом заједничка са Кахнеманом и Нобелову награду за економију 2002. године (Тверски би сигурно делио заслуге, да је био жив).

У какво је уопште вези ова игра с економијом?

Одговор је једноставан. Сидрење функционише са свим бројевима, укључујући и оче које имају знак долара испред себе. Тверски је 1993. забележио да је фирма Вилијамс-Сонома представила апарат за хлеб по цени од 279 долара. Продаја је била врло лоша јер су потрошачи мислили да је веома скуп. Затим је компанија понудила већи апарат за хлеб за 429 долара и продаја, а мањег се готово удвостручила. Изложеност „сидрашкој“ цени од 429 долара имала је хипнотички ефекат, подебљавајући оно што су купци били спремни да плате за оригинални модел. То се догодило, упркос чињеници да нико није хтео да купи већи модел. Постало је опште познато да је друго најскупље вино с винске листе популаран избор. Када нису сигурни који ће

новни разред да изаберу (већина не зна много о винима), тенденција купца је да избегну највишу цену, али и даље желе да импресионирају и да ће желе скупо вино. Ресторани користе ову ситуацију, побринувши се да друго најскупље вино има већу цену од реалне. Најскупље вино је, обично, прецењени мамац за који нико ни не очекује да ће се продавати. Даље студије су показале да професионалци у стварном свету, од аутомеханичара до продавца некретнине, могу бити масамарени „сидрењем“.

Док шетамо кроз велике продавнице сви играмо игру погађања ништа другачију од експеримента Кахнемана и Тверског. Вреди ли тај флет телевизор мање или више од 104 000? Колико је заиста мени вредан? Како бисмо преми вели у овом потрошачком друштву, ми стварамо низ купили и не купили одлука, несвесни колико су оне, заправо, проплане.

Релативно нова професија – саветник за вредност – саветује продавце како да користе податке о продаји и психолошке трикове у сврху извлачења што више паре из џепова потрошача. Компанија Симон-Кучер и партнери, са седиштем у Немачкој, пионир је у овом подручју. Њихова листа клијената изгледа као

Форбсов попис 500 најачих компанија, а на њој су Проктер и Гембл, Microsoft, Coca-Cola, Nestle и Goldman Sachs. Велики део филозофије, која стоји иза одређивања цене, иста је без обзира на то да ли продајете кабриолете или чоколаду. Сидрење је сада, такође, део и одређивања цене техничким производима. Током тајанственог настања Applevoog iPad-a, низом цурења информација и спекулација у блогсфери геџет, фетишисти су били упозорени да очекују цену између 800 и 1.000 долара. То је власнику Applea Стиву Џобсу дало прилику да шокира и одушеви технолошки свет објавом да ће малопродајна цена iPad бити 499 долара.

Паметни преговарачи, такође, користе сидрење. Код преговарачког ценкања, прва поменута цена има велики статустички утицај на финалну постигнуту цену. То има одређене импликације и код људи који траже посао, а често не знају коју плату би требало да траже. Најчешће мисле да ће последовац направити први корак, али шансе су много боље ако сами предложе цифру. Требало би да буде на горњој граници, али разумна. Неће добити тражено, али сигурно ће добити више него у обрнутој ситуацији. Сидрење је застрашујући концепт. Део

наших умова који погађањем процењује нумеричке количине, лако је обманути као и дете на мајоничарској представи. То није ситница у нашем друштву које је опседнуто новцем. Тешко питање гласи – зашто је нашим проценама тако лако манипулисати? Популарна хипотеза каже да су гажња и логика драгоцене робе. У овако комплексном и окрутном свету не бисмо далеко дугурали када би свака наша одлука морала бити оправдана строгошћу господина Спока. Уместо тога, људски ум је еволуирао тако да поједине информације обрађује несвесно, стварајући унутрашње инстинкте којима се водимо при доношењу већине одлука. Мрачна улица чини се опасном, цена се чини сувише добром да би се пропустила.

Не можете присилити себе да игноришуће сидрашку цену, као што не можете да наредите себи да сад не мислите о слону! У већем делу, то је у реду, али никада пре нисмо морали да се носимо са смицијама саветника за вредности који могу да хакују ментални софтвер за дужен за стварање наших одлука о ценама. Ово је захтеван нови свет, за паметне трговце.

Остатак нас, са закашњењем, приhvата ситуацију. ■

МАЛА ФАБРИКА УКУСА

У једном од најлепших делова Београда, код Храма светог Саве, у кући која је окружена прегивним баштама, смештена је мала модерна кафана, превеснога, штаплјог, удобног амбијента. Јелима на менју, уздужним с креативношћу ентеријерских, ручно израђених елемената, представља модерну кафану с доминантном атмосфером!

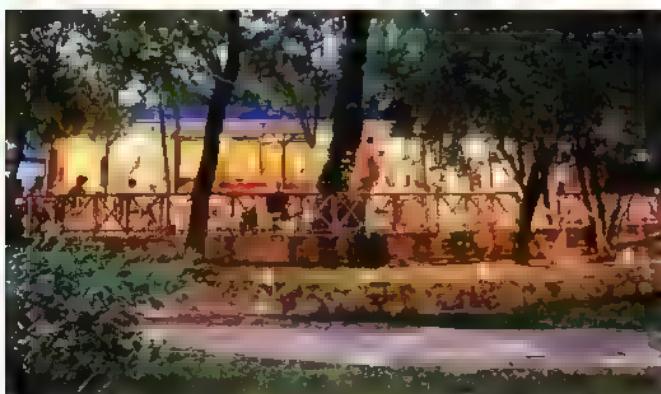
Националне специјалитете овде можете јести од доручка до вечере. „Мала фабрика укуса“ је прави рај за хедонисте. Много одобраних деликатела, права фузија праодиционалног и космополитског духа учиниће да будеше поштуну очарани.

„Фабрика“ је добра идеја да неком државом гостују, пријатељу или сирциу на најукуснији начин представише све благодети наше јасирономске праодије и домаћег духа.

Ако волите сушаре, проверене рецепте, продајте их ханџе, паштију од дуван чварака или појару, а за вас привремају и јела необичних назива из којих се крију сушаре, домаћа јела.

И посластиће буде у нама мирисе и укусе десертова - домаћа шипка с јабукама и вишњама, шенекле, шалачинке "Намажи сам", шуфахије...

Мала фабрика укуса
Небојшина 49а, тел. 011 243 5727

ПОЗДРАВ С БАЛИЈА

Фото: Алеш Бравничар/www.bravnicar.com

Отако су, у мају 2007, браћа Слојићи венци први пут јавности представили ватрену Карин, она је постала етаблирани фотомодел, све јој је кренуло да се око ње више не дешава. Иначе, последње три године вредно је радио и на томе да се направи пикторијал који ће за сва времена овековечити сву Каринину лепоту и јединственост. Један живот у јаку лепоту. Траг до сејстра, стапају и трагају за местом које ће најбоље представљати ватрену Карин и на крају је одбрањали. Тамо се Карин даванао са дружилом фотографом Алешом и његовом супругом Шелом (хи-хи). Резултат је предаје

100.000. SCIROCCO

Од свој лансирање 1974, овај компактни спортички купе био је најуспешнији Volkswagen у свом сегменту. Чак 795.650 возила је произведено до 1992, а ипак се производи и данас у фабрици у Портибуалу, VW Аутогора - Autovoxels Ltd., само две године након премијере, са приводне линије сазије 100.000. возило, трећа генерација модела Scirocco. Јубиларни модел је Scirocco R 2.0 TSI, у боји Rising Blue Metallic, са екстеријером у црној Titan боји, с радио навигационим системом, парк пилотом и заштитним шибером.

AUDI A7

После светске премијере у Минхену, на јесен се овој Србији и Црниј Гори Audi A7 Sportback, нови модел. Овај велики модел са петоро врата и динамично најлепшим задњим делом обједињује спортијску елеменцију купе возила, комфор лимузине и практичност комби возила. Audi A7 Sportback је врхунција технологије. Каросерија је израђена од врхунског алуминијума и челика, што возило чини изузетно лаганим и безбедним. А то је и изузетно елеменцијан енџинер.

МОДЕРНИЈИ VOLVO C30

С новом „личносту“ и шефничким самоиздањем, на падне шефнице је стигао C30 у савременијој и још привлачнијој форми. У Србији „свршије“ са почетном ценом од 18.490 евра (са свим дажбинастима) за верзију с бензинским мотором од 1.596 см³ и 100 KS (максимална брзина 170 km/h, од 0 до 100 km/h за 11,8 секунди, просечна потрошња седам литара на 100 км). C30 је неизвратно добио делимично изменету форму предњег дела (у неким елементима подсећа на XC60), „ширије“ подвожје и два нова дизел мотора. Укупна прашњост, инспирисана скандинавским дизајном који потештира прелепност, примену квалитетних материјала и функционалности, купију више комфора за чејворога који се возе на одвојеним седиштима.

MAZDA 6

Mazda 6 је већ био срејан аутомобил, али сада у Србију сишаје усаврешен модел - Mazda 6 CD129 TE. Она је и даље нејакооснована по врхунском убођају динамичне вожње, дизајну у ком се индивидуалци преознају, али с додатцима који Mazda искусиво подижу на још виши ниво: силовни Euro 5 дизел мотор невероватно ниске потрошње, а с фантистичним 340Nm обртној моменту, 17" алуминијумске фелне, преграна седишта за возача и сувозача, б CD MP3 саржер, двозонски клима-уређај, уређај за помоћ при крејанцу уздрба, аушономико најље чешчири мијавица у случају најлошег изненадног кочења, прещизице управљање, мање дуке и још много што у смислу дарданој ојредми!

WELCOME TO THE JUNGLE

Такав је Аксл – црн и бро, најбољи и најгори, геније и лудак, емотивац и садиста, его манијак и фин момак из комшилука... Он заиста живи рокенрол – руши правила, уклања баријере, подиже адреналин – и 23. септембра с *Gunsima* стиже у Београд

(Пуша Јадранка Јанковић-Нашић)

Август у Београду, пек и зрут: Трад пра-
зан (милини) Ови из *Playboya* крстаре са-
зечицама по Црној Гори и уживају у раз-
говарним сима. И вељда им у том мору
шампана, виски и савршених облика
паде на главу да би могли да имају текст
о свим скандалима "Guns N' Rosesa". Лепо
им објасних да би ми за то требало цело
издање *Playboya*. И да о томе не желим да
пишем. А чак и да желим, обавезала сам се
чувеним, инкримисаним уговором (који
је потписало свега нас петоро у свету –
прим. *GN'R*) да што сам чула – нисам чула,
што сам видела – нисам видела, а најбоља
је ставка да "делове интервјуа не смем чак
ни да препричавам пријатељима или род-
бини".

Ко прати *GN'R* каријеру, зна о чему при-
чам – силна новинарска удружења по-
бунише се против тог уговора, па "Guns"
лепо престадоше да дају интервјуе. Мој
адаскат, љута ајкула у свом послу, објаснио
ми је да сам тај документ потписала за вре-
ме санкција и у Слободно време, па би га на-
суду оборио као од шале. Ја ипак не желим

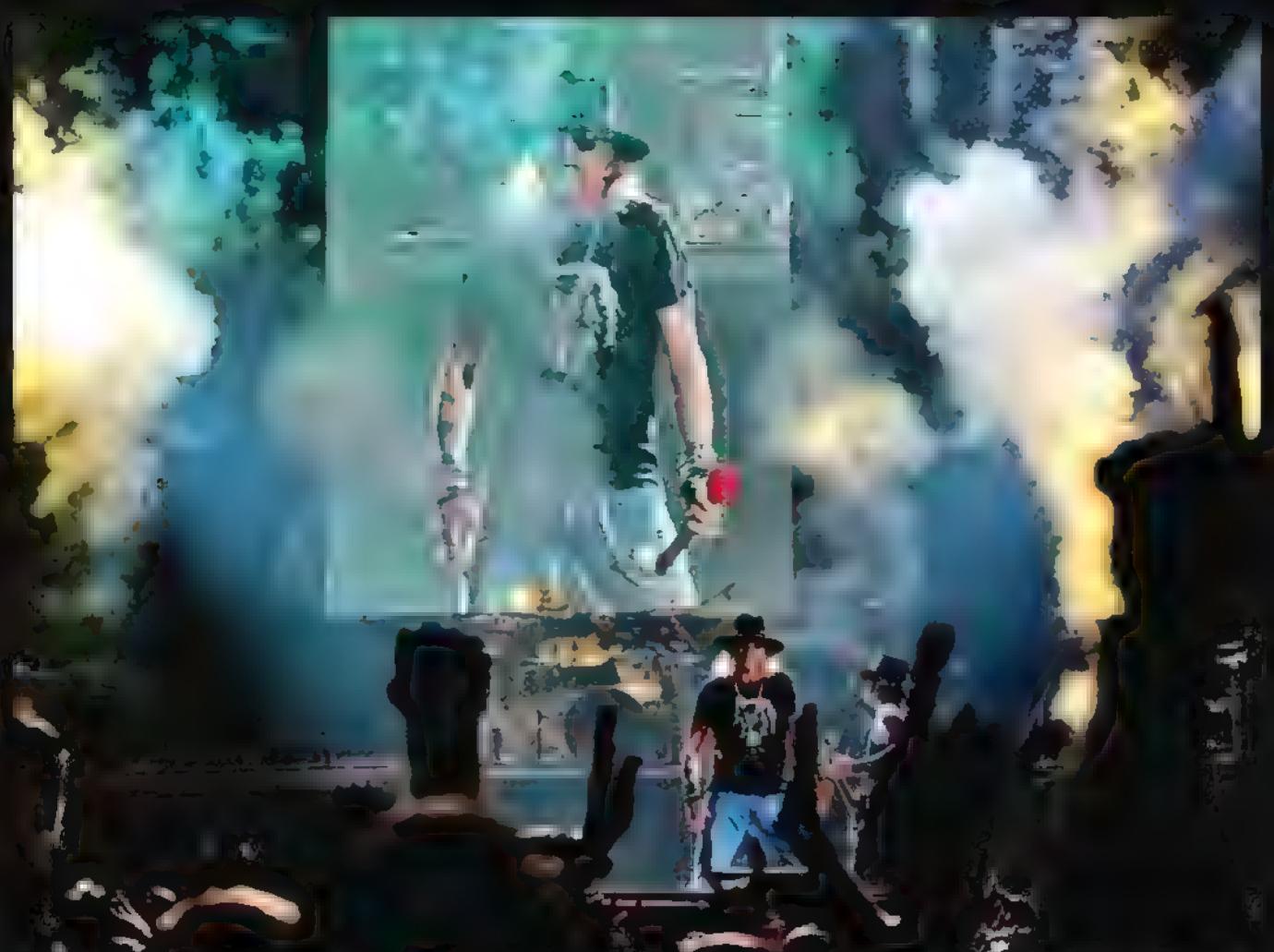
да се замерам бенду који је чинио љеп део
моје младости и новинарске каријере. Да
изађем Акслу на црту? Је л'се шалите?!

Да желим да филујем њихову и своју
биографију, рекла бих да сам, чим сам чула
Guns, знала да ће бити највеће звезде на
свету. Истина ипак иде овако – *Guns N' Ro-
ses* су послали своје демо снимке на адресе
петнаест дискографских кућа и само им
је *Geffen* понудио уговор. Захваљујући сво-
јим америчким пријатељима, добила сам
деби-албум, тј. EP *Live?! Fuck Like A Suicide*,
који је изашао у само 10.000 примерака и
само за америчко тржиште. Звучали су ми
занимљиво, али ништа посебно.

У јуну 1987, само месец дана пре излaska
чврног албума *Appetite For Destruction*, за-
текла сам се у Лондону и моја пријатељица
из *Geffena* ми је дала карте за њихов наступ
у чврном клубу *Marquee*. Отишла сам ви-
ше из радозналости него из стварне жеље
да гледам тада непознат, млад бенд. Ника-
да нећу заборавити тај концерт – Акслеје

имао превише шминке (негде између Сти-
вена Тајлера и Алиса Купера) и вриштећи
натапирани косу, а певао је тако да пола
текстова нисам разумела. Слеш је, негде на
пола концерта, пао на бини и сам бог зна
колико је прошло док је устао. Ипак, чак и
лежећи, савршено је свирао ту гитару. Даф
је јурио сценом у панк фазону, док је буб-
њањ Стивен Адлер покушавао да се снађе
у тој гомили буке. Изи је, стандардно, био
скривен иза појачала и више смо га чули
него видели. Неке песме су звучале савр-
шено, док су друге биле распад система.
Сећам се да сам помислила: "Боже, ови су
толико очајни да или ће заувек пропасти,
или ће постати највећи бенд на свету!"

Само годину дана касније, *Appetite...* се
продавао у милионском тиражу, *GN'R* су
постали најтраженији бенд на планети, а
ми смо их нестрпљиво чекали на чврном
Monsters Of Rock – Castle Donington фестива-
лу. *Guns* су отварали овај фестивал, поред
њих су свирали *Helloween*, *Megadeth*, *David
Lee Roth*, *Kiss* и главне звезде *Iron Maiden*.
Свако ко је био тамо зна да су *GN'R* били

највеће звезде тог дана – долетели су приватним конкордом из Америке и врастили се одмах после наступа јер су били на турнеји са *Aerosmith*ом. Аксл и његови савладари нису имали проблем да оправдију свог пилота да су звезде након тога појављивање на бини изазвало је такву хистерију у публици да су двојица фанова погинула у стампеду који је настао након што је видео-бим кренуо да пада на публику. За разлику од *Marqueeja*, бенд је овде отпрашио такву свирку да су звезде након њих имале љути проблем да одрже тај ниво енергије код публике.

И, кад смо већ код конкорда, не могу а да се не сетим да је централни део авиона заузима билијарски сто – за пилота су одабрали вијетнамског ветерана, јер је јединијон успевао да контролише турбуленцију – тако да им се не тресу кугле док играју билијар током лета. Многе лепе жене и Playboy зечице су "пали за слободу" управо на том столу, али шта ћу – потписала сам уговор да ћу ћутати...

Ипак, да ми Перица и Марко не би вратили текст, рећи ћу да је Аксл имао најбољи прије, а Счеш најсисатије. Акслови прва (и вероватно највећа) љубав, овековечена у

МНОГЕ ЛЕПЕ ЖЕНЕ И PLAYBOY ЗЕЧИЦЕ СУ ПАЛЕ ЗА СЛОБОДУ НА ТОМ БИЛИЈАРСКОМ СТОЛУ У ПРИВАТНОМ GNR КОНКОРДУ, ЧИЈИ ПИЛОТ ЈЕ МОРАО ЗНАТИ ДА САВЛАДА ТУРБУЛЕНЦИЈЕ ТАКО ДА ИМ ОНЕ НЕ ПОМЕРАЈУ КУГЛЕ ДОК ИГРАЈУ

тетоважи и песми *Sweet Child O' Mine*, била је Ерин Еверли из чувене музичке породице *Everly Brothers*. Ништа мање лепа, али свакако је годинија, Стефани Сејмор се храбро носила са Акслом и експлозивним темпераментом. До данашњег дана нисам утврдила да ли се Аксл стварно окjenio њоме или је то била врхунска глума за потребе спота *November Rain*. Ако мало боље погледате чувени спот, видећете њено тужно лице приликом уласка у свадбена кола, те се бојим да јој се Mr. Rose заклео,

на љубав само на филмском платну. И док је гомила Playboy читалаца уздисала за њеним раскошним облицима, Стефани је узалудно покушавала да врати Аксла у јемотивну и животну нормалу. У једном од ретких интервјуа, признала је да је Аксл и приватно био неуравнотежен та да је сце на из спота у којој гура себи утоку у уста била као добар дан у стварном животу.

Роуз је, пак, тврдио да цео његов проблем са женским и људским родом лежи у чињеници да га је очух силовоа када је био мали, што је открио тек у касним двадесетим годинама, захваљујући регресо терапији. Заклевши се себи да више никада неће бити жртва, Аксл је увек радио оног што је хтео – када му дође да пређи фане из публике, он скочи у публику и пређије га – сетите се само Риверпорт нереда у Сент Луису – педесет фанова и петнаест пандура повређено, а побеснела публика потпуно демолирала озвучење, опрему и целу салу, јер је Аксл одбио да се врати на бину након треће песме. Претучени фан се на крају задовољио аутограмима и фотографијама са својим идолом/мучитељем.

USKORO! FARMERI SE VRAĆAJU!

KOGA ĆEMO U NOVOJ SEZONI GLEDATI NA NAJPOZNATIJOJ FARMI U SRBIJI?

NAJGLEDANIJI REALITY SHOW U SRBIJI SVIH VREMENA!

NOVI SERIJAL!!!

NE PROPUSTITE!

www.rtvpink.com © 2010 PPI International Company. Design: mediacenter

www.farma.rtvpink.com Samo na TV

PRIPREMITE SE ZA NOVU SEZONU NAJKONTROVERZNIJEG KVIZA IKADA...

TRENUTAK ISTINE Vreme je da neko osvoji

5.000.000 dinara

PRIJAVITE SE!

PRIJAVLJIVANJE KANDIDATA JE U TOKU

Prijavite se na tel: 0900303032

Cena poziva iz fiksne telefonije je 30 din. + PDV
Iz mobilne mreže 90 din. + PDV

Samo na TV

Стевија Сејмур, познати
модел, која се сликала
за Playboy, проживела је
тако живота са Акслом, за-
нога какве да му је гурање
гњиштова у уста било међу
најзабавнијим забавама

ла Роуз се извуког са условном казном и
50.000 долара.

Ја сам га, пак, доживљавала као финог и
лепо васпитаног момка, коју понекад има
“жуту минуту” – кад није био расположен.
радила сам интервјује са Слешом, Дафом
и Метом, који су ми подједнако били за-
нимљиви. Држала сам се онога што ми је
још као клиники, рекао легендарни Дејвид

Пи Рот:

“Фронтмен је на највећем удару и има
највише шанси да одлепи. У почетку ти јес-
те све занимљиво – рибе, слава, паре, пиће,
дрога... Оnda лица, градови, хотели и дани
постају исти – а ти све уморнији и надкра-
нији... Парадокс је да, када достигнеш вр-
хунац славе, ти си у ствари најусамљенији.
Ужасно је тужно и самотно на врху јер је
ујасна гужва на дну!”

Аксл ми је деловао управо тако – сморен
од живота, славе и (вероватно) самог себе.
Зато се и нисам чудила свим GNR сканда-
лнима за које сам чула – од премлаћивања
плтера до седамнаест миксева једне те-
мице песме. Из истог разлога разумем Сле-
ша, који је одбио пет милиона долара да
новој групи свира са Акслом.

Такав је Аксл – црни бео, најбољи и нај-
гори, геније и лудак, емотивац и садиста,
его манијак и фин момак из комшилука...
Ако ништа друго, он заиста живи рокенрол
– руши правила, уклања баријере, подиже
адреналин. Да није тако, зар бисмо чекали
његов нови албум *Chinese Democracy* пуних
15 година?

И, без обзира на то колико волели стари
Guns N' Roses, Axl је био и остао GNR. Као
Coverdale и *Whitesnake* – зар стварно може-
те да замислите другог певача како изводи
Welcome to the Jungle или *Paradise City*? И
ко још може да изведе оно његово змијско
чињање на бини?

Сећам се да сам плакала када је отпевао
Estranged на концерту у Лондону. Као што
сам му (иза леђа) псовала све по списку
када су каснили два и по сата на концерту
у Будимпешти. Зато вам нећу рећи: “Идите
и купите карте за 23. септембар 2010!” јер
ме нит Арене, нит Playboy плаћају за то; ре-
ћи ћу вам: “Идите на београдски концерт,
јер шта год да се тамо деси, нећете остати
равнодушни”.

Зар то није највеће благо у овај лудаја-
чина времена? ■

Аксл са Ерин Еверли,
коју је оскрбен ћо-
тетоважом и песмом
Sweet Child O' Mine

NOVA FUDBALSKA SEZONA POČINJE!

Može li Crvena zvezda do titula ove sezone?

Šta će Partizan izraditi u Evropi ove godine?

Da li klubovi voleaju Vojvodinu, ŽFK Beograd i Spartak?

ZNATE GDE MOŽETE DA PRONAĐETE SVE O TOME!

Novosti | Uživo rezultati | Komentari | Analize | Statistika | Tabele | Transferi | Golovčići

Srpska Superliga | Eng | Evropski | Prva vojvođanska liga | Bundes liga | Kalend | fudbal u svetu

www.sportal.rs

ГВАТЕМАЛА

држава мексичке мафије

Пише: Jonathan Franklin Фото: Morten Andersen Превод: Тамара Димитријевић

Мексичка мафија је конгломерат вредан тридесет милијарди долара годишње, који је убијањем и подмићивањем прокрчио себи пут и постао најмоћнија група организованог криминала на америчким континентима. Годинама је куповала судије, полицију и тужиоце. Сада има своју државу

Куц „куд“ с прозора ме буди. Ко је тамо, питам се док бацам поглед кроз прозор. Радознали тукан ми лупа у стакло „едући комарце“. Овде, у северној Гватемали, „унгла“ је пуна егзотичних птица и „агуара“. Ово је чувена провинција Петен, територија империје Мја, пуна древних храмова и хиљада рујевина из њиховог времена – сведочанства цивилизације која је била толико моћна да је владала 1.500 година и изградила највеће пирамиде на америчком континенту. Данас је провинција Петен дом нове пан-америчке силе: мексичке мафије.

Дошао сам овде да истражујем мексичку мафију. Колико су они моћни? Да ли је истина да су саградили тржне центре у среду „унгле“? Да су прали новац и задобили трајну односност локалног становништва? Посета Петену је опасна и за обичне туристе, а камоли за једног истраживачког новинара. Постављање питања о трговини кокајном?

Представник за штампу у америчкој амбасади у Гватемали није био оптимиста. „Ја нисам твоја мама или твој свештеник, па не могу да ти кажем шта да радиш.“ написао ми је у имељу. „Али био бих неодговоран да ти не кажем да сам озбиљно забринут због твог пута у Петен.“

Сви су ме упозоравали, па сам сmisлио план да бих заварао лоше момке те сам се прерушио. Да ли сам новинар с диктафонима и фотографском опремом? Или сам истраживач птица с двогледима, књигама о птицама и штреберском опремом због које изгледам као прототип изгубљеног посматрача птица. Али свуда ћу путовати окружен наоружаним чуварима: мушкицима са скривеним наоружањем, опасним лицима и врстом искуства „блиског контакта“, који је учинио Рамбо филмове толико популарним.

Путовање у Петен је примитивно. Прво авион из Гватемала Ситија до града Флорес, онда камионет који може да вас одбаци до дивљине Петена. Путујем у камионету који нема климу ни седишта. Лежим у делу за терет позади испружен као пешак, комуницирам с возачем кроз поломљен прозор, да јем слане кромпириће локално, деци како не би ником рекла о грингу са свим фотоапаратима који се крије у белом пикапу.

После три сата вожње по забаченим и блатњавим путевима мој водич-телохранитель ми каже да смо близу писте. Ту је неколико аутомобила. Излазим из пикапа угружен и измрџварен. „Унгла“ је ретка. Отворена польја и пуно неба – велика промена у односу на густу зелену шуму која је само неколико стотина километара јужно. Овде су польја, Старац с магарцем натовареним

Писта је пет метара широка, нема контролног торња, не постоји радар, нити царина

дрвима за огрев лега се ка кући. Деца зује наоколо на бициклима, одмеравају ме као да класификују нову врсту. Туристи не стижу овамо често, а типичан странац овуда пропутуји у блиндираном црном ципу из кога вире пушке и који је пун кокаина.

Виђао сам конвоје од по двадесет аутомобила са стотину наоружаних људи“, каже Данило Лопез, официр службе против наркотика са 13 година искуства. „То је кад се Лозанови скупе. Замислите шесторицу браће, плус њихове жене и деца, то је велика група и свако има пет или шест наоружаних телохранитеља“.

Кријумчари воле Петен јер ту важи закон паштольја као на Дивљем западу. Они који имају моћ и оружје владају, остали ћуте или умиру. Прошле године је било 535 убиствава у Петену. Полиција је ухапсила

осумњичене у 32 случаја. Остали су и даље слободни. Путају по дивљини, убице на слободи.

Гледам у писту, која једва да је равна, пет метара широка и отета од руралне „унгле“. Не постоји контролни торањ, нема радара, царине, носача пртљага су, како се прича, најбржи на свету.

„Када се авион приближи писти за слетање, двадесет или тридесет тешко наоружаних мушкица држе светла како би означили писту“, објашњава мој возач, припадник полиције Гватемале за борбу против наркотика ван дужности.

„Авион слеће и pilot, патири о лету и посада се шверцују до Гватемала Ситија, дају им се лажни идентитети како би могли да одлете кући. Кокаин се дели у мање пошиљке, пакује се у чипове и вози се преко

мексичке границе"

„А авион?", питам

„Авион је доказ злочина и чоси проблеме. Зато Мексиканци имају једноставније решење - спаљују авион."

Истражујем писту: на први поглед дејствује напуштено, али на најудаљенијем делу налазим спаљени костур малог авиона са пропелером. Изгледа као фосил. Фосил цесне. Пропелери су нетакнути, али је тело авiona сведено на црни пепео. Мој телохранитељ мисли да је тај авион ту мање од месец дана. „Да стоји дуже, локалци би однели пропелере као суве чире", каже телохранитељ који гледа са забринутим изразом лица. „Имамо десет минута, а онда морамо да идемо."

Следећег поподнава летим преко Петена у малом авиону, на већи део крајолика из гледа као ковчеви зелени тепих, пирамиде у Тикалу прорвиру, у из чунглс, разбацини путеви - мало њих је попложано - пресецају комадиће нетакнуте цунгле којом лутају згуари и мајмуни.

Гватемала се налази на пола пута између Колумбије и Седињених Држава и толико је корумпирана да је увођење авиона пуног кокаина лако. Судије се могу поткапити, полиција више ради с криминалцима него против њих и путовање с десетином наоружаних телохранитеља је уобичајено.

Менdez је пристао да буде мој водич. Он ће ме увести у свет подземља, али само ако буду играо по правилима, од којих је прво да никада не сазнам његово право име. То је у реду, потребне су ми његове приче, а не број његове личне карте.

„Када авиони стигну овамо (у Петен) није лако пренети товар преко границе, морате се изборити с тумбадорес - банди тима који пљачкају поље кокаина", каže Менdez. „Тумбадорес нису баш превише паметни, они краду чист кокаин, упрљају га стоти или двеста и онда покушавају да га продају Мексиканцима као чист. Ту настају проблеми."

„Какви проблеми?", питам

„Масакри."

Као што Менdez зна, опасно је истраживати овакве приче о утицају мексичких картела у Гватемали. Прошлог априла тим полицајаца из Гватемале упао је у заседу док су истраживали складиште за које су сумњали да у њему стоји дрога. Пре него што су успели и да отворе врата складишта, полицајац је убио тим професионалних убица. Сви су побегли, а пет полицајаца је масакрирано.

Полицијски појачање које је стигло после пучњаве затекле је сцену попут оних из Тарантиновог филма. Тела полицајаца масакрирана су до непрепознатљивости. Полицијски аутомобили изрешетани муницијом великог калибра и доволно

У Гватемали је насиље "можда и горе него током грађанског рата, у коме је убијено двеста хиљада људи"

оружја да се опреми мања војна јединица - 11 лансера ракета, 563 гранате, 32 ручне бомбе, 11 М-16, полициске униформе и одећа отпорна на метке. Колико дуго су се дилери спремали за борбу? Имали су 5.000 шаржера муниције, укључујући машинке, од којих свака може да обори хеликоптер. Али у Гватемали се нико не сећа погинулих полицајаца. Или стотина погинулих полицајаца. Насиље у Гватемали данас је страшно - можда и горе него током грађанског рата од 1960 до 1996, у коме је убијено око 200.000 Гватемалаца. Данас се рат наставља, али уместо око политике води се због кокаина.

Све до деведесетих, пошиљке кокаина ишли су из Колумбије директно у САД. Као што се контрола у Средњим Државама појачавала, пошиљке су кренуле за Мексико. Пошто је мексичка влада повела же-стоку борбу против организованог крими-

нала, криминалци су се преселили јужно у Гватемалу. „Претворили су нашу земљу у складиште“, жали се бивши државни тужилац Рафаел Медина.

Док Гватемала постаје центар операција са дрогом, Мексиканци се боре за већу контролу.

„Дилери су довели државу у одбрамбено стање на много начина. Врло је слично ономе што се десило у Колумбији пре 20 година. Шефови нарко-мафије преузимају економију и свет политичке“, каже Луис Линерес, политички аналитичар који живи у Гватемала Ситију.

„Пошто је Гватемала све више центар операција са дрогом, Мексиканцима ће бити потребна све већа контрола над Гватемалом.“

Иако је Гватемала била у средишту трговине кокаином током много година,

тржишти дроја су тек недавно почели да перу новац у Гватемали и инвестирају у легалне послове. Рурални град Ла Реформа у источној Гватемали добар је пример. Некретнине цветају, нова болница и нове виле су свуда по брдима. Уз сиромаштво од 75 одсто, новац се не ствара локално, већ је последица масивног прања новца и пошиљки кокаина, узнемирујући знак да је кокаински кеш можда нашао укорењење у руралној Гватемали.

„Постоји читав део земље у коме је присуство државе Гватемала мало а присуство организованог криминала доминантно“, рекао је Карлос Кастресана шеф CICIG-а, напора УН вредног 20 милиона долара, који покушава да учврсти правни систем у Гватемали.

Мендез, борац против дрога, познаје тај свет. „Чуо сам како се дилери хвале да су дали по 500.000 долара и Алвару Колому и Оту Перезу, двојици кандидата који су ујли у завршницу оспораваних председничких избора 2007. године. Кладили су се у обе стране, тако да су они осигурани без обзира на то ко победи.“

НОВА FOSSIOVA КОЛЕКЦИЈА DECKER

Колекција ових сатова инспирисана је аналoгним авијашарским инструментима. Колекција "Decker" има изражен сајерски излед који се уклапа уз све. Специфични ћо конфраситу између велих казалки и ифни бројчаника, ови сатови су завршен сајом свеже дизајна, модерног мужевног изледа и лако су читајиви. Доступни су у варијантама са челичном или силиконском наруквицом.

ПРВИ 3D NOTEBOOK LG R590 3D

LG Electronics (LG) је представио LG R590 3D, свој први 3D ноутбук компјутер, који пружа своја прегностима 3D технологије кроз преносиви портабилни уређај. Како би креирао винимални 3D доживљај без потребе за баферијот, LG R590 3D са екраном од 15.6 инча покреће Intel® Core™ i7 процесор са HM55 чипсетом и NVIDIA® GeForce® GT335M графичком картицом, уклучујући и 1GB DDR3 видео-меморије. Нови ноутбук компјутер компаније LG карактерише SRS Tru-Surround HD звук који пружа још убудљивији 3D доживљај, док ојцијул Blu-ray драјва пружају HD филмове у 2D и 3D форматима. Додатак овоме је и TriDef софтвер који симултирано предају 2D видео садржај у 3D.

SUPER MARIO GALAXY 2

Super Mario је сигурно један од најбољих артикулних џумака видео-игара свих времена, а знају ја и они који не играју шрице редовно. Ово је најбоља верзија која је продаја у око девет милиона примерака. Други део, већ сада, има довољну оцену од играча и свакако је игра коју морајте имати у својој колекцији. Доступна је на ипренујиној најновијој платформи – Nintendo Wii.

NOKIA C5 и 5228 - ЗА САМО 1 ДИНАР

За све one који размишљају о куповини новог мобилног апарата, предлог су Nokia C5 и Nokia 5228. Ова апарата намењена су онима који желе да су у сваком ипренујину повезани са својим иријашевима преко Фејсбука или Твичера. Ове мобилоне можеше добити за само један динар уз Теленорове „Принсеси Јлус“ пакете, који омоћујавају да се неискоришћени беспилни саобраћај (минути, SMS и друже и иптернет саобраћај) пренесе у наредна три месеца.

ТЕОФИЛ ПАНЧИЋ

Чувени новинар, колумниста, критичар и јавна савест Србије говори о Београду, Србији, Тадићу, Дачићу, Јовановићу, о томе како изгледа једанаест милиона евра на гомили, уз упоредну анализу данашњих кретена и кретена из доба Слободана Милошевића

Разговарао **Марко Видојковић** Фото: **Радован Јањушевић**

С Теофилом никад нисам био на „ви”, осим у овом интервјуу. Сусрели смо се неколико недеља после напада на њега у осамдесет троци. Починиоци су у међувремену похватали и испоручени Централном затвору, а једном од наших најсјајнијих новинарских умова остало је да види колико ће му будуће вожње градским саобраћајем имати горак укус због бесmisленог инцидента чија је био жртва. Теофил Панчић је лик кога можеш да питаš све и он ће увек имати одговор од ко, а ће ти бити лакше. Ја сам га читao све, а вама би требало да буде лакше

Playboy: Како вам се допада Београд у августу 2010?

Панчић: Па знаш, како ти је с Београдом, он подсећа на оне типове за које кажеш да нију баш нешто лепији али су занимљиви. Тако и Београд. Он се никад није, бар по неком мом укусу, одликовао неком лепотом, али на-просто има тај љук великог рада. С друге стране, оно што Београд има а волео бих да нема јесу повећана тензија и повећана агресивност у ваздуху, и то није од јуче, то је за-право тако већ годинама и деценијама и то је, оно шта никако не могу да се навикнем. Постоји нешто злокобно у овом граду.

Playboy: Ви сте добар део живота провели по СФР. Рођени сте у Скопљу, живели као дете у Пироту, па онда Загреб... Кад сте у ствари дошли у Београд, заправо у Земун?

Панчић: Па, знаш шта, дошао сам, тако го-воре папира, јелте, деведесет прве године. Од тада имам београдску личну карту, ако

се то мери по том критеријуму, али немам ту врсту осећаја како сам ја некуд дошао или како сам однекуд отишао, зато што је Београд читавог мог живота једна ужасно битна тачка. Ја сам осамдесетих година био исто тако доста физички присутан у Београду, да не говорим о оној другој врсти присутности, праћења свега што се дешава, просто, ту сам имао родбину, пријатеље, ту сам живео. Мој живот се, без обзира на то где сам боравио, у смислу онога шта ми пише у папирима, одвијао на релацијама Београд - Нови Сад - Загреб - Љубљана. То су градови који су битни. То су неке тачке мог одрастања и ме-ни та београдска сцена осамдесетих година, од музичке до књижевне исто тако била фамилијарна као да сам био и формално овде. Знаш, имаш људе који су стварно дошли у Београд деведесет и прве, па си онда морао да им објашњаваш где је Славија, где је Калемегдан... Ја никад нисам имао ту врсту осећања физичког дошљаштва јер је географија Београда, и она буквальна и она духовна, нешто што је мени уписано, све време.

Playboy: Значи, осећајте се Београђанином?

Панчић: Осећам се Београђанином, али се не осећам Београђанином од оне локалпatriотске сорте професионалних Београђанина. Београђанин, односно Земунац, то је просто један од мојих идентитета. Исто тако ја сам Новосађанин и Војвођанин, исто тако сам човек који је одрастао у Загребу и то је битан део мого идентитета. Био сам јако фамилијаран и с оном такозваном „словеначком алтернативном сценом“, стицајем окол-

ности говорим словеначки, значи осећам се, на неки начин, и припадником тога. Имам више тих неких идентитета, београдски је само један од њих.

Playboy: Да ли можемо да кажемо да је монда београдски ваш најјачи идентитет када се гледа урбана целина у којој сте највише, у којој се најудобније осећате?

Панчић: Ако бих удобност ставио као критеријум, онда не. Ја се најудобније осећам у Новом Саду, то је град који интимно највише волим. Приватно бих заправо волео да кажем да је то Загреб јер сам у њему одрастао, кључне године одрастања провео, и све оно што се човеку лепо деси први пут десило ми се тамо. Али у неком онако чисто интимном смислу, ја заправо Нови Сад доживљавам као град који је мени стручно важан. Џео Нови Сад, који ипак није баш толико мали град, доживљавам као неку врсту неке моје дневне собе, осећам се потпуно домаћински, опуштен у Новом Саду. С Београдом ипак постоји једна врста тензије, једног узајамног *love-hate relationshipa*. Постоје места у Београду и постоје људи у Београду каквих нема никде другде у најпозитивнијем могућем смислу и то је Београд који, а обожавам, ако је Београд Кинотека, ако је Београд СКЦ из неких давних дана, ако је Београд Дом омладине, ако је то Атеље, ако су то новинске редакције... То је Београд који ја обожавам, али Београд у оном смислу нешто као урбана целина, ја нисам претерано заљубљен у то.

Playboy: Да ли вам се икад десило у иједно,

од урбаних или било каквих других целина да вас неко нападне?

Панчић: (Смех)

Playboy: Осим код нас?

Панчић: Наравно да ми се није десило нигде

Playboy: Макар и вербално?

Панчић: Не, није чак ни вербално. Ако се добро сећам. Не рачунам оне чувене алегорије типа Аранђеловца и слично с Лешчом ником. Заиста се не сећам да ми је негде неко чак и ружну реч упутио, без обзира на северно источно, јужно или западно од

Лудо коли м је пео физичком љубавимогу да дођаш кају, тајки, а да при томе иду ли још нападнут, него он да нападају испротивубогесаји

Београда, стварно не могу да се сетим ничега таквог доживљавао сам само лепе ствари. Наравно, да се разумемо, и у зеограду сам далеко далеко, далеко више доживљавао лепих него ружних ствари да сад не испадне како нешто пљујем. Заправо, и у Београду главнина сусрета које имам с људима што имају потребу да реагују на мене и на онога што радим веома је пријатна и мајпозитивна могућноста.

Playboy: Да ли је бити нападнут због оног што радиш у граду у коме живиш доволно да ти сјебе цео живот у том граду и да те заправо натера да размишљаш шта ћеш ти у ствари овде?

Панчић: Па, ја се надам да је ћедовољно да ти сјебе цео живот, али је у сваком случају доволно да ти загорча живот и да почнеш да на неки начин преиститујеш властите моделе живљења у једној средини. Ја сам у том смишлу увек био лак плен јер сам човек

који живи апсолутно слободно и апсолутно незаштићено, пошто сам мирне савести и, с друге стране, човек који живи искључиво од свог рада, што значи мање или више бедно. Немам ни паре, ни чека бесна кола, ни тепохранитеље, нити живим у неком ексклузивном делу града, напротив. Дакле, ја сам неко кога је свакога дана могуће видети по свим могућим улицама градским превозима и сличним местима и у сваком могућем смислу сам изложен и то је једини начин на који ја пристајем да живим у било којем граду. Мени је незамисливо у неком граду живети

мене, ни за некакве мајмуне; то је питање сваког града за себе, да он то рашичиши са собом, да ли је то средина у којој људи као ја треба да се осећају добро или је то средина у којој људи као нека два мајмуна са штанглом треба да се осећају добро. Дакле то није питање за мене. Ја о томе немам шта да кажем! То је питање за овај град, за ову земљу за људе који овде живе, за људе који у овој земљи имају неку моћ

Playboy: Па, ја вас питам, као део овог града и као део јавне савести ове земље. Нисам сигуран колико су се нападачи осећали

У неком популарном смешном филму посматрају ја љеком пећином нову штапу. Јошам још пешачију, а то је било чујну гру је земају зо нечим што је било пре двадесет година

физички одвојен од његове свакодневице од његове стварности. Ако не могу да идем на пијацу, ако не могу да идем на аутобус, онда то није град за мене. Ја никад нисам имао ту врсту осећања према Београду и на дам се да је нећу развити ни сада, само због нека два мајмуна

Playboy: А кад живот на крају пошаље та два мајмуна да вас удараје штанглом по глави и покажу вам где живите и шта може у ствари да се деси? Мени се чини да сте ви заграво копатерална штета овог у чему се сви налазе

Панчић: Па, то је вероватно тачно, с тим да

мени моја глава није копатерална, тако да

мени то није никаква утеша јер опет сам ја тај

који је то фасовао, а не неко други.

Playboy: А не ја! (смех)

Панчић: На пример, твоја шта теби фали?

(смех) Али на крају крајева, ако се надовежим на ово твоје читање од малогреј заправо мислим да то није никаква дилема ни за

Након добре две године са штанглом, него они који су се код купе у патуљака и јеву кеву преко штангета, наравно анонимно, и говоре па да, он је то јас, тужио, требао га је арамије

добро у било ком тренутку. Мени овако, када са стране гледам ту гомилу ненормалне деце, изгледа као да они имају помешан осећај, одговорности да нешто треба да ураде са осећајем да не знају шта ће од беса са собом

Панчић: Да, али њихов бес заиста није мој проблем. Они су га учинили мојим проблемом против моје воље, јер ја с тим бесом немам ништа. Нека они изволе да га адресирају на некакву сувисну адресу иначе су напротив кретени. Ја не могу да одговарам

за све кретене овог света, просто немам тих капацитета и немам тих моћи да ја сад сваког појединца, једног по једног учим реду и да га учим ко му је крив за то што му је живот сјебан и тако даље, да му обашњавам да му нисам ја крив за то, и тако даље. Мислим на крају крајева, које мene или тебе учим када смо имали по 17, 18, 19 година? Па могли смо и ми да идемо около и да бијемо људе. Јесте, сад можеш да кажеш: али, а сам

KONTAKT

VEĆ GODINU DANA SA VAMA

Za proteklih godinu dana na našim stranicama upoznali ste se s izuzetnim ljudima, putovali u daleke zemlje, čitali o najnovijim muzičkim izdanjima, filmskim hitovima i aktuelnim kulturnim dešavanjima. I ubuduće nastavljamo u istom ritmu...

OSTANIMO U KONTAKTU

Potražite svoj besplatni primerak u svim Telenor prodavnicama tokom septembra

одрастао у другачијем времену. Пази, молим те, у сваком времену поготово кад имаш 18 година, наћи ћеш довољно разлога да будеш бесан и довољно разлога да неког идеш да бијеш само ако си формиран на тој врсти вредности, ти ћеш увек наћи разлога. Чекај и у време кад сам ја имао 18 година, ми смо долазили у ситуацију да се кријемо од неких нацизмских вршњака који су били у фазону да бију панкери, да бију хипије, да бију, знаш, увек имаш неку екипу која мисли да им је неко крив за све. У наше време то су били панкери, хипији, сад су то педери, издајници српства, чекићства, разумеш, увек постоје неки обележени људи који су сад за нешто криви Ало!

Playboy: Ја бих волео да овај инцидент посматрам као нешто што кили испод тог лонџа и што, у почело да искаче и мислим да то искаче већ дуже време. Не бих волео да на нека два дрипла гледам као на неки изузетак као њих двојца су били бесни. Глупо ми је да се враћам у Коштуничино време и да гледам у њих као у некога ко је инструиран од Државне безбедности. Мозао бих да нађем неки момент у који бих их сместио. То је сад неки социолошки момент

Панчич: Па, види, ја ниједног тренутка ни сам мислио да сад неки Џб, и то у овом садашњем времену нема другог посла него да мене около гања да учамљује неког да лупа мене по глави. То су глупости. О овом режиму можеш да кажеш свашта поште, али баш да Тадић и екипа чема, у другог посла него бију новинаре, мислим то је реално гледано бесмислица. Али проблем је у томе што се овде одржава атмосфера тог чеког квазипатриотског лудила. Увек постоји неки повод. Сад, је повод то око Косова, увек има нешто је боте Била Хрватска, па Босна

Playboy: ... било је и горио времена. Увек се враћам на овај момент када је била проглашена независност Косова, када су крадене патике по бутицима, зато ми је ово поражавајуће

Панчич: Пази, немој мислiti да је ово први пут. Дакле, доживљавао сам ја и раније тако неке непријатности од те врсте манијака, али то није било тако драстично. То се сводило на неке вербалне упади це, једном и на једну врсту физичког напада, али далеко блажег од овог. Често је то било повезивано управо с тако неким моментима, рецимо 17. март 2004. Увек има тога нечега кад прокључча крв, па траже првог дежурног кривца али да ли је сад то, не знам. Знаш, за време Милошевића на један начин, за време Коштунице на други, и они су мало осећали да су неки њихови на власти, па ваљда ће ти они некако кредити не треба сад свако поједијачно да их брани, јелте, а сада немају тај осећај. Сад имају осећај да морају то лично јер, боже мој, и онако су издајници на власти. Мислим покушавам да се лоцирам на ту врсту ума

Знаш, шта ту може бити размер? Не знам. Али, право да ти кажем, мени су та нека два не знам, навијача, или клерофашисти или скинса много мање занимљиви. Нису мене шокирала та два клиника, мene шокира и поражава и не знам више коју реч да употребим. Анонимна маса болесника по разним форумима. Знаш, нису проблем два лица која ће иницијативи са штангом около, него они који седе код куће у папучама и јебу кеву преко интернета, наравно анонимно, и говоре па да, па он је то и заслужио, треба тако, требало га је и раније; е та врста малограђанске, одвратне, кукавичке мржње усмерене према некоме ко је изложен јавно, то је оно што је много страшније од било кога ко са штанглом иде около по улици. Страшно је знати да живиш међу таквим лудима. То је нешто много горе од оних који непосредно упражњавају физичко насиље, али који су, ако ништа друго, спремни да за то и да одговарају. Они су много мање одвратни од ових ликови који седе код куће и серу и, морам да наглашим, јер овде човек све мора да нагласи, јер овде јавност има памћење, јеботе, у трајању од пет секунди, ја ово не говорим зато што је мене неко напао, ја то говорим све време. Моја прва колумна после 5. октобра 2000. у Времену била је посвећена премлађивању Драгољуба Милановића и Комракова. Сад, ти можеш да мислиш шта ја мислим о Драгољубу Милановићу и Комракову, али било ми је одвратно да један нови поредак, за који сам се и ја залагао, почиње тиме да ти људи буду премлађени. Они су за мене криминалци треба да одговарају пред законом, али не да иде руља да их линчује. Када су Вељу Илића, о којем, такође, знаш добро шта мислим,

напали недавно на улици, ја сам написао да је то одвратно и да не постоји начин да се то релативизује. По систему "па и Веља је друге", не знам шта је све Веља говорио. Јебе ми се шта је Веља говорио. Јебе ми се какав је Веља. Нико нема права да човека види на улици, па га напада зато што му је антипатичан. Дакле, агресија је проблем, не само кад се дешава теби, агресија је проблем увек. Јуди који мисле да физичким насиљем могу да решавају ствари, а да при томе нису лични нападнути, него они нападају напротив су болесници.

Playboy: Је ли ви се чини да у овом тренутку такав став постаје све више утопија, чак и за западно друштво и да се све више сужава број земаља у којима је такво друштво могуће. Такав ниво размиљања је могућ, чини ми се, у Скандинавији.

Панчич: Па, знаш шта, не знам да ли је тако. Мислим да се ипак у добром делу такозваног развијеног света у том смислу и даље живи сасвим ОК. Знаш, неке ствари се код нас мало пренадувавају. Као они чувени немирни у париским предграђима и слично, знаш, чинило се као да ће Париз изгорети а заправо је град Париз, онај у ужем смислу живео најнормалније све време. Мада постоје свакаква зремена и по маргинама развијених друштава, али бојим се да нема баш претеране везе с оним што се код нас дешава. Код нас се дешавају озбиљни ломови који су у самој сржи друштва. Знаш, јеботе, ти имаш друштво у коме министру полиције може било ко да прети и да каже, не знам сина ћу да ти скећам, разумеш?

Playboy: Мислим да постоји једна обратно пропорцијална сличност између дивљих клинаца. Не можемо очекивати да ће у једној Немачкој или Француској или Великој Британији доћи до неког великог слома, али постоје те државе које су увек биле негде на ивици комунизма, које су патиле од деснице и војних хунти, пре свега Грчка, па Југославија, Португалија, Италија... Сви ти покрети постaju све радикалнији и агресивнији колико год можда неком одавде изгледају симпатичнији, јер су они левица. Чекају се исти наши десничари и екстремни левици преко

Панчич: Па, како да не. Убили су скоро но винара у Грчкој. То су друштва у којима није било тог такозваног једнопартијског комунизма, па они имају традиције у те екстремне левице, овде напротив не постоји екстремна левица, већ си имао педесет година владавине некаквих комуниста, што год то значило, и онда немаш ту традицију. Овде имаш традицију искључиво екстремне деснице али у основи, све су та „ако слични феномени“. Јер своде се на мржњу, нетolerанцију и насиље. Знаш, када те неко бије, или те убије, или ти је потпуно свеједно да ли он то ради те би у име светске револуције или ти то ради

WEEKEND

MEDIA FESTIVAL

2010

Rovinj, 23. - 25. 09. 2010.

www.weekendmediafestival.com

у име више аријевске расе или нечег трећег теби је исто.

Playboy: Мени у ствари, највише изгледа као да се оне главне битке свуда биу због пове и занима ме да ли мислите да ће европска општина; како ће Европска унија поднети ово, што мени изгледа као едан резултат жешћег америчког и мањим делом немачког мешетарења по берзама?

Панчић: О, то треба да пита Славоја Жижека.

Playboy: Наравно, али хтео бих, уместо Славоја, Теофила и едан интуитивни осећај шта ће се десити.

Панчић: Пази, стварно немам везе с економијом, нити ме уопште та проблематика занима осим на оном нивоу на коме занима свакога, разуме се, али мислим да развијен свет увек нађе начина да му буде добро па ће наћи и овог пута. Ја се у том смислу ништа не бринем, чак ни за Грчку, Италију, а камоли за земље као што су Сједињене Државе, Немачка, Француска или Велика Британија. Мислим да ту на крају увек дође до неке врсте хармонизације интереса и до расподеле сфера, знаш како то иде. Ја се само, као поштени српски патриота, што сам целог свог живота био бринем хоће ли Србија успети да нађе начин да углави неки свој мали интерес у свему томе и да она живи, па нек имамо ми проблеме, не постоје земље без проблема, хаде да наши проблеми буду слични данским проблемима, па ако не могу баш дански ајде нек буду слични, не знам, јеботе чешким...

Playboy: Грчким... (смех)

Панчић: Па не бих ја баш грчке проблеме хаде да узмемо чешке проблеме, польске проблеме, знаш оно, то су земље неког европског Истока, словенске земље, екс-комунистичке земље имамо ми сличности. Да ми те проблеме немој да ми српски проблеми из деведесетих трају вечно. Чигаји животи нам прођу у том балканском проблемима деведесетих и њиховим реперкусијама. Знаш мени је смешно кад ови противници европизације Србије говоре па ти мислиш да је Европа идила... Па, наравно да не мислим, уопште није реч о томе; не ради се о томе да је то неки рај на земљи, али то је нешто што је најмање лоше што постоји. Дај право достигни тај ниво, па га онда плуј.

Playboy: Како вам се, у том контексту, до пада Ивица Дачић као министар полиције? (смех)

Панчић: Е, сада ти мене питаши шта ја теби сад да кажем?

Playboy: Мене бах, занима

Панчић: Што каже један мој пријатељ: "Види, Ивица је нашао баш на твом примеру да заблести." Знаш, и сад, шта ја да ти кажем? Како сад ја да ти кажем...

Playboy: Океј. Хаде да замисlimo да се ваш пример није десио.

Панчић: (прекида питање) Не, ево, без зеза

ња, могу да ти кажем оно што сам уосталом и писао у разним варијантама. Не гледам сад Ивицу Дачића као министра полиције, јер о томе не знам ништа посебно, знам да ликови који се тиме баве сматрају да он то добро ради, али, ако гледаш Ивицу Дачића као политичара, као оно што он јесте превасходно о њему сам увек мислио све најгоре и постоје десетине, стотине текстова у којима сам га најстрашније плувао и немам потребе да би ло шта од тога повучем. Међутим, ако човек гледа живот, свет и људе широм отворених очију, мора приметити и ако неко почне да ради нешто што је другачије од онога што је радио. Дакле, Ивица Дачић је један од оних ликова који су сад нешто искорачили у нешто ново. И сад, ја могу да проведем следећих педесет година говорећи ћубре једно, пи здо, гавно, знам ја тебе, ко си и шта си и шта си све радио и говорио... Али мени је боље што је човек који је председник једне битне партије ту своју партију одгурao од оних најгорих ствари из деведесетих. Не зато што он је он постао диван човек. Он је млад човек, треба живети још, не знам, 20, 30, 40 година бити некакав битан фактор у некаквој будоћој Србији. Значи, он је то негде померио хоће да буде у тој јебеној социјалистичкој интернационали, хоће да буде ово-оно, хоће да сутра можда буде неки фактор у Бриселу или већ негде и он је на тај начин, шпитећи свој интерес, можда урадио нешто добро и за тебе и за мене.

Playboy: Мени се надовезује следеће питање: како вам се свиђа Чедомир Јовановић као вођа парламентарне странке?

Панчић: Па ја мислим да је супер што је Чедомир Јовановић вођа парламентарне странке

Playboy: Како вам се свиђа како то ради?

Панчић: Сад ћу ти рећи. Дакле, пре свега је супер што је ЛДП као такав парламентарна странка, јер сматрам да је важно да та врста политичког размишљања буде заступљена. Ми то нисмо никад успели да истерамо, ни деведесетих година. Имао си Грађански савез, који је био најквалитетнија странка која је икад постојала у посткомунистичкој Србији. Али ни очи нису могли самостално. Грађански савез је могао нешто кад се ушлећао уз Демократску странку или уз СПО, али никад самостално није успео да уђе у парламент. ЛДП је то успео. Дакле, ЛДП је успео да као самостална политичка снага под својим именом и презименом уђе у парламент уђе у покалну власт, дакле да постане једна релевантна политичка снага а да при томе, у оном идеолошком смислу не чини неке битне уступке. Ја то поштујем и сматрам да је јако добро и да је јако здраво што се то десило. Ако је Чеда Јовановић за то заслужан, а не може да не буде јер је он просто фронт мен, апсолутно то респектујем. И то икједног тренутка није за мене спорно. Е, сад, друга је ствар што бих на неком микронајву могао да дам милион замерки овоме или ономе у вези са ЛДП-ом, то сам много пута и радио и због тога сам зарадио неке имбцилне огавене етикете од неких људи из ЛДП-а, који се и сами ЛДП-овци стиде и говоре: немој то озбиљно да скваташ и тако даље, али добро и то је део мој послана. Знаш оно, кад радиш поштено, онда ће чак и твоји такозвани идеолошки истомишљеници пре или касније почети да те плзују.

Playboy: Треће питање у овом низу је: како вам се допада Тадић као председник државе Србије?

Панчић: Знаш шта је проблем с Тадићем? Имали smo велику полемику када су били последњи председнички избори. Била је та такозвана радикална фракција грађанске десне, не не десне, него, како се зове друге Србије (смех) - уопште их не памтим више јеботе - и друга и трећа и седма офанзива (смех), дакле та фракција је говорила да треба гласати за Чеду Јовановића и, ако Чеда не иде у други круг онда ништа. Е, то је најпредставник и ако нема Чеде, јебе се нама отприлике као на светском првенству у фудбалу ако екипа за коју ти навија, а испадне у осмини финала, не занима те шта ће бити даље. Али ја не могу тако да размишљам. Ја хоћу да имам слог представника и у четвртим финала, и у полуфиналу, и у финалу, волим за неког да навијам. Тако и ово: Ја сам био од оних који су сматрали да вреди гласати за Тадића, јавно сам рекао да ћу гласати у другом кругу за Тадића, без обзира на све моје резерве према његовој политици на све што нас раздваја, да опет сматрам да ја као грађанин треба да бирам између Бориса Тадића и Томислава Николића, да је потпуно инфантилно да кажем: е боли ме курац.

Prvi poljubac i groza, znova i znova

ИНТЕРВЈУ

Поготово у оно време када је Тома Николић још био радикал имали смо ситуацију у којој ће земљом владати или „Шеф“ преко Томе Николића или Борис Тадић. И сад ја да кажем да ми је то исто! Па није ми исто, нисам деген да ми буде исто! Не може ми бити исто. Дакле, у том смислу сматрао сам да је Борис Тадић једноставно једна нормалнија и цивилизованија опција. Када је дошло до тога да Борис Тадић јесте изабрани председник земље, тог тренутка ја крећем да га критикујем. Али, да, да прво нешто елементарно као грађани обавимо, да немамо најгоре политичке екстремисте да нам владају земљом. Дакле, Борис Тадић је представник онога што је сад нека врста мејнстрима у Србији. Тај мејнстрим мени није близак. Ја могу да га критикујем на милион начина, али, олет, видје волим да је Србија толико еволуирала, да је данас у Србији мејнстрим Борис Тадић, јер је рецимо, пре 15 година мејнстрим у Србији био Мирко Марјановић. Па, извини молим те, постоји извесна цивилизацијска разлика ако ништа друго, између Мирка Марјановића као метафоре и Бориса Тадића.

Playboy: Ја бих се само вратио на један та које цивилизацијски моменат. То је 12. март 2003. и баш ме заинима какво је ваше мишљење о томе ко је политички инспиратор убиства премијера Зорана Ђинђића? Данас се то тако каже. Изразио сам се речником из вести B92 али мешав занизма.

Панчич: И сад би ја требало да ти кажем Војислав Коштунића и да онда сви будемо срећни (смех)

Playboy: Не, не, ја на нешто друго циљам, али

Панчич: Не, не, ја уопште не мислим да постоји политички инспиратор у том букальному смислу. Да, је сад неки политичар организовао атентат на Зорана Ђинђића, у то не верујем. Напросто не верујем у то, није се десило ништа што би ме убедило у ту вриједност, али да постоје људи који су и те како политички профитирали од случаја Зорана Ђинђића то је тако јасно.

Playboy: Мало ко није профитирао.

Панчич: Да мало ко није профитирао. На крају крајева, никада Војислав Коштунића не би био председник владе ове земље да није било атентата на Зорана Ђинђића.

Playboy: Ја мислим ни Тадић председник ове земље.

Панчич: ...а не би био ни Тадић председник по дифолту.

Playboy: Па ни Чеда Јовановић председник парламентарне странке

Панчич: Па наравно, зато што не би ни имао своју партију. Дакле, то се садшири у концепцијама круговима, али је чињеница да постоје људи који су просто директно из тога профитирали, напротив се отворила могућност за њихову опцију која је била суштински различита од Ђинђића. Ту мислим пре свега, на Коштунићу и на ту

екипу око њега. Значи, они су просто могли да понуде један алтернативни модел и у томе су нажалост успели. Имали смо изборе неколико месеци после Ђинђићеве смрти имали смо следећих неколико година потпуно бесмисленог застоја било каквог развоја Србије и то је оно што ће нас клати још јако дуже. Дакле, у том смислу, постоје политички профитери, али не мислим да постоје инспиратори. Мало ми то звучи као једна од оних теорија завере, а ја их никад нисам волео. Теорије завере су овде национални спорт. Често се код нас поједностављено мисли да су теорије завере нешто од чега пате само десничари, само националисти. То уопште није тачно. Ја сам слушао многе левичаре либерале, мондијалисте, не знам како се све назива та екипа, који исто имају неке своје фантастичне теорије завере. Као што ће ти овај рећи да је Пера, Жика, Лаза агент ЦИА, тако ће ти ови говорити. Он је бре руски човек или ради за УДБУ. То је та врста менталне болештине где заправо све што ниси ти и нешто теби блиско аутоматски проглашаваш за нешто што је неаутентично.

Playboy: Има једна теорија завере која се мени посебно допада, а која испада из тих клишеа. То је она да су удруженим снагама бивши амерички амбасадор у Србији Вилијем Монтгомери и тадашњи амбасадор Велике Британије Чарлс Крафорд забранили хапшење Коштуниће у Сабљи. Како су пролазиле године, како сам почeo мало више економски да гледам на ствари, кад сам видео ко је зарадио паре на Коштунићиној власти у ствари, та теорија постала ми је занимљива. Изгубили смо Косово и Црну Гору, али неко је замлатио паре. Мене зanimalа да ли је вама

та теорија завезе подједнако занимљива као и мени?

Панчич: Ја је гледам искључиво као литературу. То је литература, то је поджанр Улога амбасадара у српској историји (смех). То је мени чиста литература.

Playboy: Значи мислите да овдашњи амбасадори, нарочито ти амерички који су чувени као они који стварно владају овом земљом, немају ту врсту моћи?

Панчич: Људима је досадно. Овде се јако мало ради и онда људи тајко седе и читају треш новине које имају објашњење за све. За све светске феномене. Зада се Америци нису никад попели на Месец, зашто ово, зашто оно, ко је заправо убио Кенедија... И ово ти је исто део те приче. Па, сети се, рецимо, крајем деведесетих година омиљена теорија била је како је Милошевић заправо амерички човек, како су они нама њега инсталирали, ми јадни.

Playboy: А у ствари амерички човек је Ивица Дајчић (смех).

Панчич: Велике сile, наравно, имају своју улогу, преко амбасадора, али се то овде много мистификује, као што се све код нас мистификује. Напросто, људи траже једноставна објашњења, а проблем је у томе што је живот обично доста компликована појава, па се то односи и на политику и на све друго и ту има толико мотива, од финансијских преко личних, па кад се све то склопи, добијеш политичку слику једне земље али онда је људима то мало превише компликовано, неће да се замарају, него да, да ми кажемо да је Монтгомери или овај или онај све то закувао, а ми немамо везе с тим. Ја то читам искључиво као литературу.

Playboy: Како вам се чини ситуација у српским медијима сад и пре пет година?

Панчич: Пре пет година? 2005? Па ја не видим ту неку суштинску разлику мени се чини да је ситуација у медијима заправо перманентно од Петог октобра дosta слична. Наравно да постоје неке разлике, али у основи не видим неке битне промене у медијском пејсажу.

Playboy: Мени се у ствари чини да је у време Војислава Коштунића било некако више медијске слободе. Фали ми она права критика, фали пут до праве критике власти.

Панчич: Не, не, не! Теби уопште не фали права критика. Теби фали режим који се може критиковати на онај начин. А ти мислиш да ти фали критика. Не, него се не може критиковати нешто што није толико маличино на онај начин на који се критиковало оно. А ми смо навикили на ову врсту језика и на ову врсту оптреће и на ону врсту јебања кеве па нам сад то фали. А ме и нико је браћи, нико ни у једном медију за који сам писао говорио, нико ми није забрањивао да кажем о Тадићу или о неј знам коме све најгоре што сам говорио о Коштунићу него ја, једноставно немам потребу да о Тадићу кажем све

SPORTSKO POPODNE

NEDELJA 14h

sa
Nevenom
Milutinović

EKSKLUSIVNO NA TELEVIZIJI KOŠAVA

ВЕНЕРИН ВОЛЕЈ

Не дешава се сваког месеца да имамо нову страницу. Зато смо, уместо да овде пишемо све и свашта, овог пута одлучили мало да попрочамо с Каролином, пре свега јој каријери. Остало се сасвим лепо види на сликама.

Playboy: Откад тренирате тенис?

Каролина: Понекад сам се тренирала, али то на тениском залупу у једном клубу у Монаку.

Playboy: Је ли било тешко?

Каролина: Удовљала сам топлицом, али је било тешко да се вртим по тениском залупу, и то је било друга кућа, а не моје све волеји. Очва-

ту ме спазили и почели да причају како сам нудо од детета.

Playboy: Шта се онда десило?

Каролина: Водили су ме на доживој по-вентику и скакали ми баре до 18 година, без

дана тренинга на тениском терену.

Playboy: Јесте се заплашили?

Каролина: Дашли су до финала. Одиграли су ми један сет и замолиласам да добијем

победу, али је било немогуће, мама ме је

заштитила. Али је било тешко да га откажем или да

примијем, па је било је јасно да ће против

Каролина: Са осам година сам почела редовно да играм турнире и била државни првак у свим конкуренцијама. За девет година постала сам члан тениске репрезентације, из године обзимам свих седам турнира по Европи 1. и 2. категорије у синглу и дуплу. Затим добијам позив и за независно светско првенство које се одиграва у Америци на академији Нијагаре волутијерија.

Playboy: Како сте прошли тамо?

Каролина: Овој пута сам мислију, тај је турнир доказајући у академији. Убрзо затим добијам позив за беч, добијам и ће сагласност да се преведе у професионални WTA турнир у Чинчуу и то је починио моја професионална каријера.

Playboy: Је ли да схватостатији?

После одлазим у академију Ника Болитице, око у рушту. Ју 2006. повређујем ахилов тетиву на тренинту, и правим паузу од три месеца, субим се спонзоре Иташ, 2006. долазим на WTA листу као 480. у синглу и 426. у дублу. Сналазим се за јовац, оним што зарадим на турниру у планци следећи турнир. У септембру те године добијам по званични одобрења визага дужи период, како су из клуба све покушавали.

Playboy: Иташ, наставили се да ступајете на турнире.

Каролина: Тада сам већ била 386. у синглу и 202. у дублу и у мају 2007. добијам по-

зив за Head академију, али почетком 2008. идеја на операцију колена и правим паузу од годину дана.

Playboy: Кајса је ваш досадашњи такмичарски скор?

Каролина: Освојила сам 18 титула у дублу у професионалној каријери, а у синглу имам три титуле.

Playboy: Нећете предати тој најважнији животни мач?

Каролина: Тенис болим највише на свету, то је моја највећа љубав. Свића ми се и да будем међу ћер лепотицама, а учиниће за Playboy сматрам уметношћу. Женско тело за мене уметност.

КАРЛИНА ЈОВАНОВИЋ

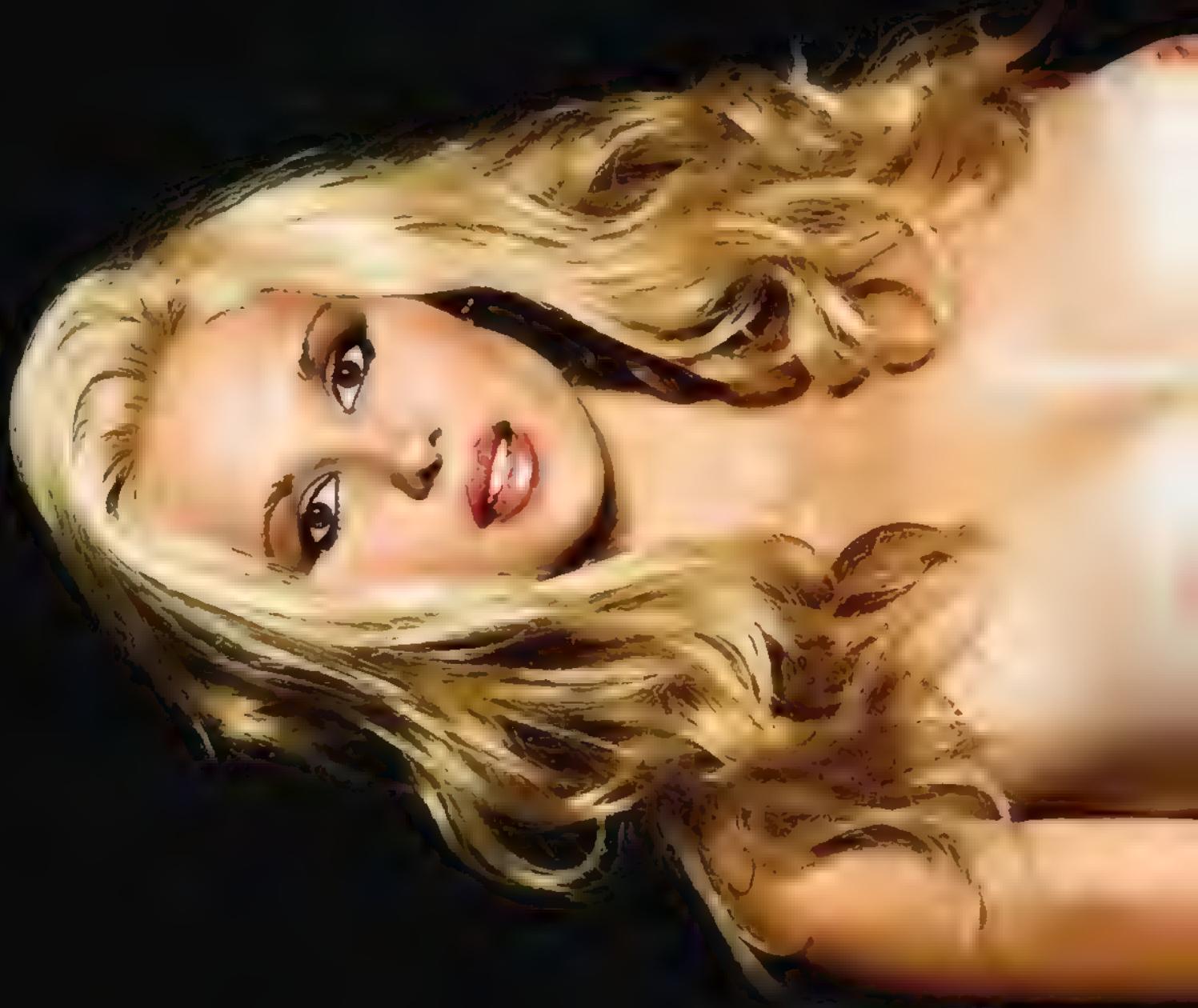

КАРОЛИНА ЈОВАНОВИЋ

PLAYBOY СЕПТЕМБАР ДЕВОЈКА МЕСЕЦА

ИМЕ И ПРЕЗИМЕ: Каролина Јовановић **МЕСТО РОЂЕЊА:** Ниш **ДАТУМ РОЂЕЊА:** 13.2.1988. **ВИСИНА:** 1,83 **ТЕЖИНА:** 69
КГ ГРУДИ: 95 **ЦМ СТРУК:** 75 **ЦМ БОЈА ОЧИЈУ:** Кестенјаста **ЗАНИМАЊЕ:** Професионални спортсиста **ХОБИ:** Кошарка Фуд-
бал бокс цртање музика, читање **ОБОЖАВА:** Животиње, уметност и све што је везано за моду **МУЗИКА:** R&B хип-хоп, поп
ФИЛМ: Twilight (гледала сам и прочитала књиге сто пута) **КЊИГА:** Twilight (сви делови). Плавуша са ставом, Леонардо да
Винчи (седам корака до генијалности) и Само буди овде и Зашто те волим (француски бестселер Гијом Мусо) **ПРЕДСТАВА:**
Госпођа министарка Ладање на звезде **ЦИТАТ:** "Волети значи пазити на самођу другог никада, је не испуњава, ући, чак и не
препознавајући" "Спори смо када треба да поверијемо у оно што нам наноси бол" "Најбоље ствари у животу прођу, а прво
говоримо још је рано, а затим сувише је касно"

Фото: Ненад Марјановић
Стилиста: Ана Зарубица
Шминка: Марија Јовановић
Фризура: Алекса LAVIE
Асистенти фотографа: Влада Јевић,
Мина Шаренац, Уна Сенић

ВИЦЕМАНИЈАК

Мирјана

ЗЕМУНСКО ЈОШЕ

Ставио Хитлер Земунце у пасну ћору и пусти гас на средње. Иде јас кад он се чује из коморе: "НАПРЕД ЗЕМУН!" Пусти он на још јаче кад он опет: "НАПРЕД ЗЕМУН!" Пусти он на још јаче кад он опет: "НАПРЕД ЗЕМУН!" Да гледа он кроз прозорче кад чујеш једног Земуна: "Матори, докле више овај сумњац да мирују да се пакломо!"

Вози Земунац ВМУ а 200 на свет. Изнад створе се испред љубавног прегледа хола па се он жестоко забоде у њи. Издаје муничија слутине и види тоња како се очајнички трза у локви крај. Извади паренку и замака га да се не мучи. Кад замчује нешта с друге стране пута и види развареног сљака камо скакуће на јадној нози, док краме придржава руком и весело се деси. "Чије ми ништа, није ми ништа!"

П родаје Цига спреј за бубашвабе и прилази му човек и пита за цену. Цига каже: - Хиљаду динара. Човек пита: - А како то ради? Па пратиш бубашвабу, пратиш, пратиш, онда је у ватиш и прснеш јој спре, у очи. Али кад сам је већ ухватио зашто је одмах не бих зглизио? Па мож' и тако.

Д оша нови млади поп у сеоску цркву Старешина цркве га саветује. Кад ти дође девојка и каже да се љубила с момком, то је два пута Оченаш, ако су спавали... три пута, ако су имали орални секс... четири пута. Следећег дана долази девојка у цркву

на исповед. Оче грешила сам!

- Бог је милостив он прашта, реци о чему је реч?

Синоћ сам се љубила с момком.

Двалуп Оченаш и Бог ће ти оправдати

Али то није све, и водили смо љубав.

- Тропут Оченаш и Бог ће ти оправдати

- Није ни то све имали смо орални секс

- У ф четири пута Оченаш и Бог ће ти оправдати

- Није ни то све што смо анали секс

Поп не знајући шта сад примети црквене дечаке како пролазе поред исповедаонице и излети да их приупита

- Чувате ли ви шта даје старешина за анали секс?

- Некад малку некад сникерс како кад

С еде на клупи у парку младић и девојка. У неко доба крену да се љубе и мазе. После неколико тренутака младићева глава се нађе у девојчином међуножју. Она проговори:

Марко, скини наочаре поцепаћеш ми хулахопке.

После неколико секунди чује се опет девојка овог пута веома бесно

МАРКО! Стави наочаре лижеш клупу!

К уе Едипов син заверу против њега. Едип то сазна па му каже: Зар и ти сине, брате?

И ду две плавуше улицом и каже једна: Ух све подригујем на рибу!

А друга ће: Попиј мало киселе воде да подригујеш на уста

У лази Циганка Милева у ординацији у психолога без куцања и одмах с вра-

та га пита

- Докторе да ми кажеш је ли нормално то што ми син напрље у песак и блато сваки дан прави куће и колачи?

Па то је сасвим уобичаено

И, а тако мислим. Ал' његова жена зато је да се разводи!

У трамвају, прилази један мушкарац другом и каже му:

Леб о сам ти жену – и оде

Сутрадан исто

Када се то дододило и трећи дан мушкарац дошавши на посао назове жену и исприча јој узбуђеним гласом шта му се већ више дана догађа у трамвају

- Ма пусти идиста, немој да се нервираш, најпаметније је да га игноришеши па ће престати

Сутрадан опет у трамвају прилази му исти фрајер и каже: Е тужибабо, једна

Ч овек долази код доктора да узме медицински тест своје жене Марије. Болничарка га смркнуто дочекује.

Жао нам је, али је дошло до збрке између теста ваше жене и друге жене са истим именом, па сад не знамо који тест иде уз коју Марију. Искрено речено, не знамо да ли је стање лоше или још горе.

- Па како то? Шта показују тестови? - човек је тотално збуњен.

Један тест показује Алцхамера, а други сиду, па не знамо који од чега болује.

- Па шта да радим?

- Доктор вам препоручује да одведете своју жену у центар града и тамо је оставите па ако сама дође кући, ни у ком случају немојте са њом имати сексуални однос.

"Речијте доспављачу кинеске хране да не уједам..."

ВАЊА УДОВИЧИЋ

Капитен наше најтрофејније репрезентације, двоструки светски, европски и клупски првак Европе, поред Ђоковића један од најпопуларнијих спортиста у Србији, примећује много тога поремећеног код нас и истиче да праве вредности пркосе правилима која данас владају у нашем друштву

Интервју Александар Стојановић. Фото Радован Јањушевић

Капитен ватерполо репрезентације Србије Вања Удовичић је тренутно један од најпознатијих српских спортиста. Његове фотографије и текстови о њему чести су не само у новинама које се баве „портом већ и на страницама часописа који се баве другачијом врстом вести, или полувести, како год. Без обзира на то, о њему се не зна ништа више од статистичких података, и то у ком је делу света. А ове године одлучио је да одбије да игра за репрезентацију Италије, због чега је остао без клуба, ове године дипломирао је, не на једном од fast brain food факултета где нико није пао испит, већ на Факултету организационих наука Универзитета у Београду. Међутим, о његовим по гледима на пријатељство, новац, телевизију спорт... мало се зна

П 1

Playboy: Зашто?

Удовичић: Сматрам да је све то ствар васпитања да се човек понаша у складу с оним што „е понео из куће“. Не мислим да би било кога требало да занима мој приватан живот и да се зна шта ја радим у слободно време. Колико год „е ова нација постала затупљена ријалити програмима у којима људи запазе у интиму других у мом случају то се не може догодити. Васпитање и праве вредности које су произашле из кућног одгајања пркосе правилима која у друштву преовлађују данас. Код нас је поремећена слика о јавним личностима. Деведесет процената оних који се сматрају ћет-сетом не само да не заслужују да се о њима прича већ ни не спадају у ту групу. Ни себе не сма-

трам популарним у том смислу. Истина је да „су мој статус и статус саиграча покрiveni многобрдним медаљама које смо донели претходних година, али то је наш посао, то „е нешто чиме се ми бавимо“

П 2

Playboy: Значи, никад не би учествовао у неком ријалитију, чак и ако би добио више новца него за годину дана у клубу?

Удовичић: За ту количину новца бих учествовао. Врло је важно колико донесеш новца кући јер мораš да се бринеш о по родици. Свако мора да гледа у своју будућност. Друга је ствар да ли бих могао да издржим и да ли бих могао да се уклопим; то не знам. Један од мотива био би и да покажем да људи нису толико изопачени какву слику стичемо на основу програма који се приказују у нашој земљи. Гледао сам много веће звезде у иностранству и много квалитетније особе које су учествовале у шоу програмима ове врсте а који су показали чеке друге, праве вредности. Код нас такви програми имају за циљ да у доба кризе публика добије јефтину забаву која их краткотрајно чини срећним.

П 3

Playboy: Да ли мислиш да твој изглед до приноси твојој популарности?

Удовичић: Мислим да изгледам сасвим нормално.

П 4

Playboy: Ипак, теби су се дешавале неке, па можда и ненормалне ситуације. Многе де-

војке се представљају као да се забављају с тобом а једна је чак лажно изјавила да сте се верили... То је једина ситуација у којој си јавно демантовао неку гласину

Удовичић: Жао ми је када људи покушавају да се докажу преко тубић леђа. Дешавале су ми се такве ствари... Жао ми је таквих особа које на тај начин покушавају да испуне свој циљ. Бавимо се јавним послом а свака медаља има две стране. Уколико си успешан, често се дешава да људи желе да те врате на дно. С тим мораš да изађеш на крај, на крају, ти који изјављују такве ствари праве комедију од свог живота а не верујем да јавност може да поверије у такве тривијалне фикције

П 5

Playboy: Без обзира на све успехе које си имао, на раскршћу си, можда сличном на каквом си био пре девет година, када си морао да одеш из Партизана јер клуб и није имао средстава за уговоре с најбољим седам-осам играча... Осам година касније двоструки си светски, двоструки европски првак, двоструки клупски шампион Европе, безброј националних титула... а опет не знаш где ћеш играти следеће сезоне Тачније, не играш више у Италији јер је њихов Савез тражио да прихватиш да играш за њихову репрезентацију, што си без размишљања одбио

Удовичић: Ситуација није иста, првенствено због година у којима ми се то десило. Једно је када некоме ко има нашто више од 20 година кажеш да „е без клуба да је на улици, да мора да се сналази а друго, „е ка-

ОК, МОЖЕШ ДА ИМАШ КУЋУ С ДЕСЕТ СПАВАЋИХ СОБА, АЛИ ЈА СПАВАМ У ЈЕДНОЈ. НИСУ МИ ПОТРЕБНА ЧЕТИРИ АУТОМОБИЛА, ВОЗИМ САМО ЈЕДАН. ПО МЕНИ ЈЕ СКРОМНОСТ ВРЛИНА, И ВРЛО ЈЕ ТЕШКО НАЋИ СКРОМНОГ ЧОВЕКА.

да неко од 28 ко има толикотог иза себе, ние сигуран где ће сутра играти. Ово ми је био ако битак тренутак у животу. Не ве рујем да би многи урадили оче што сам ја урадио. Не желим ни да се дичим тиме нити да се хвалим то је нешто што бих поново учимио, али да будем искрен: мислим да не би сви поступили као „а“ не би сви стали уз своју домовину. Оваква ситуација може да те учини јачим и зрелијим. То су ствари које могу да га уздигну. Сматрам да имам довољно квалитета да не дођем у ситуацију да се једног дана питам шта би било да сам прихвати њихову понуду и уместо Србије одлучио да играм за Италију. Најтеже је било 2001, тада с Партизаном. Ово сада је успутни проблем.

П 6

Playboy: Која средина је највише утицала на тебе да сазриш, да ли је то бајк Италија?

Удовичић: Морам да кажем да сам на већи искорак у том смислу направио у Љубију, Гори. То је било моје прво освестрањавање, после одласка из Партизана. Препуштен себи на доношење разних одлука када сам морао да се сналазим и преживљавам Херцег Нови. Ми је много помогао. Иигурно да сам сазрео као играч, али и као човек. Сам менталитет тих људи, сам живот доле намећеши да мораши да се прилагодиш и да сазриш да сматрам да су у њима стварима много сналажљивији, лукави и препреде-

нији него у Београду. Искуство које сам ъао човек и играч стекао у Херцег Новом не може се заменити ни једним другим.

П 7

Playboy: Питао сам твоју момака с којима си одрастао да ми открију неку тајну о теби Ништа. Слободан Никић, центар репрезентације и твој лугогодишњи пимер, рекао је: „Радиш интервју с Вањом? Потребно ти је нешто интересантно? Наравно да знам. Не, нећу ти речи!“

Удовичић: Кроз спорт се стичу пријатељства за читав живот и колико год постојали сујета и завист нека пријатељства остају довека. Сви смо ми повезани на неки начин, као пријатељи, као кумови, као саиграчи. Никада по мом мишљењу пријатељства не могу бити сломљена. Наравно да је добро поред себе имати некога ко у датом тренутку може да ти да савет. Неминовно, кроз спорт добити другу фамилију. Слободан Никић је на првом месту, али смо између осталих и кумови, али остали не бих помињао, јер толико правих пријатељства постоји, а и а не бих желео да помињући нека имена било кога повредим.

П 8

Playboy: Али Бобан ми је ипак одао ону „тајну“ коју знаш коју. Больје да ти мени кажеш него да те кроз питање подсећам.

Удовичић: Сигуран сам да ниједан мој пријатељ не би рекао нешто због чега би се ка-

сније јаја или мени наудио. Пријатељство постоји због повериња и искрености. Таква су моја пријатељства.

П 9

Playboy: Прича се да си исти откад си као деčак дошао на Бањицу. Да су једне од твојих најстакнутијих огобина упорност и својеглавост.

Удовичић: Јо су особине свих врхунских спортиста. Нисам упознао ниједног који иза себе има невероватне светске резултате а да није такав. Само кроз једну такву врсту рада и залагња, кроз одлуке које доносиш можеш да напредујеш. То је део мозаика који мораши имати да би био комплетан.

П 10

Playboy: Колико ти је у том мозаику о којем причао значења диплома Београдског универзитета? Чак си рекао да има већу тежину од свих медаља које си досад освојио.

Удовичић: Убеђен сам, да је факултетска диплома поготово Београдског универзитета. Могаја највећа победа досад. То је био зајртан циљ, и мој, и моје породице. Од старта сам био васпитаван да би то тако требало да буде. Моји родитељи су факултетски образовани и то је био нормалан след околности. Рекао сам да је образовање на првом месту, чак и испред спорта.

Најбитније је оно што носимо у себи, оно што нам нико не може укости. Сматрам да сам не само дипломом већ знањем које сам стекао на ФОН у добио толико да нећу морати да бринем о својој егзистенцији. Зато апелујем на све младе људе, чак све спортисте... да свако од њих да свој максимум, да се свако од њих покаже на оба плана. То знање које се стекне на факултету је диплома која стварно живота значи

П 11

Playboy: Да ли је било ситуација када си хтео да одустанеш?

Удовичић: Дешавало ми се да се после неких утакмица док други славе ја спремам испит. Било је момената када сам хтео да одустанем због притиска утакмица, умора... али онда наступе пријатељи који ти кроз савет и подршку дају снагу да превазиђеш све. Све је ствар воље и хтења. Најтеже је било 2004. после вишемесечне паузе, када сам морао да се вратим учењу а изгубио сам ритам и контакт с колегама с факултета.

П 12

Playboy: То твоје хтење и воља је видљиво у свакој ситуацији, па чак и у необавезном делу после тренинга када с голманом Слободаном Сором остајеш и шутираш му на гол док победник добија, како вас двојица то кажете „кока-колицу“...

Удовичић: Ха-ха... Имам увек мотив да победим, без обзира на то да ли играмо карте, „амби“ или било шта... Тако смо васпитани и само кроз неку такву жељу можемо да правимо успех. Са Сором играм сваки дан у „кока-колицу“ и засад је успешнији...

П 13

Playboy: Једна својевремено теби блиска особа тврди да си скроман; да се никада не размахујеш, успесима, новцем, популарношћу...

Удовичић: Сматрам да је та особина нешто што се носи од куће. Верујем да је то врлина, али с друге стране, баш пре неки дан сам чуо да је скромност врлина глупих људи. Имао сам дебату на ту тему јер сматрам да је тешко да у данашње време човек остане нормалан и скроман. ОК, можеш да имаш кућу с десет ставаћих соба, али ја спавам у једној... Нису ми потребна четири аутомобила, возим само један... По мени је скромност врлина, а врло је тешко наћи скромног човека.

П 14

Playboy: На твоја размишљања утицала је и љубав ка реци, која се јавила у претходним годинама. Опет контакт с водом.

Удовичић: Пријатељима и људима треба увек помагати. То је нешто чији сам знача, скватио у претходне две-три године на ре-

ци... Колико је само живот другачији него на улици. На реци је опуштење а људи су због те опуштености, због воде која их чини мирним, другачијег менталитета него људи са асфлата. Био сам искрено запањен када ти особе које никада у животу ниси видео, не због имена, већ због ситуације у којој се нађеш, који те ни не препознају... помогну... Они то зову правилом реке. То је заправо правило живота. Тешко је наћи искреног човека, с искреним намерама, и зато је то толико важно.

П 15

Playboy: Али ти си често био у ситуацији да оставаш без ичије помоћи...

Удовичић: Ако можеш да помогнеш, помози. Вратиће се на било који начин. Треба бити искрен према себи и само се сетити када му је била потребна помоћ, када није имао пријатеља да се посаветује, или да поприча с њим. То је најбитније, да људи међусобно помажу. Данас су више присутни завист и превара од доброте.

П 16

Playboy: У свим ситуацијама имао си помоћ породице... И невероватно си везан за фамилију

Удовичић: Сматрам да је породица највећи ослонац. Не каже се за ћабе да су једино родитељи увек прави и искрени пријатељи. Није лако дечака склонити са улице, предочити му праве вредности и, поврх свега, помоћи му да постане врхунски спортista. Ја сам због тога заквалан својим родитељима. Свако вече су ме возили на тренинг, трошили три сата свог слободног времена... Наравно, то се од њих очекује, али не за борављањем да сам хиљаду пута гледао оца или мајку како суботом и недељом устају у седам ујутро да ме возе на тренинг. То су детаљи који су у целокупној слици јако битни. Захвалан сам њима и целокупној фамилији што су увек стајали иза мене. Није лако издржати и подредити живот спортista, а да се неко не увреди, професионалу.

П 17

Playboy: Планираш ли ти да ускоро оснујеш своју...

Удовичић: Данас је највеће благо имати здраву и нормалну породицу и свако се моли само да му породица буде здрава и нормална. Привилегија је имати децу, по-диди децу на исправан начин. Желим да имам своју породицу, битно је да постоје међу њама поштовање и љубав, али и прави тренутак када се за то осећаш спремним и способним. Волео бих да имам што већу породицу јер мислим да је то у складу с мојим емоцијама и с свим оним што мислим да могу да им пружим. То је поготово важно у Србији, где годишње више људи

умире него што се рађа деце. То је у 21 веку недопустиво.

П 18

Playboy: Схваташ ли да си ти много, деци узор?

Удовичић: Искрено, до пре годину дана нисам то осећао. Али откако сам постao ка питен, много већа је одговорност на мени и то морам да поштујем. Постављени су нови стандарди који морам да поштујем. Први пут сам осетио да сам некоме идол, да не коме дајем савет, помажем у покушају да се прилагоди и како би требало да се понаша у спорту или према другим људима. Какву слику стварамо о себи у базену, такву слику морамо да стварамо и ван њега. Само тако мора да се размишља

П 19

Playboy: Зашто је ватерполо у том смислу важан за нашу земљу?

Удовичић: Ватерполо је једини спорт у којем је Србија и првак света, и првак Европе, и освајач светске лиге, и победник ФИНА купа и освајач медитеранских игара... Самим тим популарност је много већа. Ватерполо би требало да има своје место међу људима. С претходних четири такмичења дошли смо четири злата. Људи кажују колико злата смо освојили за своју домовину државне резерве сваке земље биле би стабилне. Можда превише инсистирам, али ми морамо да шаљемо ту здраву слику, она мора бити позитивна.

П 20

Playboy: Има много пошиљих ствари које си поменуо у претходном делу разговора, али опет си оптимиста и, што остављају још јачи утисак, трудиш се да сам, личним примером промениш нешто око себе

Удовичић: Када човек дође из иностранства у Србију, не види чиједан део недаћа у земљу. Уколико се удобиши, проведеш овде више времена, скватиш да је народ толико постао начаљен и толико поремећеног ума, па зажалиш што је све то тако. Мора да се нађе нешто позитивно у свему да би могао да наставиш да живиш и радиш. Није све у телевизiji, није све у ријалити програмима, није све у трачевима... Постоји и толико позитивних ствари. Ми смо имали припреме у Бањалуци и Нишу, то гостопримство које смо ми доживели мислим да нико није доживео. То је сајан осећај. Свако од нас треба да нађе довољан мотив, да настави даље, да не дозволи да размишља црно, то је оно што нас укопава, то је оно што је главни проблем, ми смо навикли да имамо проблеме. Само је битно наћи светло у толико, тами који ти даје енергију, која ти даје могућност да живиш и да идеш напред. ✎

у зондином гнезду

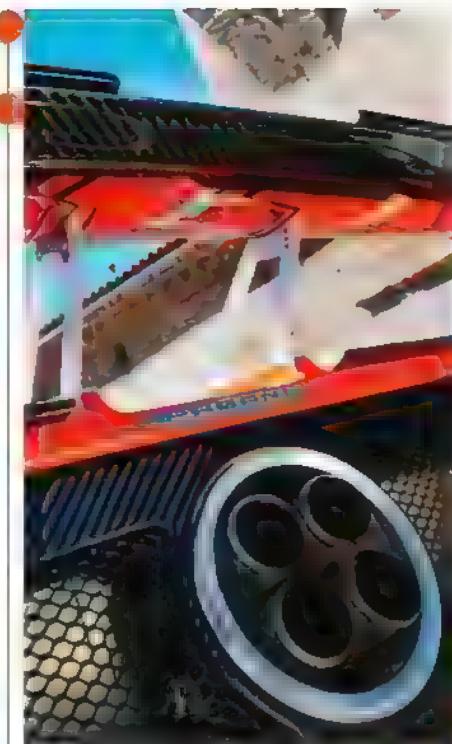
Екипа Playboya се запутила по траговима мита непојмљиво скупе аутомобилске егзотике, именоване *Pagani Zonda*. Ово је прича о страсти, уметности, љубави, уживању, понсвно оживљеној романтици, милионима евра и још којечему

Текст и фото Матеј Грошель

УЖИВАЊЕ

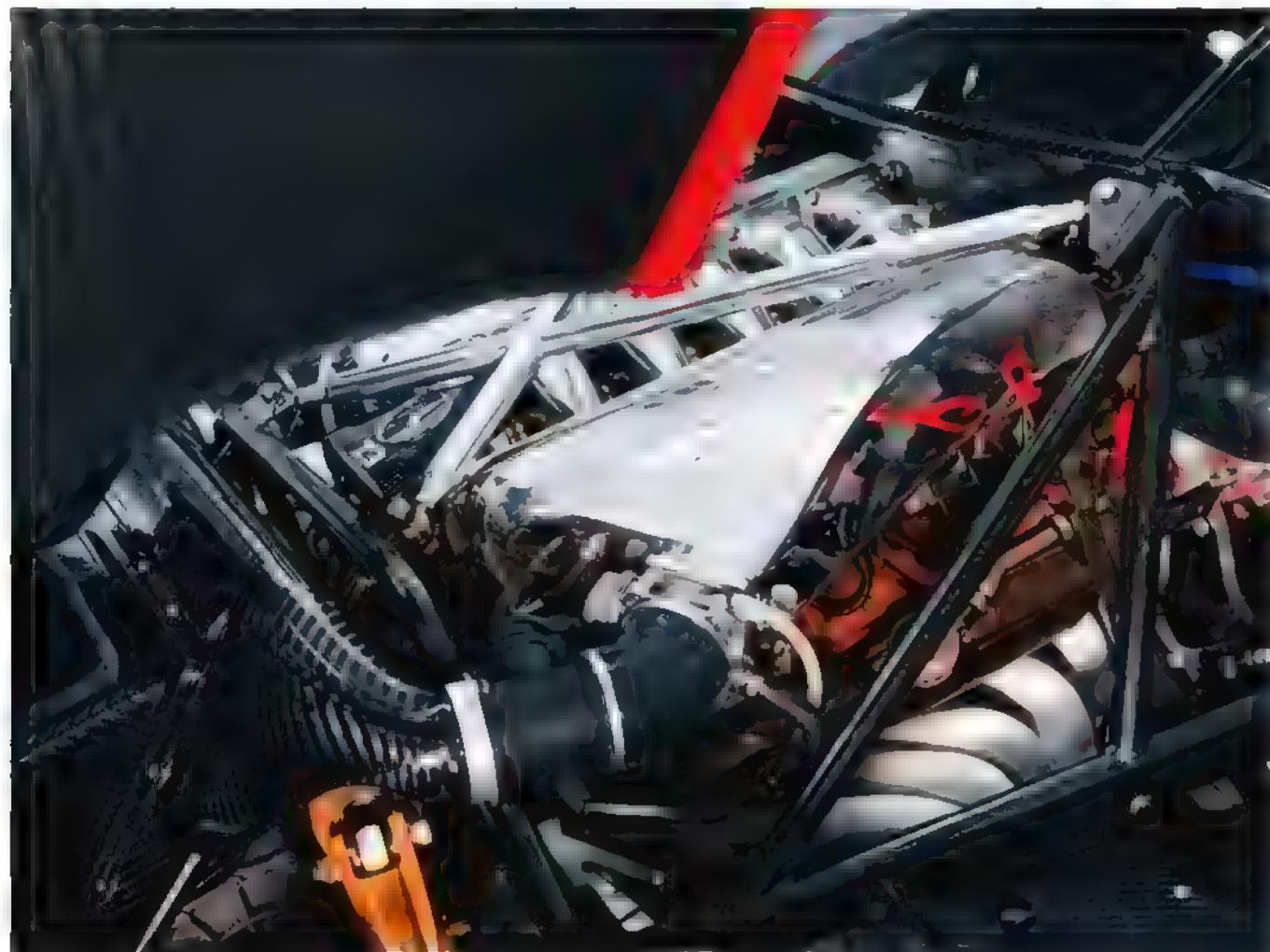
Разаснимо нешто на самом почетку. Вероватноћа да ћете на неком путу, на целом свету, угледати *Ragatti*, је су перспортисту готово једнака главном добитку на лутрији. Скори на граници могућег, ту и тамо се понеком осмехне срећа и бар за једва ухватљиви трену так, док *Zonda* не нестане из (не)срећни ковог видокруга, ужива у мажењу својих чула. Слух преплави оркестар бајкови тих 12 цилиндра, који из филигранске симетрије четири испушне цеви, простира чистокрвни крешчено звука болида Формуле 1.

Разбуде се и јагодице на прстима, спремне на петинг с меканим каросеријским линијама зачетих с незаменивом тек стуром утраплаганих карбонских влака на А та аутомобилистичка скулптура већ је далеко одмакла и чак ни очи више не могу да испрате то што срце, руке, нос и пожуда тако страсно захтевају. Била је то *Zonda*, једна од приближно сто ручно израђених уметница, које су снови бројних а реалност тек неколицине изабраних. *Sogno di tant' realta d' poch*.

SAN CESARIO SUL PANARO

Вој оближње Тоскане није могуће са крити. Брдовити крајолици, куће са архаичном патином, бескрајни кривудави путеви... Фабрика је мала и скоро срамежљиво сакривена у улици на периферији локалне индустријске зоне. Свеједно. Имајући у виду ексклузивност и историју, коју у поглавље супераутомобила свесно записује 55 људи заражених с *Ragatti*, је овој филозофи ом непролазности та фабрика заиста не спада у околину затровану с убицајеним производима масовне потрошње и визије похлепа. Али Модена је близу. А одатле потиче и богата заоставштина италијанског поноса. *Ferrari*, *Lamborghini* и *Maserati*. Конкуренција? Данас 55-годишњи Хорацио Пагани, оснивач и власник италијанске мануфактуре, која већ добрих десет година у уникатним количинама израђује е савршенство на четири точка, све троје поштује, али се с њима не мери. Како каже, свако има своје купце. Скромност или не, тек Пагани је постао четврта италијанска велесила! И верујте да су шефови пропетог коња, бика и

тразупца при том сазнању све пре него опуштени. А како би и били кад је тај но ви играч пробудио давно загубљену романтику и врхунско моћи додао до тог тренутка, непојмљиву филигранску лубав до детаља и употребљених материјала. Истовремено је прст у оку онима који тврде да индустријализација и технолошки скокови онемогућавају све осим масовног и јефтиног приступа визи и уносног бизниса. Још више, код Паганија вам уз примерну дебљину новчаника све израде по наручбини. Једина препрека су комологација правила Zonda назив за ветар у Андима, у ствари је ветар но вог концепта суперавтомобила.

СУДБОНОСНИ НЕДЕЉНИ РУЧАК

За све су криви снови. Савошенству пре дан Хорацио још од малих ногу сањао је о свом аутомобилу "Кад одрастем желим да направим на лепши ауту на свету", својевремено је, током недељног ручка, своју породици одушевљено обашњавао тада десетогодишњи аргентински вундеркинд. Још у основној школи израђивао је макете тркачких аутомо-

била. Стога је ујутру: "Дома још ће бити пе?" (Да су девојке?). При том је мислио на зачице које би, убеђен је, одлично употребили Zonda-лу лепоту. Човек који је 1983. године себи један пролутио најбогатији бицикли, у међувремену је направио робку марку транспортне превозе 200-милонија евра. Аутомобили су сегда поштује као Боге, богаташама му једу на руци, а члан је истој искутиран и доступан. Професионалан: Дизајнер, стручњак за лаке материјале и миниџер, који и поред своје генијалности (или управе због ње) не зна и не зна да употребљава компјутер.

Playboy: О чиму сте размишљали током написа стања Zonda?

Пагани: Желели смо да тржишту понудимо ауту с оригиналним обликом, карактером, малом техником и најбољим материјалима. Циљали смо на сегмент купаца који поред врхунских карактеристика тражи ексклузивност гарантовану с малим производним количинама, оригиналним дизајном, филигранском израдом и употребом материјала из свемирске индустрије. Године 1999, када смо направили прву Zondu, изазвали смо праву револуцију. Zonda је имала мање од 1.300 килограма. Модели других производача су били тешки за најмање 500 килограма.

Playboy: Како ваша фирма излази на крај транскутном финансијском и привредном кризом?

Пагани: Поред финансијске кризе, која је уништила бројне фирме, ми смо веровали у свој производ и уз промишљену улагачуку стратегију смо током 2009. достигли 45 процената веће приходе него у претходној години. Једнаку пројекцију имамо и за текућу пословну годину. Прошле године смо представили четири нова пројекта: Zonda Cinque, Zonda R, Roadster Cinque и Tricolore, што је за око мало фирмама велико постигнуће. Зато што понуда не достиче потражњу, радио шест дана у недељи. Поред тога, радује нас и да сви наши аутомобили на тржишту половних аутомобила достишу од 200.000 до 300.000 евра веће цене од one по којој су купљени.

Playboy: То је добра вест и за вас и за власнике Zondi?

Пагани: Наравно, злато што купац с порастом вредности своје инвестиције повећава своју појатност фирмама и већ размишља о следећој куповини. Мој отац, иначе некар по занимању, увек је говорио да није прави купац онај који купи једном, него онај који се враћа по још. И то је циљ наше пословне политике. Могу вам рећи да неке наше стране имеју две, три, пак чак и по четири Zonda. Потпуно су свесни да је то данас једна од ретко добрих инвестиција. Трендовима на тржишту подредно повећавају и вредност наше робне марке.

Playboy: Где се скрије највише Zonda?

ХОРАЦИО ПАГАНИ

Пагани: У Хонгконгу. Тамо их има чак 24! Приједора ради, тамо је само један Bugattijeve Veyron, пет Porscheovih Carrera GT и шест Mercedesovih SLR. Као што знаете, тамо су отишли чак четири Zonda Cinque, а пета је "побегла" у Енглеску. (Cinque је настала тако што је хонгконшки заступник желео цивилну варијанту Zonda R, са секвенцијалним мењачем и скоро 700 коњицама аут.)

Playboy: Ко су власници ваших аутомобила?

Пагани: Најбогатији људи на свету, који се најчешће у првим редовима, више држе до тога да су "low profile", онако дискретно неприметни. **Playboy:** Зашто ништа не улажете у траке?

Пагани: Зато што је то веома скupo. Радије инвестирамо у "цивилне" пројекте, који нам уложено сигурно поврате. Тркачки аутомобили су, као што ради кажем, веома скопија и скромнији животама.

Playboy: Шта је с будућим пројектима? Да ли можда планирате мањи ауту (с мање цилиндре) и употребом хибридне или сличних технологија?

Пагани: Размишљамо о нешто мањем аутомобилу чија цена не би била нижа од пола милиона евра. У вези с новим технологијама, мислим да се енергија одлично уштеди већ са мањом техником аутомобила, што већ више од десет година успјешно доказујемо са Zondom. Електрични аутомобили нису још довољно поуздана. Као занимљивост да кажем да смо пре неких 15 година с Renoom развијали концепт аута од само 800 килограма, којег су поред дизелског мотора од 850 кубика покретала још два електромотора.

Playboy: Је ли истина да не употребљавате компјутер?

Пагани: Истинска је. Пријатељ, власник велике компјутерске фирме и љубитељ Zonda, пре годину дана ми је донео праву машину зато што му је било дosta дописивања са мном преко SMS порука. Компјутер још нисам успео да скључим. (смех)

била, које су с нескривеним дивљењем и уз мало зависти огледали и његови наставници. Најскупљи материјали и уметничка нота су му увек били при срцу и, пошто у *Lamborghiniju*, где је пекао занат, нису имали превише разумевања за његове амбиције, није му преостало ништа друго до да се упусти у наизглед неостварљиву аванттуру израде сопственог аутомобила. Његова азбука познаје само најбоље. Карбонска елакна, авионал, титанијум, инџонел и AMG мотори. Да ли су и Немци били умешани? Да. Али о томе мало касније.

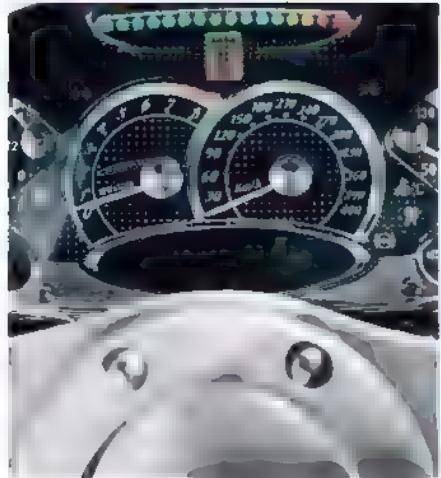
ДА ВИНЧИЈЕВ ДУХ

Zonda није само аутомобил. То је дете више од петсто година старе замисли о успешном, повезаности уметности и

науке. Ренесансу поново оживљава *Uomo vitruviano*, Витрувијански човек, синоним перфектних пропорција које одређују лепоту. *Zondu* можете како то раде колекционари имати изложену у посебном простору не у гаражи, већ у посебном наменском павиљону у ком под контролисаном температуром, влагом и осветљењем представља драгуљ ваше резиденције. Наиме, детаља је толико да приликом сваког пипкања и мажења каросеријских линија и избоклина откријете нешто ново, а ништа од тога није случајно тамо где јесте. Све је постављено и направљено с намером и визијом и свака идеја на том аутомобилу би без проблема могла да прође на било којем уметничком конкурсу. Можете и да је возите, али још мало стрпљења.

РОЂЕЊЕ

Није чудно да *Zonda* у просеку настаје девет месеци, а још мање чуди, да за то време Хорацио сваком свом детету намени немерљиву количину очинске љубави. *Know how* (Знам знање) може се осетити на сваком кораку, при сваком удисају. Хорацио надзори екипу која већину радњи времена посвети невероватно прецизно, ручно изради делова. Атмосфера је потпuno опуштена, чак и пријатељска, иако сваки паганиста веома добро зна какве су његове дужности и где током следећих сати мора да усредсреди мисли и руке. Стручњак за каросерије Карло, чак и када нема шефа на видику, пун заноса отвара пећи у којима настају делови од карбонских влакана, уз страхопоштовање из пре-

ЛИЧНА КАРТА

Име: Пагани Аутомобили С.п.д.

Власништво: Приватно. 100% породична имовина (Хорацио са женом и синовима).

Број запослених: 55

Вредност робне марке (без основних средстава и другог): 200 милиона евра
Број направљених аутомобила (до овог тренутка): 114

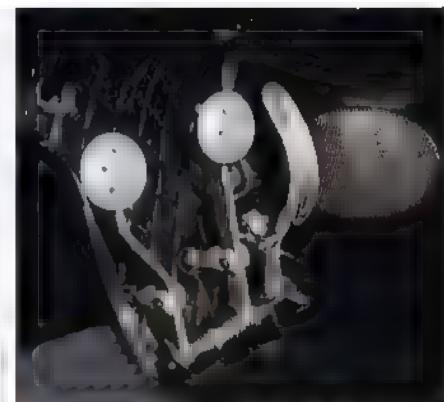
Производња од године: 1999.

Главни материјал: Карбонска влакна
Најскупљи модел у понуди: *Zonda R* (није за вожњу по путевима)
Цена: око 1,5 милиона евра

носи наоколо и проверава прецизност израде управо рођених врата, одбijača, спојера и других саставних делова. Моделар Мимо, којег случајно срећемо на путу у халу где монтира у Zonde, отац је подигнутог носа хаубе (први примерци са 408 коња га нису имали) и ком пактног задњег спојера. Део шире по родиће су и купци који има Хорацио сваке године шаље личне честитке поводом њихових важних догађаја и прослава. Кроз врата салона управо је ушао господин Робинсон, произвођач турбина за Airbus A380. Спушта своје Vuitton кофери чије, љубазно нас поздрави и отричи до своје Zonda F, која је била код Паганије вих мајстора на редовном прегледу свих виталних склопова и малтене сваког шрафа. Енглез, поред Zonda, има код куће, ош и Bugatiјевог Veyrona, Ferariјевог Enza и још низ других за већину недостижних аутомобила из сноva. Свет ове фабрике је мали, осећа се повезаност, свако има своју важну улогу и уградије свој каменчић у Paganiјевом уметничком мозаику. Ту је и "пи-аровка" Катја, која нам доноси кључеве једног од његових драгуља и приликом примопредаје нам упути поглед пун зебње и неповерења као да сопствено дете предаје на чување потпуним незнаницама.

ДЕТАЉИ

Конечно, ту Пред нама је Zonda F Club Sport, једна од ретких с оранџ лакираним каросеријом (која скрива карбонску структуру), сребрним фелама у барокном стилу из алуминијума и магнезијумом седиштима од дебеле необрађене го веђе коже са штеповима у оранџној боји, и аеродинамичним пакетом спојера. Погледајмо тамо где се најбоље огледа Паганијева филозофија. Квалитет израде спојева су милиметарско прецизни, симетрична карбонска влакна као врхунац естетике, типке и дугмићи из титанијума с увек идентичним звуком приликом притискања - прави балзам за слух и додир, текстура алуминијума која укравашава унутрашњост без икаквих неправилности - увек је подједнако трење кад пређете врховима прстију преко њих, педале квачила, гаса и кочницаје су саме по себи ремек-дело.. Знам, реченица је дугачка, али још дужи је списак буџице емоција које вас обузму при погледу на ова, тркачки обликован двосед. Све је онако како је у више од 30 година дугом идејном процесу замислио Хорацио и као што егзотици овог кова доликује. Конечно, Zonda можете и да возите. Неки купци с њом превезу и 45 000 километара годишње. Много? Можда, али само ако не знајте какав мотор је покреће

ПРИЈАТЕЉИ

Млади дизајнер и славни, тада већ увек поседели, возачи тркачких болида велики су пријатељи. Први је одлучио да направи сопствени болид, који ће бити у част овом другом, поименовао по њему. Возач болида је одушевљен над идејом, али има један услов: "Мораш да употребиши моторе из Mercedes-Benzove ризнице знања". Прича је исчинита. Талентовани дизајнер је, наиме, Хорацио Пагани, а возачка легенда је петоструки првак Формуле 1 Хуан Мануел Фанђо, који је на тркачким пистама краљевашао средином педесетих година прошлог века. Возећи Mercedesove болиде, Пагани је свог идола послушао и уз његову помоћ дошао до немачких мотора. И поред тога ауто није именовано по њему. Фанђо је преминуо 1995. а Хорацио није жељео да му неко пребаци да искоришћава име преминулог великанца. Компромисно решење се нашло у имену зонда, андски ветар, који је Фанђо обожавао и који му је недостајао на европским тркачким пустоловинама. Успомена на легендну, алико у замаскирано, форми, свеједно је

заживела! Zonda покрећу AMG 12-цилиндрици, који у најмоћнијим варијантама достиже гигантских 700 коњских снага, упакованих у свега 1 230 килограма те јак аутомобил. Да ли вас занима брзина? Италијани обећавају 350 km/h! Хвала Богу, пардон, Фанђу, за такве моторе! И хвала Паганију за додатну ставку на списку ствари које ће човек мора доживети пре него што умре!

ФАБРИКА СНОВА

Катја нас чека, пред капијом фабрике Задовољна, је што је милион евра вредан раритет остао у комаду после наше вођње. Настављамо разговор на тему најновије Zonde коју ће Pagani представити ове године две турбичне каросерије из карбонских влакана и титанијума, највећа брзина скоро 400 километара на сат. Да ли је то могуће? Наше сањање пре кида метални звук фабричке капије која се полако затвара. Радни дан је завршен и запослени напуштају круг фабрике. Још један обичан дан у фабрици снови. Али не за нас јер обишли смо Zondino гнездо! ☺

1500 муниципальных
единиц Амстердама и
окрестных носят
налог на воду

SIN CITY

Амстердам мора да се види и окуси, макар једном у животу. Терапијски. Сад је близу, као никад раније. А ако се иде само једном, онда на њега треба навалити свом снагом. Из кофи шопа право у Ван Гогов музеј, из тајландског ресторана у кофи шоп, одатле на бицикл

Пише **Мишко Билбија**

Понекад баш имам среће. Тако сам добио позив, или боље рећи по клоч, да проведем пет дана у Амстердаму. Неко би рекао да може и боље, рецимо, неки Кариби или било које место с белим пешчаним плажама, али мени је овај Амстердам зазвучao као свршен план за краткотрајно бекство из Београда. Уосталом, само је требало да пратим сјај, у очима, али и благу завист, свакога коме бих се тих дана хвалио куда намеравам да путујем. Радовао сам се као мало дете – на ред долазе музеји, цркве, штетње поред канала, концерти класичне музике, обиласци градских знаменитости, галерије, културни центри и слично.

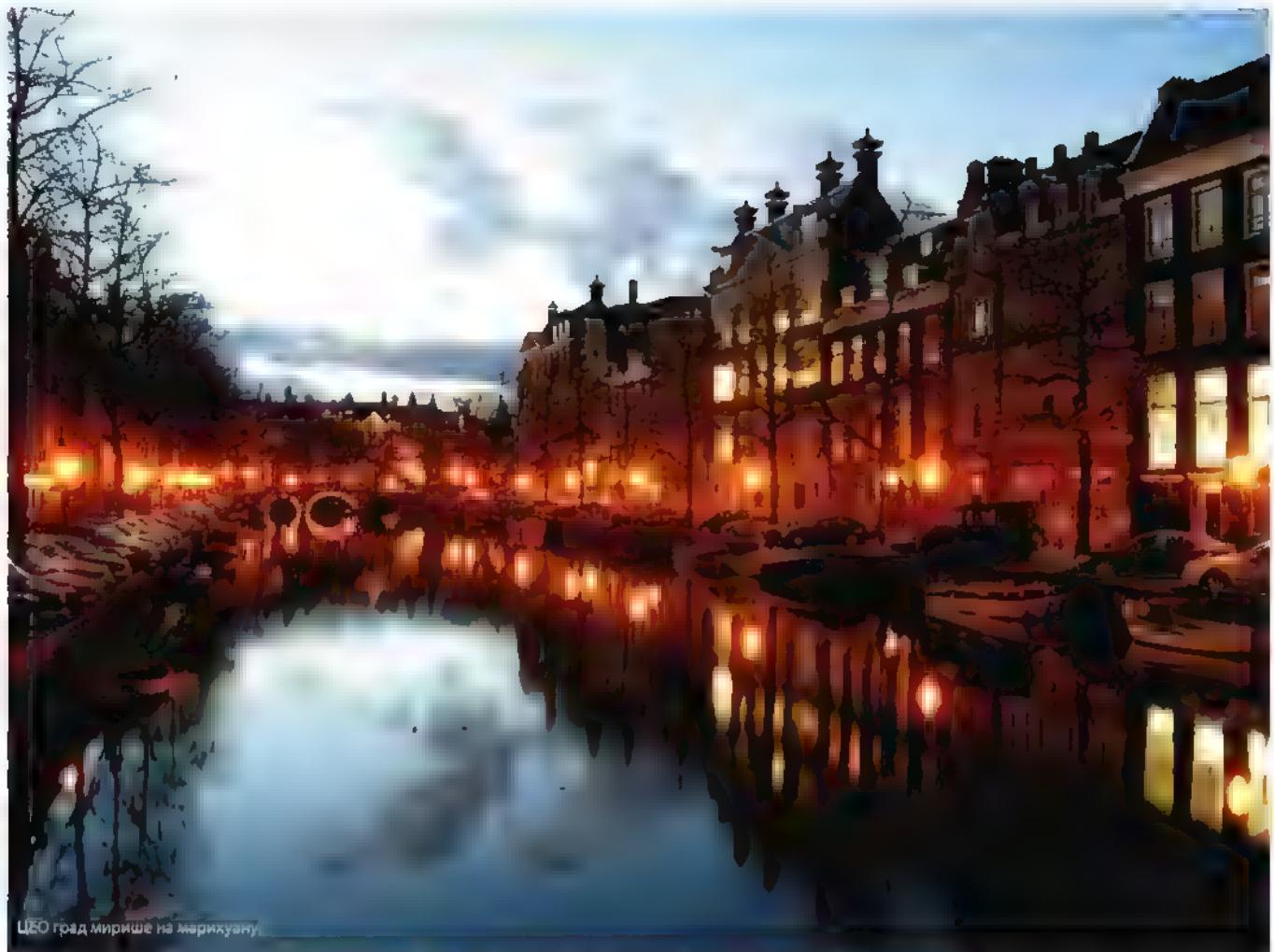
Да, неко би можда и прогутао овакву причу. Реално, од свега су остале само штетње поред канала. Каказ црни Ван Гог. Уместо тога, разни пороци: преждравање у тајландским и индонежанским ресторанима, журке са Италијанима, продавнице сирева, базање по књижарама и стрипарницама, кофи шопови. Они у којима нико не нарчује кафу.

RED LIGHT

Али јасно је било да, кад сам већ ту, у правом правдатом Граду греха, најпознатијем у Европи, не могу да заобиђем Де Вален. Уосталом, зар то није и највећа туристичка атракција овог града?

Игром случаја, имао сам прилике да се нађем и у неким сличним градовима на другим континентима – Бангкоку и Лас Вегасу, или чак и Кјоту с Гионом, најстаријим квартом у којем доминирају црвени фењери – али амстердамски Де Вален је јединствен. Смештен у најстарији део града, овај кварт у себи крије преко 400 кабина или излога у којима проститутке отворено нуде своје услуге. И све је потпуно легално. У овом граду је проститутка као била која друга службеница, рецимо, или полицијска. Свако може да се бави тим послом и потпуно је заштићен од државе. Али, распитао сам се мало и није баш све мед и млеко ни овде. Свако кога сам анкетирао кукао је како је ту превише белог робља из Источне Европе, како ипак мафија контролише бизнис (мароканска и турска, а последњих година и албанска), како ће их Коен (градоначелник) све растерати (и јесте их проредио, и обећао да ће их оставити само 80) и бла, бла, бла. Али бројеви у случају Амстердама заиста умеју бити занимљиви – 25.000 лаких жена, 1.300 мушких хомосексуалних (и нула хетеросексуалних?) проститутки, 142 легалне јавне куће плус већ поменути излоги, око 100 милиона долара годишњег обрта... Уред Европске уније. Знам, дакле, шта Playboyeve читаоце највише занима, али ја за то нисам до-

бар медиј. Када сам први пут био овде, славну улицу сам посетио касно увече, када су мрак и киша правили посебну атмосферу, али мени је то и тада изгледало као на гора апокалиптична визија нешто као она прљава футуристика из *Blade Runner*. Сада сам, међутим, сасвим случајно набасао на ову четврт уреда, сунчана дана. Само сам јутарњу кафу хтео негде да попијем, али сам онако бунован направио два или три по грешна скретања. Пратио сам госпођу с пудлицом, па престигао једну баку и у том тренутку директно налетeo на излог из којем ме је гледала, па, врњачкиња ове баке која је и даље ишла паралелно са мном, вероватно до прве пиљарнице. Ова из излога, истетовирана, намигивају ми је и публика усне. Језиво, нарочито у 11 ујутру. Онда сам убрзаним кораком наставио даље и што даље, али није то тако једноставно у овој улици; наравно, нисам могао да не станем испред најмање десет секс-шоп излога с најразноврснијим понудом. Од традиционалне понуде до титанијумских дилдоа. Филмска биографија Џона Вејна Бобита под именом *Uncut*, на DVD-у. У режији Рона Церемија. Неке куглице, али не оне јапанске. Вијагре, све могуће. Прстење, али не за прсте. Прави порно-биоскоп. Геј опрема SM на све стране. Лутке, од нових NASA approved материјала. Секс

ЦЕО град мирише на марихуану

музеј. Поново живе жене, сада нешто млађе. Жив мушкарац. Магазини. Репортер шоу инсталације! Кондом за маскенбал у који цео човек може да уђе. Спеццијалне креме. Алке и остала пирсинг опрема. Огромне алке

И тако. Тротоаром и даље пролазе људи који шетају псе или иду на посао, у шопинг. Носе цвеће или новине у рукама. Ту одмах, иза ћошка, и сам купујем неки феноменалан тврди сир. Ништа провокативно у његовом облику, обичан сир. У одласку, успевам чак и да видим два типа који преговарају с гospоđom из излога. Они улазе унутра, ја излазим из овог Амстердама

ГРАНИЦЕ

Умало да заборавим, па ја сам после толико деценија отишао на запад само с пасошем, без икаквог додатног малтретирања! Али без обзира на то колико сам се спремао за ту историјски прелаз границе, на крају сам га некако пропустио. Прво сам слетео у Беч и тамо променио авион, али тек када сам слетео у Холандију и практично право из лете-

лице изашао на тротоар, скватио сам да ће онај аустријски полицајац који ми је овлаштавао погледао пасош. У ствари био је једини препрека на путу у Европу. Некако сам се без везе осећао, нисам ни стигао никога прокосно да погледам а већ сам био у тој Холандији

Дакле стварно нас више нико не спрејава да им уђемо у те њихове земље. Потпуно им је све, једно. Ради Шенген ко змај. А још боље ради веза од аеродрома до центра Амстердама – већ по лази на сваких десет минута, а до града путује само двадесет. Није ни скуп али све остало јесте болан је судар с европским стандардом, нарочито у оваквом граду, мада нема сврхе набрајати цене, овде зајмујиш, па тек кад се пробудиш, подвлачиш црту

Конечно, још једна граница је врло битна у овом граду, она између пешачке и бициклистичке зоне. И поред снега, неким чудом, Холанђани се не скидају са својих несигурних возила. Напоми њем, узгред, да је реч о вероватно најгорем возном бициклистичком парку на свету, горем него и у кинеским урбаним

забитима, без кочница и фарова, разне опупине и кршеви су на већа опасност по безбедност туристичког пешака. Нема тог београдског љипа који може човека тако да пресече као дугокоси студент са већ подом на глави на огромном белом бициклу. Дакле, опрез с тим лудацима

ПИЈАЦЕ – ЦВЕТНЕ И ЗЕЛЕНЕ

Синуло ми је где сам када сам се једно, утро чуо с другаром који већ годинама живи у Амстердаму. Причали смо телефоном и договорили се да се нађемо "Где си?", питао ме је. Осврнуо сам се и скватио да стојим на тргу на којем се продавало само цвеће "На цветној, пијаци, је п' то негде близу тебе?"

"Идиоте, у Холандији си, овде је сваки други ћошак цветна пијаца, прочита, како се зове трг"

Док сам га чекао дружио сам се са цвећем. Не баш претерано узбудљива забава, али негде сам, једном приликом прочијао да су лале некад биле обрачунско средство на локалној берзи, а септио сам се и Црне лале Александра Диме. Но ништа није помогло. Можда

некада, али данас ове пијаце и нису тако претрпане лалама, нарочито не црних. Али зато је ту сва егзотика овог света: све врсте орхидеја, стрепиција и сличних тропских цветова милиони сакса и букета, све поређано као под конаца. Веома досадно.

Срећом, мој пријатељ је брзо стигао на свом белом бициклу и одмах ме повео на клопу: "Овакав доручак још ниси до живео", рекао је и повео ме преко пута цветне на праву пијацу. Не баш скроз праву или ништа још, није фалило.

Сада то и код нас планирају да изведу – мале градске, мобилне пијаце. Шест дана у недељи нормална улица, а онда, суботом рецимо, од шест ујутро па до поднева све се претвори у мали Каленач. Одједном никну тезге појаве се сељаци и накупци и крене права пијачна гунгула. Моментално сам кренуо да малтретирам пријатеља и да му истичем предности правог Каленића, да гадим све те лепоизгледајуће, али дефинитивно генетски модификоване паприке и парада, здј. док се нисмо зауставили испред киоска са свежим харингама. Дакле да скратим, пијаца дивна, чиста, скупа и спектакуларно снабдевена. Али харинге? Једна већа, полегла крај киселог краставца и мало сенфа, смотана у лист салате. Много волим да једем живу рибу. Ту је била и курдска пекара. Онда сам угледао и ролнице од астога и ролнице од шримпова. И на крају остриге.

И пијаца је грешња у овом граду.

ПУШЕЊЕ

Цигарете су смрт, то и врлаци знају, а у Холандији се с убицама разрачунавају

на свој, врло специфичан начин. Као и скоро свуда у Унији, и овде је пушење забрањено практично на сваком затвореном месту, па су тако сада и традиционално задимљени тајландски, кинески, индијски, суринамски и слични ресторани остављени само на милост тешким зачинима. Када сам последњи пут био овде, пушење је било дозвољено и у возовима, а у граду је свака пета продајница прдавала цигаре и прибор за пушење. Пушачки култ је тако, чини се, врло безбодно програнен из Холандије, али специфичност Амстердама и склоност ка једно, друго; врсти пушења ни кад нису били у бољој форми. Тријумф канабиса над дуваном је овде заиста био грандиозан, па није ни чудо да су се неминовно десиле и овако бизарне ствари: традиционалан европски начин прављења цоинта, где се марихуана меши с дуваном, овде је одједном постао угрожен новим законом, па је првих дана, у кофи шоповима могла да се пуши само чиста марихуана! Ипак, и овде је традиција однела победу над тврдим законом, па се сада ипак мешање толерише, али свеједно – на столовима не смеју ни да се виде кутије цигарета или кесе дувана.

Иначе цео, али ЦЕО град мирише на марихуану. Слободна продаја канабиса се врши и даље на шанковима кофи шопова, сада уз електронске ваге, на којима се количина одређује у две децимале. Стручњаци су ми, иначе, потврдили да се и мерна јединица овде доста разликује од наше, то јест да би се овдашњи грам код нас издавао за три. Можда и јаче.

И овде би сад могла да започне и једна сасвим нова прича, али ја ћу је максимално скратити. С раскошног менија, неко неодговоран изабрао је травку под именом *Laughing Buddha*. Прво смо се сви смејали и смејали, а неколико сати касније ја сам се клизао од канала до канала тражећи своју топлу собу. Онда ми се учинило да сам видео Марка Пантелића. И тако. Вероватно су то били призори које је Буда чекао не би ли експлодирао од смеха.

На крају, освестила ме је градска бука Ноћ у оваквом граду никада није скроз безбедна. После поноћи, доста полицијских сирена и патрола, у даљини у неком парку неко урлање и звуци туче, пије се и алкохол у том Амстердаму.

И свашта још нуди овај град Стварно свашта, од оријенталних ресторана и пљаћа, преко курдских пекара, па све до вероватно најбољег фалафела на свету, ван Блiskог истока. Немачке беле кобасице и помфрит с белим маонизом. Дијаманте такође, иако је главни бизнис прешао у Антверпен, кажу. Сјајне књиже и продавнице стрипова.

Мора да се види и окуси, макар једном у животу. Терапијски. Сад је близу, као никад раније.

А ако се иде само једном, онда на њега треба навалити свом снагом. Из кофи шопа право у Van Гогов музеј, из тајландског ресторана у кофи шоп, одатле на бицикл и сличне комбинације. На крају, много лепше него на плажи.

САЛЧИЋИ

Срећом па ова девојка не живи у Србији, пошто би је деца у одељењу столико зезала да не би више знала шта јој је име а шта презиме. Срећом, Изабала живи у Польској, где су деца фина и где су је звали Ива Слатких Салчића или нешто у том стилу. Но, добро. Да видимо шта ћој пише уличној карти рођена 20. фебруара 1981. у Шчечину, висока 171 центиметар, тешка педесет килограма и дели посебне награде онима који проузеле њену тајну шифру: Ево ми ћемо је одмах провалити: 92/64/82! А специјална награда је гледање тене Иве како изаш-

остале дивне плодове. Каже да њене амбиције не познају границе, воли да игра, мрзи саобраћај у Варшави (добиј, селе, у Београд, да заволиш саобраћај у Варшави), њен херој је Cat Woman, не, нема слободног времена, а сам јој је да поседује здрави чуви острво. Ево, ми ћисмо јој поклонили једну аду на Дунаву, али немамо ни једну. Свакако јој поручујемо да ипак размисли о ложији свог острва, боја дунава ја који наслеђају у намирнај будућности. Дотад, ни польски засеок јој уопште не стоји лоше.

ИЗА САЛА

MAXIM

NAJBOLJE ZA MUŠKARCE POSLE ŽENA

The image shows three issues of the magazine MAXIM. The central cover features a woman in a black bikini, with the title 'MAXIM' in large yellow letters at the top. Below it, the text 'PROROK SMRTI' and '17' are visible. The left cover features a woman in a black bikini with the text 'Nikolina Pišek' and 'SKIDAMO MASKE'. The right cover features a woman in a black bikini with the text 'INTER BARSA, AJAX' and 'TIMOVI S TRI KRUNE'. The background of the central cover has a colorful, abstract design.

DRŽAVNI SLUŽBENICI SU DR. NIKADA NIKEME NIŠU KIŠTA UKADILI

PONJAVIO NAM SE PESCANI RAT, IMA SVAREKET

Nikolina
Pišek
SKIDAMO MASKE

NA STAZI I VAN NJE
SKANDALI FORMULE 1

ISPOVEST DR KONTE
ZAŠTO SAM SE OŽENIO

10
NAJSTRELACA U UZESA
TAKMIČENJIMA

TIME LINE
KIVAVLJA

FOTO: L. JAKOB

SVETSKO
U PREDZEĐU

ZABERI
LAUŽIĆKI
PRAVAC

PROROK
SMRTI

17

SVI SMO MI
ŠPIJUNI

INTER
BARSA, AJAX

TIMOVI
S TRI
KRUNE

10
NAČINA DA
JE IZNENADIS

MAXIM
MAXIM
MAXIM

ТАНТРИЧКИ СЕКС

Тантра није религија. Не захтева прихваттање система вере, а поготово не послушност некаквој доктрини. Може бити и саставни део животног стила

Пише **Дагмар Седлицка** Превод **Недељко Дробац**

За много практиканте, тантра је смисло људског живота. Познаваоци је најчешће означавају као пут Наиме, само учење је довољно флексибилно и мобилно, показало се не само да преживи векове и миленијуме него да постане и саставни део живота људи на различитијих убеђења. Да ли ће ова стародавна традиција постати и део вашег живота? То је ваша ствар. На нама је да вам је укратко представимо.

ПОРЕКЛО

Тантра је санскритска реч, потиче из једног од најстаријих писаних језика. Настала је спајањем речи *таноти* (ширење) и *трајати* (ослобођење). Значи ткање, бесконачност, у смислу повезивања људи и спајања људских срца. Наук је о ширењу свести и ослобађању енергије.

Оригиналне изворе тантре налазимо у хиндуистичким и будистичким индијским сектама, где се и данас упражњава на исти начин као и пре неколико хиљада година. У међувремену, тантра се раширила по Азији, где су на њу утицале локалне традиције, а сама је битно утицала на верске заједнице по Тибету, Кини и Јапану, где је познају под различитим именима. Зато што је многи доживљавају као јогу љубави, често је називају и тантра јогом. Они који су пролазили кроз тантричко посвећење виде њену јединственост у томе да је кроз тантру могуће повезати на први поглед неговезиво. У њој

налазе синтезу сексуалности и духовности, традиције и спонтаности, групног и индивидуалног. Тантра не поседује ниједну реч или упутство о томе како се у пракси понашати, а опет представља универзалан позив ка љубави. Од нас не захтева да љубав идеализујемо или да волимо концепт љубави. Позива нас да љубав доживимо, управо сада и овде. Секс у тантри представља улогу алатке, оруђа којим се отварамо љубави. Смисао тантре није имати секс са сваким кога волимо или желимо да волимо. Смисао тантре је употреба сексуалности у процесу оздрављења, који крепи индивидуални духовни живот појединца. Тантра учи како победити пожуду с контролисањем најпријарније жеље за сексуалним чином и како, с друге стране, доживети екстазична, небеска стања свести, о којима налазимо сведочанства у поезији, метафорама и исповести ма оних који тантру активно упражњавају.

ТАНТРИЧКИ ЉУБАВНИЦИ

„Када са мном ради те ствари, не испушtam ни глас, можда чак ни не дишем. Једино шта осећам јесте тај небески осећај оргазма који се шири у правцу који нисам способна да логички појасним, као и откуцаје свог срца. Не осећам и не чујем ништа, као да сам опет у материци, а његов језик је попут пупчане врпце која ме повезује са животом...“ пише Валери Брукс (Valerie Brooks) у аутобиографској исповести *Тантричко посвећење*, коју

третирају као досад најнепосреднији портрет тантре у западној литератури. Ауторка приповеда о томе да правог тантричког љубавника или љубавницу препознајемо одмах, енергија која између вас кружи потпуно је другачија од свега што сте доживели или можете доживети са „обичним“ партнеријом. Најједноставније, то је неко с ким одмах почну да „врцају искре“, његове очи или додир нам се чине невероватно блиским, осећамо се сигурним и вољеним, осећамо да тог непознатог човека интимно познајемо, да смо га негде већ срели.

Ауторка, с друге стране, упозорава на опрез пред људима који се за тантру занимају или је познају тек површно, или, што није реткост, користе је са скривеним намерама, односно, само због жеље за брзим сексом с незнаницама. Саветује нас да прво послушамо шта и како особа говори о својим претходним партнерима, пријатељима и родитељима Наиме, за очекивати је да ће се мушкирац који лепо говори о својој мајци лепо понашати и према својој жени, и обратуто. Жена која истински воли свог оца волеће и свог тартнера.

Брукса на упућује на њен пут тантричког посвећивања, на који је кренула са својим гуруом илити учитељем тантре, описујући тај сусрет као драгађа, који јој је у целости изменио живот. У таквом односу нема жеље до поседовања, нема љубоморе, више подсећа на везу међу близанцима. У

тантри, сексуални ужитак се употребљава за развој уживања на свим пољима телесне чулности и духовне свести. Ако је мисао правилно фокусирана, телесни ужитак повећава и чулно задовољство и духовну испуњеност. И сексуални ужитак, ако је правилно усмерен, до краја уклања сваку унутрашњу бол, па била она физичка или емоционална.

Недавна истраживања показала су да је мерна структура женског полног органа битно другачија од онога што се представља у класичној анатомији. На пример, клиторис је двапут већи од димензија које наводи већина анатомских уџбеника, и скоро десет пута већи од онога што претпоставља просечан човек. Први корак тантре је повећати телесне могућности за постизање и доживљавање ужитка. Тело је могуће увежбати да даје и прима ужитак у све већем обиму, то је један од основних постулата тантре. Према тантри, могуће је доживети оргазам преко било којег дела тела, зато што оргазам доживљавамо у мозгу. „Ако је наш партнери спосабан да нам изазове оргазам само тако да нас погледа с друге стране себе, онда смо на добром путу ка развијању своје телесне способности доживљавања ужитка”, пише Валери Брукс у својој књизи

ОРГАЗАМ БЕЗ КРАЈА

Кључ до тајни тантре је постепено изградњивање потпуно новог схватања оргазма. Ако оргазам још остаје врхунац сексуалног ужитка, тантра никако не жури ка њему. Напротив, циљ тантре је одлагање оргазма и с тим повећавање нивоа енергије у телу. Оргазам тако добија потпуно нове димензије, мноштво тачаних варијанти и форми. Различити нивои оргазма доносе увек и нова очекивања, догађа се да, по заслуги тантре, доживљавамо неколико оргазама као један експлозивни оргазам, или серију оргазама који следе један за другим.

Према тантри, сваки појединачни део нашеј тела, дакле не само полни органи, способан је да изазове оргазам и нема никаквих ограничења у томе како и где човек може да га доживи. Стидне усне и пенис сигурно нису ни почетак ни крај могућности где оргазам може да настане. Вагинални зидови код жена подударају се са два канала кундалини енергије која прекрива кичмени стуб. Кундалини, некаква успавана змија, божански нектар или еликсир живота, дакле специфична врста енергије (эмиску енергија), остаје код зећине људи у спавајућем, непробуђеном стању. Тантра јој помаже да се пробуди.

„Једног дана је мој партнери опазио да лежим на стомаку. Нежним, топлим дахом је помазио доњи део моје кичме и полако се успињао до средине леђа. Његове усне ме нису дотакле, осећала сам само његов дах.

ПО ТАНТРИ,
МОГУЋЕ ЈЕ
ДОЖИВЕТИ
ОРГАЗАМ ПРЕКО
БИЛО КОЈЕГ
ДЕЛА ТЕЛА ЗАТО
ШТО ОРГАЗАМ
ДОЖИВЉАМО У
МОЗГУ

Најежила сам се. Било је то као електрични пламен. Дошао је дахом до врата и то је било тако узбудљиво да сам доживела оргазам – на врату!”

Тако ауторка описује врсту оргазма коју назива лептиц. Партер држи партнерику у стању потпуне узнемирености, на ивици оргазма, толико дуго колико је потребно да достигне онај прави, истински оргазам. Валери Брукс га описује као екстазу, при којој њено тело лебди на меканом облачићу који нешто вуче у незнане висине. „Постајем део простора, а глава је потпуно празна”.

Дубок пулсирајући оргазам упоређује се са прастарим активностима човека, као што је данас, на пример, ритмично бубњање примитивних глемена. Искусни тантрици су способни да доживе оргазме који трају по неколико десетина минута, па чак и по цео сат, а прави мајстори су у стању да тело одржавају у стању перманентног оргазма.

У тантри важи правило – мање је више.

Прихватити се ствари с пуном снагом и много трења, као што се обично догађа при нетантричком сексу, није оно што се тражи и ценi у тантри. Тантрички љубавници могу да остану спојени и да се уопште не помешају, при чему жена интензивно грчи и опушта вагиналне мишиће. Којим квалитетом у тантри овладате унутрашњим и спољним полним врхунцим, таквим интензитетом ће се оргазам расирити по целом телу. Сваки део тела почине да доживљава врхунац, ипак другим речима – оргазам осећамо у свакој појединачној чакри. На тај начин оргазам постаје извор велике радости и, према учењу тантре, представља први са владан степеник на путу ка духовном организму, који нас води до правог смисла тантре духовног отварања ка свету и космосу.”

ТАНТРИЧКИ СЕКСУАЛНИ РИТУАЛИ

Сексуални ритуали сигурно нису изум тантре – обредни секс је познавало мноштво старијих култура, али јеврејско-хришћанска традиција је такву праксу забранила. Много данашњих омиљених обичаја и празника потиче управо из стародавних сексуалних ритуала. Добар пример је нпр. Валентиново (Дан светог Валентина) – рецидив прослава које су се одржавале у старом Риму. Одигравале су се сваког фебруара у част богиње љубави, а њихов смисао је био унутрашње прочишћавање пред почетак нове године и прослављање духа љубави.

Саставни део прославе био је сексуални обред, при којем су имена свих учесника била написана на парчету пергамента, а партнери су одабрани жребањем. Првомајске игре и плас, при којем младићи и девојке прво плашчу око фалусоидног стуба, а потом заједно преславају у шуми, одржали су се до данас широм руралне Европе.

Прастари обреди показују да је сексуалност постепено постала симбол обиља, плодности, богатства и удобности. Како је заједница имућнија, тако постаје либералнија и у односу на сексуалност. Моћни библијски краљеви имају на стотине жена, златну епоху секса су проживели и стари Рим и Грчка. Добра економског благостања у Сједињеним Државама, на прелому шездесетих и седамдесетих година прошлог века, дошло је и сексуалну револуцију и хипијевску контракултуру.

Људи који практикују тантру могу да код свог партнера изазову губитак осећаја љубоморе и посесивности, потребе за поседовањем другог. Колективно доживљавање дубоке повезаности с другим паровима помаже губитку страху пред љубављу и раз-

вијању потребе за потпуним предавањем партнери. Тантра сексуалност разуме као облик креативности

Док су љубомора и гнев деструктивни, сексуалност је извор весеља и креативности. Враћа нас у наше извorno стање природне целовитости, у којој се радујемо

сексуалности и сексу као totalном чину којег доживљавамо а не размишљамо о њему. Тантра користи тренутак када наш разум честане и када постојимо само као облик вибраирајуће енергије. То је тренутак када ниједан од партнера не постоји одвојено, него постоји само јединство двојности, нас

двоје као једно. Кажу да жене то јединство чешће и лакше доживљавају, можда јер се чешће љубе затворених очи, у

Тантра је током историје доживела бројне трансформације. Често је практикована у илегали или се издвајала од званичних друштвених и културних обичаја. Неки историчари то објашњавају тезом да су центри моћи и власти одавно схватили да је тешко покорити сексуално слободне појединце. Манипулисање сексуалним слободама и обичајима је ткако постало веома корисно и ефикасно при одржавању друштвеног реда и мира. Још једна од „опасности“ тантре је у томе да посебну моћ даје женама. У тантри су, наиме, мушкарци и жене једнаки и под једнако важни, а то је свакако непожељно у патријархалним културама, где водећу улогу имају мушкарци. Тако је временом тантра у бројним срединама постала тајна, езотерична пракса доступна само имућнијим и образованијим слојевима друштва. Али традиција тантре је првенствено повезана са свакидашњим живљењем обичних људи. Развијена је из прадавних обичаја веровања у мајку Земљу. Њен смисао је тражење духовног ослобођења на начин који је доступан сваком - преко овоземаљског ужитка и бивања с другим. Ако постоји нешто са чим тантра посебно обогађује сваку заједницу, онда су то међуљудски односи.

ЗЛАТИБОРАЦ

ЗЛАТИБОРАЦ

Природа је сиворила Злашибор, ћеленшу иланину управља. Људи Злашибора, вредни, издржљиви и домашњи, сиворили су лејендарне йрисише и кобасице. „Злашиборац д.о.о.“ је 1993. године дао свemu име и окујио људе који верују да је укус њиховој животињи сварен и незабораван. Ђимили су само да виде – до кадико људи могу да га однесу? А онда су много радили и много, много учили. Сада сви знају шта је „Злашиборац“. Ми нисмо сиворили бенг. Ми смо га ирионзали, зашишили и сировели из ирошлости у будућности. „Злашиборац д.о.о.“ добио је најраду за најбољи бенг 2010. године на Сајму наукојног развоја у Новом Саду.

JELEN LIVE ДОВОДИ GUNS N' ROSES

На њеном Jelen Live фестивал савиже чувени амерички хард рок бенг Guns N' Roses, који ће наставити у Београдској арени 23. септембра 2010, од 21 час. Ово је ирви пут да ће Београд узестиши GN'R, једну од најпопуларнијих група свих времена! Овај бенг је, крајем 80-их и почетком 90-их година, обележио музичку сцену хитовима и незаборавним концертима широм света. Бенг је издао шест студијских албума, продајајући у једној 100 милиона примерака. Guns N' Roses крену на светску турнеју, у оквиру које ће се и Београд, као централне звезде музичког фестивала Jelen Pivo Live.

ПРОМОЦИЈА

ICE WATCH

За ову јесен издавајмо белгијски концептни сајлови Ice Watch као идеалан модни дештаљ за освежавање одевних комбинација. Ice Watch је софисициран, урбан и апрактичан модни дештаљ. У великом избору модела и боја његовој йонешћији за сваки стил, а апрактично јаковање чини ја идеалним јаклоном. Велики број љубитеља личности радо носи Ice Watch сајлове, а David Guetta ја има на руци у стопију за велики хит "One love".

www.ice-watch.com

VIP BEACH MASTERS ТУРНИР

Ако сије љубиште обожавајући волејбол на плажи - Vip Beach Masters 2010. Финале се одржава од 27. до 29. августа, на Шијранцу у Новом Саду. Између нас су уједно затворени Vip Beach Masters турнири у Крагујевцу и Нишу, као и Challenger турнир Европске одбојкачке конфедерације. Укупан наградни фонд који је одређен Vip mobile за сва четири турнира износи 46.500 евра - за шифри турнира Националног првенства и 11.500 евра, а за CEV Challenger 12.000 евра.

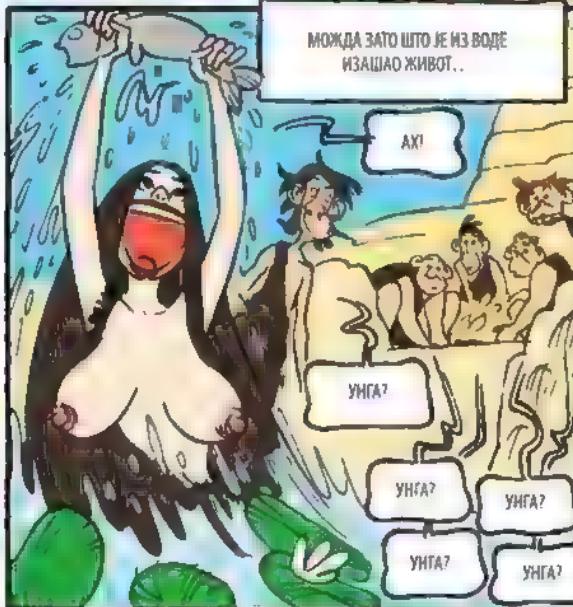
DEMOCRATA

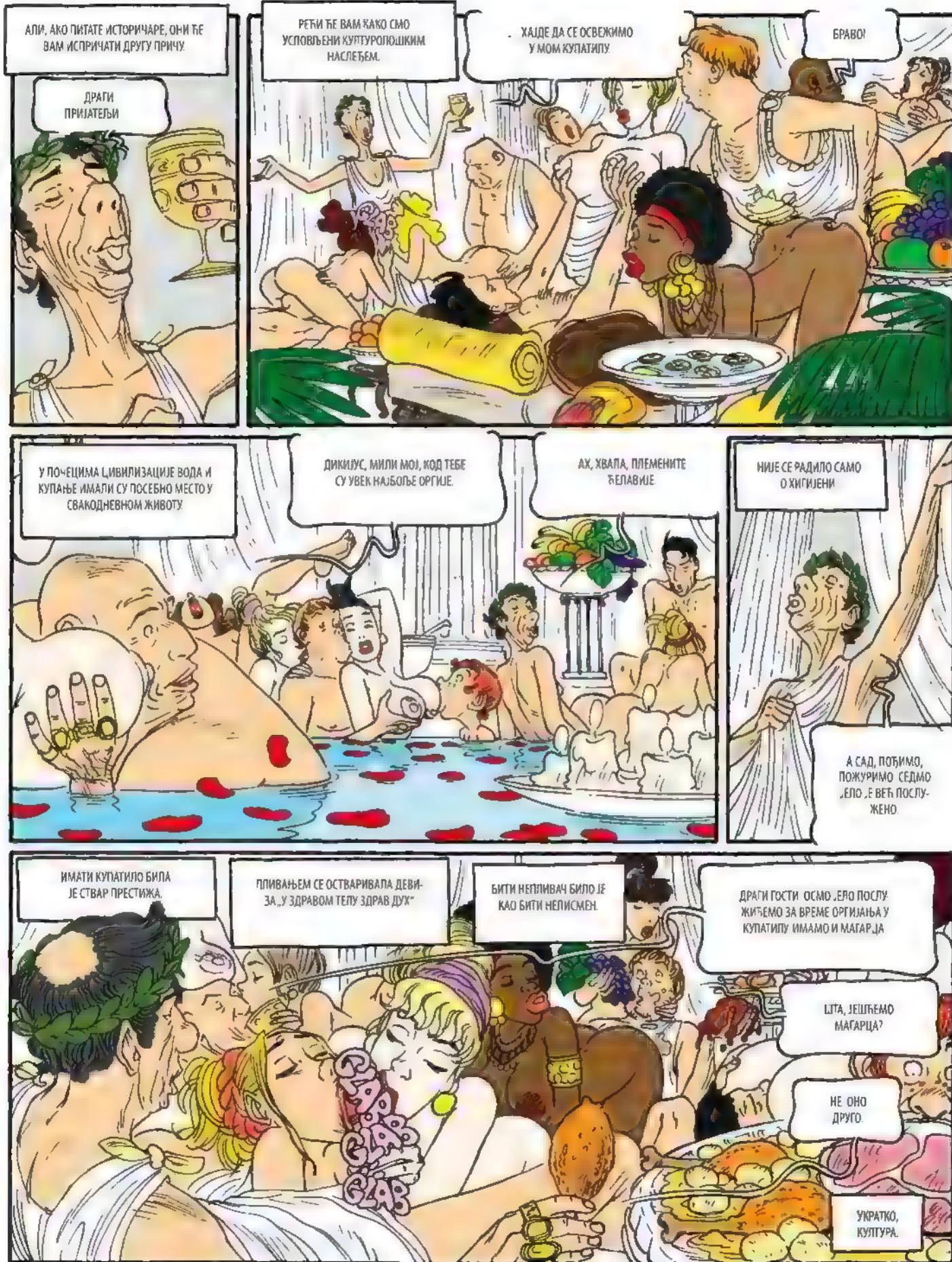
Democraza је чувени бразилски бренд мушких fashion обуће. Колекцију карактерише модеран дизајн упошиљен ексклузивним технологијама, које ће учинити његову јединственост. Производи се могу наћи у више од 50 земаља широм света, а Џорџ Клуни и Барак Обама су само неки од љубитеља који су преизабрали квалитет овог бренда и уврстили Democraza обућу на своју шопинг листу.

DAHLIA КРЕМА ЗА РУКЕ ОД КАМИЛИЦЕ

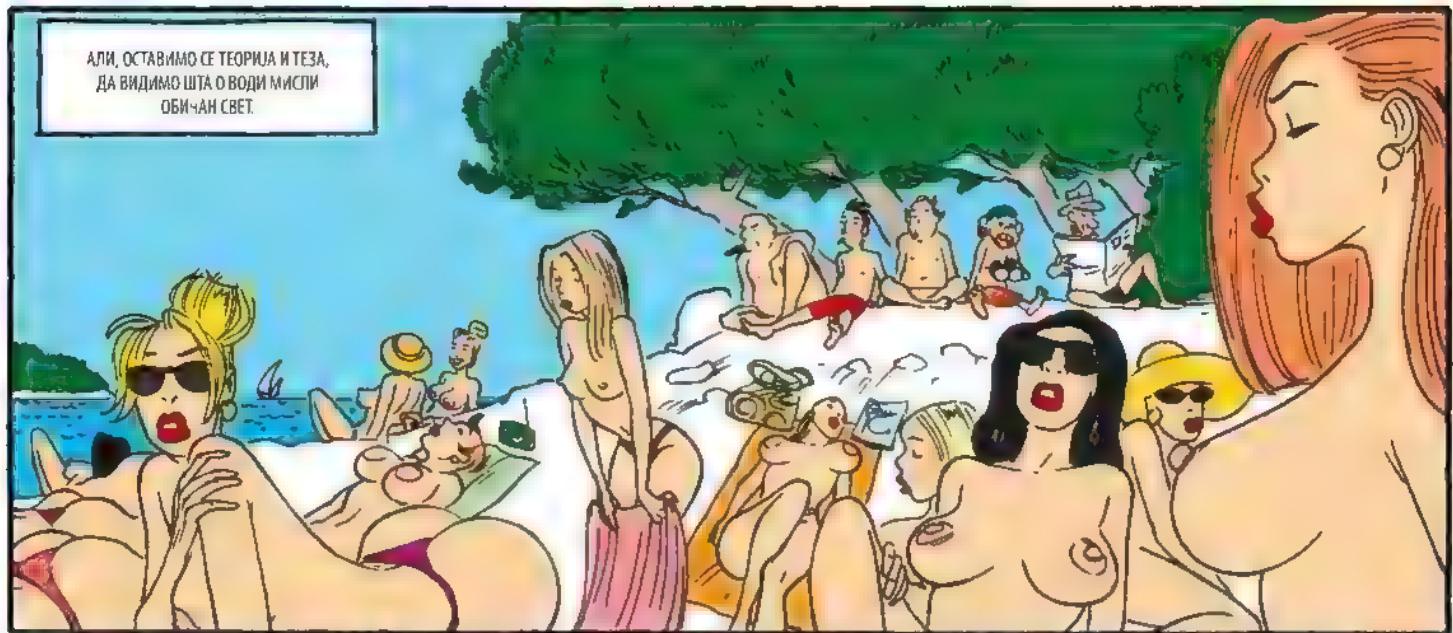
Dahlia крема за руке од камилице је једна хидратација, регенерација и умирива иридијум и оштенету кожу. Садржи елицерин и иланшенол, који ће учинити руцама дубинску хидратацију осима вљадући их ллатким и нежним. Витамин Е обогаћује ћелије коже и је једна неопходна чинија. У саслушава Dahlia креме за руке камилица налази се и дисаболол, активна компонентна камилица, која смирује притисаке коже и има природно антидакшеријско и антисешичко дејство.

АЛИ, ОСТАВИМО СЕ ТЕОРИЈА И ТЕЗА,
ДА ВИДИМО ШТА О ВОДИ МИСЛИ
ОБИЧАН СВЕТ.

МОРСКИ ВАЗДУХ ЈЕ КЕВА
ЗА БРОНКИЈЕ!

МАТОРИ, НИГДЕ НЕ МОГУ ДА СЕ
ОДМОРИМ КАС НА МОРУ.

ОСЕТАМ ЗАБРИЊАВАУТИ
НЕДОСТАТAK ВИТАМИНА D, ПА СЕ
ДОДАТНО ИЗЛАЖЕМ СУНЦУ.

У ЈЕБОТЕ!
КОЛУКЕ СИСЕ!

ГДЕ?

КОА?

ЈЕ Л' ОНА
ТАМО, БРЕ?

Е!

DICK, ЈЕ Л' ЈЕ
ВИДИШ?

ВИДИМ
ВИДИМ

15. 16.09. trajanje: 2h	Jan Lauwers i Nidkompani, Brisel, Belgija Izabelina soba Režija, tekst i scenografija Jan Lauwers (Jan Lauwers)	Jugoslovensko dramsko pozorište (scena „Ljuba Tadić“) 20:00	20.09. trajanje: 40' 20:00	STANICA servis za savremeni ples Ko bi htio mamu kao moju Koncept i koreografija: Dalja Ačin	Malo pozorište „Duško Radović“ 20:00
16. 17.09. trajanje: 2h 10'	Kornel Mundruco/Ivet Biró (Kornél Mundruczó/Yvette Biró), Budimpešta, Mađarska Frankenstein-projekt Režija: Kornel Mundruco	Specijalni prostor	21. 22.09. trajanje: 2h10'	TR Varšava, Varšava, Poljska Po Pjeru Paolu Pazoliniju T.E.O.R.E.M.A. Režija i tekst: Gżegżiż Jażina (Grzegorz Jarzyma)	Narodno pozorište Beograd (Velika scena) 20:30
17.09. trajanje: 2h	Jan Lauwers i Nidkompani, Brisel, Belgija Kuća Jelena Režija, tekst i scenografija: Jan Lauwers (Jan Lauwers)	Jugoslovensko dramsko pozorište (scena „Ljuba Tadić“) 20:00	22.09. trajanje: 1h	Maska i Mestno gledališće ljubljansko, Ljubljana, Slovenija Dušan Jovanović, Janez Janša: Spomenik G2 Režija Janez Janša, Dušan Jovanović	Bitef Teatar 17:00 20:00
18. trajanje: 1h	Kompanija Virdilio Šjeni, Iirenca, Italija Inspisano „Tužnim tropima“ Kloda Levi-Strosa. Tužni tropi Ideja, koreografija, scenografija: Virdilio Sijeni (Virgilio Sieni)	Pozorište na Terazijama 20:00	23.09. trajanje: 1h 40'	Narodno pozorište, Beograd, Srbija Euripid: Bahantkinje Režija: Staffan Valdemar Holm (Staffan Valdemar Holm)	Narodno pozorište Beograd (Velika scena) 20:00
19.09 trajanje: 3h 30' sa pauzom	Dojčes teatar, Berlin, Nemačka A. P. Čehov: Ujka Vanja Režija: Jürgen Goš (Jürgen Gosch)	Jugoslovensko dramsko pozorište (scena „Ljuba Tadić“) 20:00	24. 25.09. trajanje: 2h 30' sa pauzom	Moskovski teatar OKOLO kraj kuće Stanislavskog Moskva, Rusija A. P. Čehov: Tri sestre Režija: Jurij Pogrebničko	Ateje 212 20:00

PRODAJA ULAZNICA na **Terazijama** (Blageševa ulica 11) u Pozorištu na Terazijama

tel. (+381 11) 33 44 318

www.bitef.rs

Karte su u prodaji od 01.09.2010

ПОЧЕТАК (INCEPTION)

Режија **Кристофер Нолан**
Улоге **Леонардо Дикаприо, Џозеф Гардон-Левит, Том Харди, Елен Пејџ, Марион Котијар, Кен Ватанабе**

Сваки Ноланов филм набијен је с толико класе, инвентивности и елегантне стилизације да је тешко поверовати да у данашње време не само што успева да добије новац да своје визије реализује већ и њима остварује неверобитан успех код публике. Почетак је свакако највећи тест Нолановог мојда, пошто им у себи нема бетмена, ем захтева - шок и неверица! - да га гледалац засиста прати да би могао да разуме шта се у њему догађа. Нолан овај тест успева да положи с мајвишом оценом, доказујући једном за свагда да блокбастери не морају да се праве превасходно за тупсоне. И премда би се могло замерити што Почетак претендује на то да је за нијансу интелигентнији него што у бити јесте, то је слаба критика за филм којем успева да на тако импозантан начин ангажује машту и мозак гледаоца, истовремено испоручујући засигурно најузбудљивији филми године. Захваљујући Нолановој невољности да користи модерне играчке, оаде уместо 3D-а CGI-а или гиздаве MTV монтаже, имамо добру струју причу, ликове и режију која се не састоји и примарно од млатарања камером.

НЕВИНЕ ЛАЖИ (KNIGHT AND DAY)

Режија **Џејмс Манголд**
Улоге **Том Круз, Камерон Дијаз, Џорди Моља, Питер Саргарт**

★★★★

Невине лажи је сорта филма коју је Том Круз умео да прави с лакотом и редовношћу, пре него што је сам себи то оне могућијо јавним испадима ван филмског платна. Но, овде Круза поново видимо у пуном напону своје шарманности и харизме како трчкара по свету учествујући у високоризичној шпијунској, заврзлајући, као да никада то ни е ни престао да ради. Манголд је првокласан режисер те и овде успева да на једноставан и у позитивном смислу старомодан начин реализације ову класичну холивудску формулу без скретања пажње на њену формулацију.

ПРЕДАТОРИ (PREDATORS)

Режија **Нимрод Антал**
Улоге **Адријен Броди, Алис Брага, Томфер Грејс, Волтон Гогинс**

★★★★

Јесте да је потрајало 13 година, али коначно смо добили наставак достојан генијалног Мактиранновог акцијаша. Премештајући радњу са Земље на планету која предаторима служи као резерват за пов. Антал на многошто занимљивих начина разрађује и надограђује ванземаљску цивилизацију тек наслутену у Предатору. Без имало постмодерног иронијског отклона према оригиналпу из осамдесетих и намигивања публици, овај филм успева да ангажује вијуге тек толико да попунимо време до следеће секвенце испуњене тензијом. Нимрод Антал Предаторима дефинитивно показује да је постао озбиљан холивудија.

GENTLEMEN BRONCOS

Режија **Џеред Хес**
Улоге **Мајкл Ангарино, Џемејн Клемент, Џенифер Кулиџ, Сем Роквел**

★★★★

Филмови Џереда Хеса крајње су специфични и изражено екцентрични. Gentlemen Broncos није изузетак. Пратећи младог, перспективног и бескрајног инвентивног писца очајних научнофантастичних романа и старијег, већ проправљеног писца који од њега украде цел роман, Хес успева да зачуди, наಸмеје и при том каже штошта о самом природи креативности. Из галерије ликови необичних до нивоа ексцеса издавају се Џемејн Клемент (из дуета Flight of the Conchords) у улози препотентног аутора Шевалија, која ће извесно утиći на анализу комедија.

НЕПОБЕДИВИ INVICTUS (2009)

Режија **Клинт Иствуд**

Улоге: **Морган Фримен, Мет Дејмон**

Дистрибуција: **Так**

О чему се овде ради: После 27 година проведених у смици на остру Робен, Нелсон Мендела излази на слободу Симбол отпора апарткету без проблема добија изборе, али да ли он може и да управља државом? Ни сам Мендела не зна одговор на ово питање али на годину дана од почетка Светског купа у рагбију, он опсесивно почиње да размишља о томе да репрезентација његове нове нације, иако аутсајдер, освоји титулу на свом терену. Мет Дејмон је капитен овог тима који је вољен код белаца и омражен код црнаца, али Боке (надимак овог тима) с новом инспирацијом и новим мотивом успева да дође до великог финала и окршаја с непобедивим Новим Зеландом.

Шта је овде добро: Клинт Иствуд, свакако. Овај ветеран, з вероватно и највећи живи амерички редитељ, право кинематографско божанство, поново на једноставан начин приказује једну епску битку која

се само привидно одиграва на зеленом пољу. Непобедиви је, нема дилеме, спорчки филм са на тренутке спектакуларним рагби призорима, али и инспиративна прича о једном нестварном политичком лидеру и предрасудама читаве једне нације. Нема тог који до краја филма неће навијати за расистичке боје које поносно носи капитен Пинар (поново одлични Мет Дејмон), а све у славу новог, јединог праведног поретка. Коначно, ту је и Морган Фримен, који већ на свој начин диже споменик Мендели

А шта можда и није: Иствуд у овом филму не обраћа много пажњу на било шта што нема везе с рагбијем, па тако остајемо ускраћени на сва питања у вези с Менделином политичком борбом или приватним животом, али све је то урађено с намером. Емоције владају овом причом, а оне се понекад чине као превише нападне и предвидљиве. Али када се сударите с оваквом истинитом грађом која је, нема сумње, снажнија, неочекиванија и већа и од било какве фикције, онда и патетика у рукама Клинта Иствуда има потпуно другачију димензију

АКВАРИЈУМ FISH TANK (2009)

Режија: **Андреа Арнолд**

Улоге: **Кејти Џарвис, Ребека Грифитс**

Дистрибуција: **Мегаком**

О чему се овде ради: Миа је тинејџерка која је у константном рату са својим родитељима, али и с целим светом који је окруже Вентил кроз који слободно може да пропушта свој бес, фрустрацију али и креативност, јесте хип хоп плес, једина ствар коју Миа страсно воли. Ка-да упозна новог дечка своје мајке, она је љукирана не само чињеницом да њој неко узвраћа пажњу већ и да нуди своју помоћ и подршку

Шта је овде добро: Жене дефинитивно носе овај сјајан енглески филм о одрастању. Кејти Џарвис, која својим наелектрисаним ставом и бескомпромисним приступом себе ставља у позицију да буде једна од најтраженијих глумица на Острву, и Андреа Арнолд, редитељка која већ сада слови не само за највећу наду британског филма већ и за праву наследницу Кена Лоуча, Мајкла Лија и осталих великана који су се бавили

оваквим темама. Акваријум је необично искрен филм у којем нема ни трунке морализма или непотребне сентименталности, али и филм који је без обзира на то у стању да натера сузе у очи. Тешко је присетити се када су контрадикторности одрастања на платну осликане с толико аутентичности и снаге као у овом филму Андреа Арнолд који никако не бисте смели да пропустите

А шта можда и није: Јако неочекивани крај филма може да наведе на помисао да је управо завршена нека бизарна социјална, британска верзија филма Флешденс, управо је тај завршетак нешто што даје наду да слика данашње Енглеске и породичног живота каквог га Миа искушава можда и може бити замењена неким новим погледом на свет. Коначно, и поред суморних тонова ове праве филмске судољере, Андреа Арнолд на крају постиже тај невероватан ефекат када вас спори, туробни, мрачни филмови на крају оставе луне наде и елане не само за људе с руба социјалног поретка већ и за саме себе

BIG BOI - SIR LUCIOUS LEFT FOOT: THE SON OF CHICO DUSTY
Def Jam

Биг Boi, половина динамичног дуа Outkast који је крајем прошлог и почетком овог века Неверне Томе успешно уверио да се с повлачењем Принса неће угасити бакља уху допадљиве авангарде, провокације и авантуре у светско, црно, поп музичи (као интегралном делу светске музичке индустрије), након три године рада издао је соло деби. *The Son Of Chico Dusty*, е, ако лепа и разноврсна колекција песама, нарочито за савремени амерички хип-хоп, под који илак потпада. Снимљена, је у сарадњи с готово свим партнеријама из дана највеће славе матичног бенда и, што је ош важније за квалитет финалног производа на начин на који су снимани и сви ти бестселер албуми. Време љубав и труд уложени у сесије у студију Stankonia се једноставно појознају преко успешних лирико-инструменталних експеримената и пробоја. Албум на моменте толико звучи као прзви Outkast CD из оног времена да се и поклизавање у виду испегланог белог колец запомагачког дуа на рефрену опрашта већ с почетком следеће строфе

PENDULUM - IMMERSION
Warner Music Group

Нисам био фан досадашњег рада ове, у Срба ултрапопуларне, аустралијске електро-рок(ачке) поставе, али морам признати да ме је ова, (њиков трећи по реду) албум закуцао за воган старог верног превозног средства са SUS мотором, са све патиком залепљеном на гас педалу. Биг бит и дреманебеуз ритмичке и бас подлоге преплављене су овојгромним синтиса зерским акордима, сложеним да на кеца удара на емоцију (од тугаљиве меланхолије до херојског поноса). Френетичним темпом доведене до брда прелаза с праштейним гитарама, па мостова и рефrena с мушким запевима који истог секунда у очи доводе јутарње зраке сунца свих ревова Ибице (чак и ако, као и аутор овог текста, никад нисте били тамо)

MAJOR LAZER AND LA ROUX PRESENTS: LAZERPROOF

Mad Decent (free download)

Невероватна је лакоћа с којом Diplo, Switch и Skeam укрштају карипске ритомве и напеве, сву тежину дабстела, актуелне хипстерске емо-хип-хоп хитове *casio* поп Бена Ленгмејда и вокал Ели Џексон (La Roux) у најготвнију могућу музичку подлогу за замируће врело лето и (ако је судити по метеоролошким најавама, једнако врелу наступајућу јесен). На прво слушање су ми се издвојиле суреве *Magic (Falling Soldiers Dub)* и *In 4 The Kit Pon De Skream*. После, је свако слушање доносило по нови хит моменат, све до закључка да овако опасну компилацију, одјазно нисам чуо. Очигледно је да је MIA баш упрскала ствар у вези с Dipлом, кад је човек који је у стању да испрдушира ово потписник већине продукције њеног последњег албума

ЦАРСКИ РЕЗ
EAST SHAKA

Царски рез

Неко се и у Србији сетио да се мане ћоја посла, филозофирања и осталих немузичких момената и направи први реп албум? Иако момци нису стари, све везано за овај пројекат је у оквирима већ скулреп канона. Почевши од поставке саме групе: ем си, ди џе, и продуцент, свако са сопственим искуством именом и вештином. Музика, за коју, е Скуби био задужен, не одступа много од пит рок/ди-џеј премијер и сл. добитне реп формуле. Рокам је само у делу спровео своје ди-џеј име А И! Г је, избором свако дневне тематике, испраћене искусни, им начином реповања, приказао највећи напредак у односу на досадашњи рад. Да бисте скватила колико заједно освежавајуће и добро звуче, треба само априори да готивите реп и да послушате албум

настапак са стране 58►

најгоре. Јер је Тадић једноставно нешто што није све најгоре, а Коштуница јесте све најгоре. Генерално гледано, ми бисмо волели да сад живимо опет у том дивном црно-белом свету у комом смо живели за време Милошевића на један начин, за време Коштунице на други начин и да кажемо: ево види ово говно нам је криво за све. Проблем је у томе што су се, напротив, промениле прилике у друштву, ми имамо сад један режим који је љигав и слузав на милион начина, али једноставно ти не можеш њега да заклопиш тако као што си могао ове. То ти је као да се сучаваш с неком огромном желатинастом масом и идеш на њу песницом. Не можеш. Не можеш песницом да јој урадиш ништа.

Playboy: Да ли се слажете да је овакав режим штетан по омладину у овој земљи?

Панчич: Сваки режим је штетан по омладину у овој земљи: режим под којим сам ја одрастао био је врло штетан по омладину, али сам ја ипак, можда у инат том режиму, нешто у животу од себе вაљда направио, тако да мени то уопште није неки изговор. Не мислим да било ко ко је под Милошевићем постао кртен може Милошевића да узима као изговор за то што је постао кртен. Из простог разлога што неко други није под Милошевићем постао кртен.

Playboy: Мислим да је у оваквом режиму лакше постати кртен него под режимом Слободана Милошевића, зато што она времена некако упућују на то шта је добро, а шта је зло. Мислим да сада овде постоји један слој људи који су рођени од деведесете па надаље који немају појма шта је добро, шта је зло. Немају појма ни о чему, њима је пионирска етика по којој смо ми били васпитанивиша математика када је реч о добру и злу. О томе причам.

Панчич: Да, па, шта да ти кажем, добродошли у свет одраслих. Мораће да се носе с тим. Свако време има свој изазов.

Playboy: Како вам се чини да ће се развијати регионална ситуација? Да ли се с Косовом завршило или постоји негде неки цеп где може да се настави оно срање које знамо откад знамо за себе?

Панчич: Па може да се настави неко срање које може јако дugo да траје и да буде јако гадно на једном локалном нивоу. Али не може да се настави неко срање у неком генералном смислу. Мислим да је Балкан пацификован. Али могу бити тако цепови неког бесмисленог, дугорочног, иссрпљујућег насиља и труљења. То може бити север Косова, то може бити делимично и неки део Босне, мада у то мање верујем, али то може бити штетно пре свега за Србију. Ту лекцију смо ваљда научили у Хрватској и у Босни. То ти је као онај систем да неко живи у Кину и да мисли да му све сунце долази из Београда, а све зло из суседног села. Тако не може да се живи.

Playboy: Београд је у међувремену почeo

да се повећава. У шта се Београд претвара? Како се држава у којој је био главни град смањује, а он рапидно метастазира.

Панчич: То се некад у зезању говорило: у комунизму ће сви живети у Београду. Чињеница је да је Београд прогулao Србију. Он је био главни град једне велике државе, а сада је постао главни град једне реално мале државе, тако да је он напротив постао превелики за габарите ове државе. Други разлог за то јесте што је унутрашње уређење Србије крајње центристичко, крајње бирократизовано, да, једноставно, ако ниси у Београду и ако немаш ту неки свој утемељени интерес, ти си нико и ништа и немаш прилике да одлучујеш ни о чему. Ово је једна од ретких земаља где локалне самоуправе немају ништа у власништву. Зграда општине није у власништву општине, него у власништву државе. Ако хоћеш, не знам, јебига, да купиш кутију шпенадли, мораš да пишеш допис министарству да ти то одобри, ако хоћеш да некој улици даш име у свом селу, то не одлучују село и општина, него исто мора министарство у Београду да удари печат.

Дакле, ово је држава у којој заправо Београд и на економски и на политички начин све ускрао и на тај начин добијеш оно што често данас чујем, не више у Војводини него доле на југу - Београд је крив за све. Та нека врста антибогадског сентимента с друге стране изазива отпор код обичних Београђана, који то одмах доживљавају лично, кажу: чекај, бре, зашто сви говоре ружко о Београду, па ћо да смо ми рогати, јеботе, у чему је проблем? А, наравно, то није Београд као ти и ја, него Београд као један административни центар у којем један паразитски апарат живи по једном буквално вампирском систему си-сања крви, живи на рачун целе ове земље и у томе је много велики проблем, али о томе је требало мислити пре двадесет година.

Playboy: Које је боље решење: да ли Ниш, Чачак и Крагујевац направити малим Војводинама или можда све назвати Београдом, па да онда и они коначно буду срећни.

Панчич: Па Београд и онако има тенденцију да се шири. Тренутно му је граница код Лајковаца. Не, не мислим да треба да се праве мале Војводине од Ниша и Чачка, то једноставно није у традицији тих простора и то није реално. Постоје разлови зашто је баш Војводина покрајина, а зашто то није, откуд знам, Тимочка Крајина. За то постоје историјски разлови. Дакле, не мислим да је то решење.

Playboy: Значи, мора све да се назове Београдом...

Панчич: Не, него да се једноставно земља на један начин децентрализује тако да су центри одлучивања ближи људима. Да се ипак у том Чачку или Нишу за главину ствари ти питаш, а не да се пита неки баја у Београду, па чак ни ако је тај баја дошао из Чачка. Знаш, није суштина у томе. Мислим да

је то та нека разумна децентрализација, али олет на крају крајева, нека то решавају људи за себе.

Playboy: Да ли вам се некад чини да, због свог понешалантног става према новцу и према материјалном, на неки начин, ипак, имате мали хеџ-дикеп да скапирате колико су у стању људи да упропасте ствари због великог кеша, због авиона, камиона? Мени после свега овога одједном као највећи негативци не израњају Милошевић и Коштуница, него они који све време млате паре.

Панчич: Схватам. Вероватно си ту у праву. Ја сам заиста лишен тога, не схватам ту врсту мотивације, потцењујем ту врсту мотивације зато што она мени лично не значи ништа. Ја волим да имам пару у смислу да могу нормално да живим, али апсолутно нисам фасциниран новцем, нити ми је то икад било битно. Ја сам крајње социјално неамбициозан човек. Имам 45 година, а у суштини живим на начин веома сличан оном као кад сам имао 19 година. Немам ту врсту амбиције ни за моби, ни за новцем, ни за било чиме, па онда можда потцењујем ту врсту амбиције код других људи.

Playboy: Кад покушаш да скапираш због чега су се покачили Милка Форџан и Мишковић, заврти ти се у глави.

Панчич: Мени је то нешто потпуно апстрактно. Ја сам читала о томе доста, покушавао да схватим, све што ја разумем ту је нека игра око неких милиона евра, чију ја цифру не могу ни да изговорим, а камоли да знам да су те паре на гомили. Пошто сам ја од оних примитивних људи, ја немам чак ни картицу, знаш, ја не знам како функционише такозвани безготвински систем плаћања. Мени је новац кад имаш нешто на гомили, а олет, на гомили нисам видео никад више од хиљаду-две евра, тако да, кад људи почињу да се гађају цифрама, не знам, кажу ова зграда коју Форџанова хоће вреди 11 милиона евра, онда ја покушавам да визуализујем 11 милиона евра и могу, као у оним старим америчким кримијима, да замислим неки огроман кофер у коме стоје наслагане новчанице, што је наравно смешно, јер се данас те ствари не раде тако.

Playboy: Платите ли од носталгије за нечим?

Панчич: Платим од сваке могуће врсте носталгије, или само на приватном нивоу. Само на нивоу личног живота, многих људи, ствари, ситуације; не платим од политичких носталгија, не жалим ни за комунизмом, ни за СФРЈ, не мислим да је то било неко идлично време, мислим да су све то онако мало детињасте пројекције. Дакле, у неком политичком смислу нисам никакав носталгичар, а на неком личном нивоу апсолутно сам носталгичар за оним што је било јуће ујутру, а камоли за нечим што је било пре двадесет година. Потпуно сам носталгичан тип, расплаче ме најмања ситница везана за нека друга времена. ■

ПРЕЛИСТАВАЊЕ

Наам Хестер (није лекторска грешка, него грешка њених родитеља који су желели да им дете у имену има два иста самогласника један до другог) сагла се да боље види шта има у занимљивој књизи коју је неко оставио на фотографији у објекту покрај једног холандског парка. Као што видите, овај лепи обичај (остављање књига по парковима, да их неко други нађе, а онда их по чита ћу поново остави неком трећем) не практикује се само у Србији, мада тим – каква земља, таква размена књига. Док у Србији можете на клупици да затекнете клошара како књигу нашег извршног уредника користи као јастук, у Холандији можете да затекнете Наам, како се на(а)га сагиње да боље види шта то има у сликовници коју јој је неко оставио на клупи. Наам је била девојка месеца јула у холандском Playboyu.

ПАЖЊА МУШКАРАЦ!

„Шта је, бре, ово?“ Немамо појма. „Каква је ово направа?“ Везе немамо. „Чему служи?“ Ни то не знамо. „Да не изгледају тако паркови у Француској?“ Можда, нисмо сигури. „У француском парку можеш да затекнеш голу рибу ноћу како вежба?“ Тако изгледа, мада... „У српском парку можеш да затекнеш само пандура како чучи иза клупе и вреба клинце с буксманом!“ Па, добро... „Ко је, бре, онај лик иза?“ Који лик? „Онај, на фотки!“ Не бисмо га ни приметили да нам ви нисте скренули пажњу – ми голе мушкарце не гледамо. „Није го, има гаће!“ Јесмо вам лепо рекли да не гледамо мушкарце – голе поготову. „А како се зове ова плава?“ Александра Ричардс. „Кида колико је добра!“ Тако је. „А изашла је?“ У француском Playboyu,

ТЕСТИРАЊЕ

Тестирали смо како девојке из других издања Playboya реагују на вицеве из нашег издања. На фотографији видите аргентинску лепотицу Вирџинију Бальвардо и њену реакцију после читanja земунског *ћошета*. Девојка читавих седам секунди није могла да се састави колико јој је било смешно. И због тога нам је било баш драго. Питали смо је и шта има ново, а она нам је рекла да је све кул, у Аргентини мало зима, али после ње иде пролеће, а код нас ће тада бити јесен. Рекла нам је и да пренесемо њене топле поздраве свим читаоцима Playboya, а нарочито оним који се налазе на одслужењу затворске казне и шаљу сва она дирљива писма која редакција не објављује како не би испало да нам само робијаши пишу писма.

Dahlia

UNIVERZALNA KREMA

za intenzivnu negu
i ishranu kože

- ✓ sprečava isušivanje
- ✓ regeneriše
- ✓ za sve tipove kože

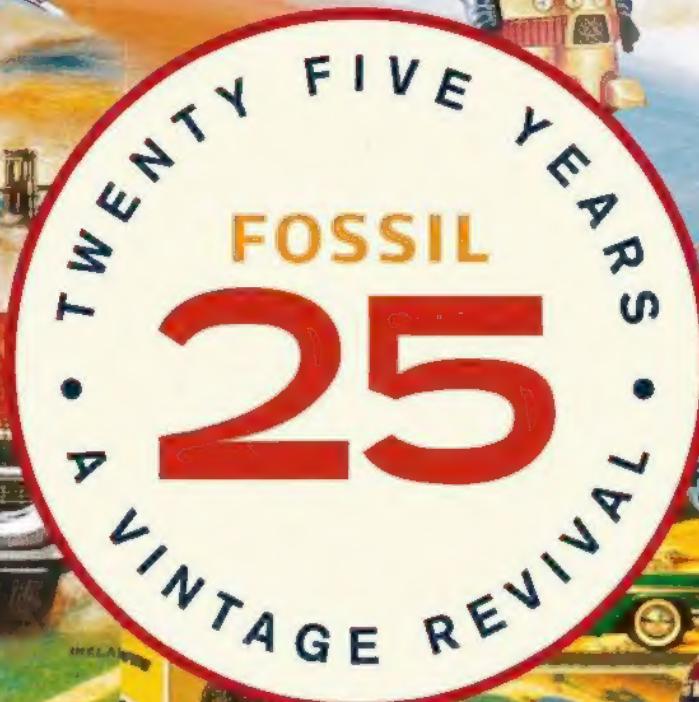
NEGA PRE SVEGA

Namjenjena je za svakodnevnu negu i zaštitu kože.

Dahlia
since 1924

www.bpmusatovi.com

AUTHENTIC
FOSSIL®

